

2
32
32
32
32
32

2

20:00

15:31

2:29
3:2
8:

EI

1681

4
172

415

5:88

9:00

41:14

Decorative flourish

Decorative flourish

Handwritten cursive text, possibly a name or word, starting with a large initial letter.

Handwritten cursive text, possibly a name or word, starting with a large initial letter.

Handwritten cursive text, possibly a name or word, starting with a large initial letter.

Handwritten cursive text, possibly a name or word, starting with a large initial letter.

ΕΠΙΣ

ΦΡΑΓ

ΚΑ

ΚΥΡΑ

Α'ναστ
παρ'

Ε'ΒΡΑ

Μετ

Ϟ β'.

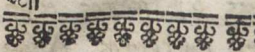
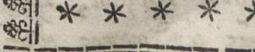
Παρ

CON L

Vous ne trouvez
re, qui joint depuis
stable superstition &
les tolèrent ou qui
Voltaire, Suite des

Ἐσὺ δὲν θέλεις
θεὸν καὶ βάρβαρον,
ρᾶν φιλαγυρίαν με
πλέον ἀνυπέρβλητο
φέρουσιν ἢ ὅπου τ
τις,“ Βολταίρ.

Π Α

Πρὸς ἐκείνην
ση νο

Πρὸ τοῦ
πισολῆς
τὴν ὀπ

Ἐβραίων, ἐνομίσ
κριτὰς ἡμῶν. Α
παιδευμένοι ἦτον

---

(1) Συμμά εἰς
τίτλος τῶ Ἀββᾶ
κᾶς, ἐνδεδυμένους ὄρ
ὁ Κομπαγνώνης μή
ἔφερεν ὅμως τῆτον

5.

Βᾶ : διότι καὶ
ἀποκρίνεται κατὰ
τῶν καινοτήτων
θότι ἠμπορεῖ
χίνας, ὅσιν ἀ
Βᾶ : καὶ τῶν α
ἐκεῖ διεσπαρμ
νά εἶναι ἐκ τῶ
σιν ἐκεῖνοι να
πραγμαίων ἐτι
ὄρθως, κατὰ τ
τῶν πραγμαίων
πρὸς τοῦτο ἀνδ
βαια ὀποσηνεν
ἐγεννήθη, εἶχε
λης πρασίνο
ρίζηται πάντο
εἶναι βεβαμμέ
κόκκινον : καὶ ἀκ
σιν ἐν αἰσθημα

Τοιούτων ὄντ
τῆς κριτάς μου,
καὶ τὴν μίαν
λήνων (1).

Ἄλλα διὰ
θελω κάμη πά

---

(1) Διὰ πάσης
καὶ διὰ "Ρωμαίους

φὸς τῆς φύσεως:
ξὺ τῶν Γιγάντων
φῶς τῶν, καὶ κατὰ
να δεικνύη μὲ τὸ
καὶ τὴν μικρότητα
σχῆμα εἰ μὴ τὸ

Διὰ τῆτο ἐγώ
ραίνη, ἀν ἐγώ
βάλλω μὲ τὴν εἰ

Τῆς ἀρμονίας οἱ

Ἡ Φύσις ἠθέ

Ἄρκτε, ὅτι ἐν

Γάλλων, καὶ " Β

θάλλη ὡς τὰ πο

τὰς πλατυτάτας

Ἡ δύναμις τῆ

νει ἐδικόν σου, ὡ

τε τὸ καλάμβ

Προτεθεισῶν

νάλυσιν τῆς ἐπισ

τῶν ἀγγινοῶν ἀ

θέλει ἡσθαι τόσ

ἐκείνη τῶν πεπαιδ

Πρὸς τέτοις ἐ

ἐν εἰκόνι τὰς προ

τέρε γένεσ, θέ

ὁ Κύρ Κομπαγνώ

Φιλοσοφίαν: ἐκεῖ

εἶναι τις περιβόητο

ρου τὰ ἐθνη τὰ π

ή.

ἔθνη τὰ πλ
εἶναι λελυμέ
προθέτω καὶ

καταφρόνη

πείας ἢ

καταπεφρο

μικρά. "

Εάν τις ε
πακέλλ
Επισο
ρα, γ
περί τῶν Ἑλλήνων
τῶν Ἑβραίων, καὶ
πασιν, ἀσύμφωνο
ἕως τῆς σήμερον κα
ἀποκρίνηται πρὸς
καὶ νὰ σὲ κοινολογῆ
δὲν σφάλω, ζητε
,, φιβάλλει τοῦτο
,, Τώρα ἐγὼ εἶ
,, τελῶς εἰς ὄνομα
,, ποίως κοσμεῖται
,, λέγεις, φίλος σ
Χρεῶσαι νὰ σὲ
κρητισῶν, ἀνθρώ
σύμφωνα, τὰ προ
σιν εἰς τρόπον ὅπ
ἄσπρον τὸ μαῦρον
,, γέλματος καὶ πα
,, ἐκεῖνοι οἱ χρόνοι
,, ὅποιος ἤθελε ν
,, ἀνατρέχῃ εἰς τὰ
,, ἐξισάζῃ μὲ τῆ
,, ἔκοπτε τὰς πόδ
,, τὰ μέλη τὰ κον
Εγὼ αἰθάτομα
λείφθῃ, καὶ ὅτι ὁ
Κατὰ ἀλήθειαν
ποῖαν σὺ κάμνεις
,, τὰς χρόνους ἔτζ

„ τὴν ἀπανθρω-
 „ μιν νὰ καυχ-
 „ νοι ὑπὸ λύπη

Οὗ τρόπος τῆς
 ποιοῦς εἶναι Μα-
 ἀπὸ τὰ πλέον
 παρευθὺς, τὸ τ-
 δι ὅπῃ ἕνας ἕκο-
 νιος διδάσκωντας
 τὰ ὅπῃ ἦσαν „

„ κάμνη τῆτο,
 „ ἄνθος, μὴν α-

„ Τώρα τὸ Δ-
 „ νὰ βασάζηται

„ ρων αἰχμαλώ-

„ τῆς ὁποίας δια-

„ τῶρα κρατῶσ-

„ τὰς κρίσεις τα-

„ πον μὲ τὸν ὅπ-

✠ „ Διὰ νὰ ἐμπ-

„ ράνη τὰς πηγ-

„ γραμμαὶ συγ-

„ γενῆ μία βρα-

„ ποχομένων ἢ

„ κρίβειαν πρὸς

„ κάμνωντας ἐκε-

„ τὴν ὁποῖον δὲν

„ ἰκανότης.

✠ „ Δι' ἐνός περ-

„ εἶναι μὲ σαφή-

„ εἶναι ἀρμόδιος

„ μοσίας: ἐντεῦ-

„ περιαιοτέραν χ-

„ εἰς τὴν ἀτιμοπ-

„ τὰς ιδέας των

„ ἐκεῖνον ὅπῃ ἕρ-

ΕΠΙΤ

Εκ

Οἱ Ἐβραῖοι
εἰ μὴ ὁ
χειμῶν
ἔνθα

κὴ τὸν χειμῶνα ὑ
τῆς κατωτέρας Αἰ
ται ἀπὸ τῆτον τὸ
διὰ τῶν ἐρήμων τ

Ἐν τῇ ὁδοιπορί
σις ἦτον ὁ δίκαιο
τριψαν ἐκεῖ ἔτη τ
ἔχοντες ὁδηγὸν αὐ
πληροφορεῖνται πε
ρὰ τὸν πολεμήσεν
ἐνικήθησαν, μ' ὅλ
πολυπληθεῖς. Ἐ
συμβῆ τῆτο: διότ
τοι ἀπισῆσαν κὴ ἦ

Ὁ Ἰησῆς τῆ Ν
Ἡγεμόνος τῶν Ἐ
τείχη τῆς Ἰεριχῶ
κήτορας τῆς πόλεως
ἐκεῖ τριγύρω ἐκει
μάσε τῆς ἀρχηγῶ
ἀρχηγοὶ καλεῖνται

Μετὰ ταύτας τ
κατεπολεμήθησαν
θησαν παρὰ τῆ Χ
δεδαλωμένοι διὰ χ
ζουσι: Ὁ θεὸς διὰ
μεγάλην προαίρεσι

4
χώρας: ὅπῃ, ὅ-
το τὸ ἐγχείρημα
ἐπὶ τῆς βασιλείας
ὅσις ἐφρονεύθη αὐ-

Αὕτη ἡ Μωαβί-
μόλις ἐτελειώθη.
Φρωτοτέρα ὑπὸ
νομα, δηλοῦντες
ταύτην τὴν κατά-
ποῖον καιρὸν ἢ
πάλιν γίνονται
προσέτι τὰ δεσμο-
λῆς δεκαοκτῶ χρ-
εἰς τὴν δελεῖαν τ-
ἐπέκεινα, ἕως ἐ-
μεταχειρίζονται
δὸν τῶν τεσσαρά-
σι τὸν σίδηρον,
ἕννιν τῶν ἀρότρο-
καταφεύγῳσι π-
κῳσι κατεσκευασ-
εἶναι τὰ πλέον

Οἱ Λευῖται,
χρυσὸν μόχον,
σιν ἕξ ἐκείνων

Ἐπειδὴ ὁ Κορ-
κὴ τῶ Ἀαρῶν, σ-
δες κὴ ἑπτακόσιοι
μὲ διακοσίους κα-
φλόγας.

Ἐπειδὴ αὐτοί-
δας γυναῖκας, σ-

Οἱ Βενιαμίτα-
λὰς εἶχον, σφά-
ἑποίας οἱ Βενιαμ-

---

(1) Ἀλλόφυ-
ροῦνται οἱ Φιλισ-

ενα τέλος εἰς τὸ π
τεσσαράκοντα πέντ

Ἀρπάζεται ἡ Κ
σεις τῆ Δημιεργού
αἰμορροΐδας. Ἡ Κ
συμβαίνουσιν ὅτε ο
νας, εἰς τῆς ὁποίας

Σαὺλ, ὁ πρῶτος
εἰς τοιαύτας σENOΧ
χεΐρας. Οἱ υἱοὶ ἐκε
νεύονται. Οἱ Δαβὶ
τῆ Σαὺλ, διὰ τὰς
τι ὑἱῶ αὐτῆ τὰ κά
τῆ πατρός, καὶ τὸν
γει τὰ κατασφάξῃ
φονεύει τὸν Ναδάβ
Οἱ Ἰησὲ σφάττει τ
χαβ, τεσσαράκοντα
κείνων φίλος. Ἡ Κ
της, πλὴν τῆ Ἰωά
μεγάλῃ Ἱερέως Ἰω
αὐτοῦ. Οἱ Ἀμασί
τῆ Σελλῆμ, ὅσις
ἐκείνῃ τῆ Μαναῆμ
κοιλίας τῶν ἐγγασ
σῆς ὀλίγω φίλος τ
τέτων. καὶ οἱ ὑποκ
ται, φονεύει καὶ αὐ

Εἰν μέσω τοιούτ
καταδελῆνται παρ
εἶναι πάντοτε διεσ
φυλαὶ εἶχον εἰδωλ
τῆς τοιαύτης κατα
ρος ἡμῶν, „ μετ
„ Ἰσραὴλ.“

Κατὰ ἀλήθειαν
ουσιν, εἰ μὴ δύο μ
ὑπόλειμμα τόσο
καὶ ἄκρον δυσυχίας
σίας διὰ ἑβδομηκο

ὁ

αὶ δύο φυλαὶ ἐπι-
νά σφραῶσιν εἰς
ὑποτέταγμένοι καὶ
λος πάντων ὁ Α
ρουσαλήμ ἀνοίγε
μὲ πομπὴν πολυ
μένοι μὲ ἱερατικ
Θεόν: τῆ λέγειν
τὸν ἠγαπημένον τ
ση εἰς τὴν γῆν τ
Ναβεχοδονόσορ
ἢ Ἰσδαία ἐγενεν
τὴν ὁποῖαν, ἢ με
ἢ προνομίας.

Μετὰ τὸν θάνατον
ὑποτέταγμένοι,
Μονάρχης τῆ κόσ
διαδόχων ἐκείνου
διαδόχων ἐκείνου
μὲ τὸ ἐπάγγελμα
Ἐπιτυχχάνσιν
ὁ ἐπιφανής, βασ
τὰς δημοσίαις φο
Ἐβραῖον Ἰωσήφ
τῶν Ἐβραίων, ὁ
Ἐκ τῆ ζυγῆ τῶ
γὸν τῆ Ἀντιόχης
γέλματος τοῦ πρ
ται ἢ τῆ Ἀντιό
Μακκαβαίων.

Οἱ Μακκαβαῖοι
ἢ νὰ κατασκάπτ
ἀφίγωντας νὰ σα
τὸν Οὐρίαν μέγαν
σασίας. Τὸ ἀπὸ
πολέμοις ἐμφυλι
νης. Δὲν καταδύ
οἱ ὁποῖοι εἶχον
ματώνονται οἱ Ἐ
ναμεταξίτων. Μ

Μεγάλη Γερέως ὄν
πάντα λίθον διὰ να
τάτας. Οὐδεὶς ἐγίν
χεῖρας: καὶ οἱ ἀντι
νεκρῶν σωμάτων το

Οἱ Ἰρκανοὶ, ἀπό
ὑποκείμενος ὅμως
χε παρὰ τέτων το
θείας τοῦ κόπτειν
ρηκε μέσα εἰς τὸν
διὰ να μὴν ἀνεγερθ
νες με κάθε πρόφα
φαίνεται δεδεινωμέν
γερον, ἔτος ὁ Ἰσορ
λεγχος τῆς δεινώσε
δειαν, νόμισμα Ἰεδ

Οἱ Ἰρκανοὶ Μέγα
τὴν ἀθανασίαν τῆς
ὅπρ ἀρχηνᾶ να διαί
Φαρισαίων. Κάμιν
να κατακρίνωσι τέ
σιν κατ' ἐκείνων: κ

Δύο Ἑλληνικαὶ ἑ
ραχὰς καὶ θορύβες
να ὠφελῆται ἐκ τῶν
κάμη να ἀναγορευθ
πάνθρωπος τύραννο
εἶχον τρυχώση καὶ β
πεῖναν ἢ αὐτὲ μήτη
κεῖνος ἦτον καλλιῶτ
δελφόν τε. Οἱ αὐτῶ
προκατόχε τε: καὶ κ
λημάτων, ξερνα καὶ τ
πάλης. Αὐτὸς ἀφί
πατρικῆς ἀγαθότητ
οἱ δύο, καὶ κάμινεν π
ἐχρεώσσει τέλος πάν
ταλείπει τὴν πατρί
Οἱ Ῥωμαῖοι τότε ἦ
μιμῶμενοι τὸ παρὰ

ὅλης τῆς οἰκου-
 θέλωντας νὰ κα-
 βάνει τὸν Ναὸ

ἀπὸ δεσμὰ τὸν

Τῆτος ἔχει ἕ-
 μέτρον τοσούτον
 σασίαν: συνάγ-
 προσάγματος τ

Τελευταῖον

ρον τῶν Ἑβραίων

Ἀμαληκитῶν ὅτι

ἐκεῖνος ὁ Ἡρώδης

τῆς Βηθλεέμ,

τῶν Ἑβραίων:

ρεύοντο νὰ τῆ

Ἔως ἐδῶ οἱ

εἶναι πρὸς τέτ-
 φησαν ἐναντίον

σιανικὴν Ἐποχὴν

παρὰ τῶν δύο

ἓνα σολδίου ὅκα

τῶν ἄλλων, αὐ

Εἰς τὸν καιρὸν

οἱ εἰς ἀλλογενεῖ-

ρον εὐτυχῆ τῶν

ταί ἓνας σεισμό

Τῆ λαῶ ἡ εὐ-

τῆτος ἐσάθη σκ-

βραῖοι συγκροτε-

λαδῆ, ἀπὸ Ἀφρι-

σημαίας τῆ Ἑβ-

τὴν ψυχὴν αὐτῶν

εὐρεθέντες ἔτοι-

γὴν. Ἀλλ' ὁ Ἄρρι-

ρον τὸ πολιτικὸν

μῦ τὸν ἠχώδη κε-

δὲ ὅλοι οἱ πταῖς

Τὸ ὑπόλοιπον

νῆ, δὲν ἰξεύρει ν

προτέρας. Ο' Βα

σίας, ἐξελίττει τὸ
λο εἰ μὴ ἐνθυσια
εὐρεῖς ποταμούς

Αὐτοὶ δὲν ἔχουσιν
ἀγύρται διὰ χωρῶ
δας εἰς Ρώμην, τὴν
κοδομὴν τῆς Ἀμφι
γονοὶ διὰ ἀνηκῆσθαι
τὴν Ρώμην, ἵνα γὰρ
Σαρδινίας. Τοιοῦτον
των τέττη ἢ γενεὰ
τὰ Ἐθνη τῆς κόσμου
ἐζῆσαν, χεδὸν μο
θρὰν θάλασσαν: τὴν
μὲ εὐσπλαγχνίαν:
ἀπὸ τότε κυρίως ἀ

Ἔως ἐδῶ ἐγὼ μὲν
γῆν· ἀλλὰ δὲν τελ
κῆ θάλασσαν. Ἔως
ας τοὺς εἰδῶμεν τὰ

Ὁ Δαυὶδ ἐκπορ
φυρα πλετίζετα
τῆ τῆ πατρός τῆ.

θῆν: διότι σκορπ
φιβόλως ἔμελλε να
τῆς Τυρίας Ἀρχιτ
Ναόν: καὶ τῆ ἀφαιρ
τῆς ἐπιστρεφείας τῶν
μέρος ἐκείνων εἰς
ἐν ἀπορίᾳ. Χρεῖαι
Φάρμακα! Τίνα; καὶ
λασσαν. Ἐπλησία
θρᾶς θαλάσσης, ἐν
ἀλλὰ μᾶς λείπει ἐν
να οἰκοδομῶσι Να
Τύρου να ἐτοιμάσθαι
Σολομῶντος, καὶ δι
μέρος τῆς γῆς τῆς
γαιος θαλάσσα.

Τῆτο τὸ ναυτικὸν

τὰ χρυσία. Κερ
μάζεται εἰς Ἀνα
ραιλιτικὴν σημαί
πάγει γυρεύοντα
τῆς Ἀφρικῆς ἕως
ὄνειροι! Φαντάο
Ἄρχαι τοιαῦται
βλέπει τὸ βασί
διασῆματι χρόνου
ὡς λέγουσιν, ἀπὸ

Ἐξέτασις, πο
συμβόλαιον
ραίς δια
σάν τι, μέ
σιν τῶν γνο

Εἶνας Εἶβρ
κῆ ἐκείν
ἐνθροσ
λονότι

δηγᾶ. Οὗτος ἀπλ
,, νος τε δὲν εἶχε
,, ἄλλας λαοὺς τῆ
,, μειοῖ, ἐσάθη
,, τὰς Σκύθας κῆ
,, πλητῶμεθα, ὅ
,, φιλοτιμέμενον
,, ἔδεν, ἐσάθη ὀλ
μολογεί, ἦτον ἀγ
το νὰ γράφη κἀνέ

Αὐτὸς προθέτε
μεταλαμβάνη τις
Βιβλ. ιβ'. κεφ. 9
,, διὰ τὴν Βιβλιο
,, Ἐρωτᾶ ἔτος ἐν
,, κός, εἰς ποιη
,, τῆς Ἰουδαίας;
,, τελέως θείων,
,, ὠμίλει, ἐτίμω
,, ἐνθέση τι εἰς τ
,, κός (ἐξερλάθη
,, νειρον ὅπᾶ τὸν
,, ἤθελε νὰ ἐνορᾶ
,, μεταδίδη εἰς τ

„ μὸν τᾶ Θεῶ μ
 „ τὸν ὑγιῆ γέν
 „ εἰσῆγαγεν εἰς
 „ ρων Βιβλίων,
 „ ὅψιν τε, εἰ μὴ

Τὰ Βιβλία λα
 μένης, ἐξεναντία
 ὀλιγώτερόν μὲ π
 λω πλέον θελήσ
 ἐγκαταλείπω τῆ
 κάμνω εἰς ὅλα τ
 κατέπληξας καὶ ἐξ
 λει ἦθαι πώποτε
 αὐτός εἶναι, ὅπᾶ
 εἰκόνα ὀλιγώτερο
 πρεπῆ. Ἄλλ' ὅμ
 καλὸς καγαθός;
 ὄρι εὐγενεῖ καὶ Μ
 Αὐθεντῶν καὶ Εὐε

Ε'

Βραχυτάτη

Η

ἀρχὴ τῆς
μελαίνης
μήτε πρὸς
δος: μηδὲ

δευμένους νὰ οἰκίζω
Ἀνατολὴν ἢ ἀπὸ τῆς
δὲν ἀναβαίνω εἰς ἐκ
προὶ καὶ κραταιοὶ ἀπὸ
Ἀτλαντίδας, ἕως ἐκ
ζῶσι τόσῳ δυνατὸς
γαιολογικῆς κατασκευῆς
ἐκείνης τῆς περιφέρειας
δὸν ὅλη. Πράγματα
ἀγκαλὰ ταῦτα ἐμαρτυροῦν
κάθε ἡλικίας, καὶ γὰρ
τῶν ἑλληνικῶν θαλάσσιων
σκόπελοι, παρὰ τὰς
παρὰ τῶν ριζῶν καὶ
παρὰ τῶν κόλπων τῆς
Μεσσηνίας, οἱ ὅποιοι
ἀγχίνου, ὅτι ἐκεῖ
τῆς ἡπείρου, καὶ περὶ
δι' εἰσβολῆς, ὅτε ἀπὸ
τῶν εἰς τὰς θαλάσσιους
θησὶς ἔθαψεν ὑπὸ
ἐνέργειαν τοῦ γένους
κεῦω, ὅτι μία τοιαύτη
πάλιν δύο φοραῖς,
Ὠγύγος καὶ Δευκαλίωνος

Διόδωρος ὁ Σικ
 πόθεσις ἐμὴ, μ
 συνέβη εἰς τὸ δ
 ρα ὀνόματα ὅπε
 τὴν λήθην, σχε
 των, τῶν Ἀμάν
 μήτε ἢ ἐδραίωσι
 σμῦ τῆ Δευκαλ
 δῶν καὶ ὁ Ἀΐρις,
 των· μήτε ἢ ἀνο
 τὰς διμολαλήτε
 ρίαι. Θέλω προ
 τὰς, διὰ τὰς ὅπ
 κείνοι οἱ Αἰγύπ
 τοιαύτην ἀρχὴν,
 σοι καὶ ὑπερακριβ
 ταλίπῃ ἑαυτὰς
 χώρας δεδεμένης
 θῆς διὰ ξηρᾶς,
 ἀπερνώσιν ὅπε
 σαν τόσον ἀδάμ
 το· λέγοντες προ
 λοτελῶς τὰ πλο
 δὲν θάλλει, εἰ μ
 σι τὸν μόνον Νε
 ραῖς ἀπὸ πλίνθ
 πῶς ἀπὸ κλίματ
 χώρας προσφόρη
 καὶ τὸ χιόνι ὅπε
 μὲ τέτους ἕνα π
 μαν οἱ Γάλλοι
 γιάνας· διὰ τὸ
 τόπον, καὶ νὰ ἐπ
 νον τὰ κόκκαλά
 τῆμαι ἄσμενος,
 γῆς καὶ ἐν παρόδ
 τόσῳ περιφήμη
 τῆς γῆς, ὅταν
 νες τῆς γῆς· καὶ
 σῶν τῶν χωρῶν

σανία, καὶ αἱ Γαλλοὶ
ρακλήν ευεργέτην, καὶ
εἰς ἔπαινον καὶ δόξαν
ἕως χθές, οἱ Δρυῖδες
περιφήμους ἡμέρας
ἐγὼ εἶπον, ταύτης
ὅποιον συνηθούσιν
ποδίζω περαιτέρω
καὶ ἀδιαφορία με ὑπερ-
περὶ τῶν ἀνδραγαθ-
δον ἀσφαλῆ καὶ βεβα-

Ελευρωθείσης τῆς
ὅπῃ μὲ ἀβρόχους πό-
σμος αὐτῶν ἐκπυρ-
καθὼς βωμοὶ ἀναδί-
χάτης δύσεως, τοῖς
τολήν καὶ ἀλλαγῶν.
γῶν τῶν ἀνθρώπων
Ἑλλήνων, ἀπὸ μέρ-
Ανατολῆς καὶ τῆς Νό-
συχος! Δὲν τζακίζ-
ὔδατα ἐπάνω εἰς τὰ
νατολήν, ἀγκαλὰ
τρόπον φρικώδη, με-
τας ἐπιτολάζεν. Τ-
γρίας: ἡ εὐφυΐα ἀνή-
καὶ σενῶν καὶ μακρῶν,
καὶ ἔσης τότε φήμης
κισμένη, καὶ τὴν ὅπο-
μία θάλασσα ἀμετ-
ἐκάλειν Πόντον, ἡ κα-
ζοσι νὰ τὴν ταξιδεύ-
βος, εὐτολμος τὴν
πλέον ἀγνώστου καὶ ἀ-
τὸν Προποντίδα, τὸ
αὐτὸς εἰς τὸν ἀγνώ-
χώρας τῶν Τιναάδα
νετῶν, τῶν Τιβαρη-
ἐνθα ὑβρίζωντας
το συμμα εἰς τὸ γέν-

νήτου ἔτως εὐ-
 μέλαν σοιχείο
 φοβίζει πλέον
 τὰ ὄρια τῆς ἀγ-
 γνωρίζει ἀπὸ
 καὶ δυτικὰς ἐχα-
 ρίους, Σκύθας
 ποταμοὶ ἐξετά-
 του: καὶ διερχόμε-
 συντρόφους εἰς
 Λαομέδοντος π-
 ἐβάρει ἐπὶ τὸν
 μέλη νὰ εἶναι
 εἶχε νὰ εἶναι ο-
 ὀλίγοι ἥρωες ξ-
 ἀναβιβάζουσιν
 φην τὴν Ἡσιόνη
 ἠράθη ἐνὸς ἠρα-
 εὐτυχεῖς τῆς Τ-

Εἶναι διὰ τῆ
 νώσου θαλάσσι-
 Οἱ γάμοι τῆς
 βαρβάρων, ἔχ-
 Λαομέδοντος, ε-
 ὕβρις. Ἐνας ἐ-
 ὀδοιπορεῖ διὰ τ-
 φωντα. ἔτοι τ-
 ὡς συγγενῆ: π-
 εὐμορφίαν ὅπῃ
 φη μίας φαμιλ-
 μίας ὡραίας νεα-
 νὸς ἔθνους. Ἡ-
 μία Ἀσπασία.
 τος, δὲν εὐρίσκε-
 τισαθῆ εἰς τὰς
 δεδομένη τέλος
 ἀνάψῃ ὁ Αἰνεῖα
 μὴ ποιουμένη ἐ-
 ὁμότης, διεκπερα-
 ται νὰ σβέση τ-

λαυε μεγάλης εὐη-
νας: οἱ ὅποιοι ἀντ-
κὴν, ἔδοσαν τὰ σκ-
φέρονται μὲ ἀχαρι-
ται αὐτοὶ γὰ ἀλλάξ-
ἄλλον τρόπον. Ἡ
μετεβλήθη: καὶ τοῦ
ὅποιαν οἱ εὐεργέτα
σι τὰ ἔθνη. Ἀναπ-
τῆς εὐφυΐας καὶ τῆς ο-
σίας μὲ πλοῖα: κα-
τῆς Τρωάδος: ἡ Τρ-
φριωτάτης, τὰς συ-
συχναῖς ἐκείνων μ-

Ἡ Εἰμαρμένη τα-
τύχην κάθε βασιλ-
Δάρδαρον. Οἱ Κάρ-
γόνες, οἱ Ἐνετοί,
ἐκείνης. Ὅλοι καὶ αἱ
αὐτῶν δεσποτείας κα-
ὁ ὅποιος δὲν ἔχεν
καὶ ἓνα μέρος, τελε-
τρίδα, γὰ συγχέπτα-
των, γένος Καππα-

Καιομένης τῆς Τ-
φὴν καὶ τὴν ἐρήμωσιν
της: Καίουσιν οἱ Θ-
λας τόσας κατεδαφί-
σίας. Ὁ Μενέλαος
τὴν Ἰωνίαν: προποδ-
φρίκην καὶ τὸν φόβον
καὶ τὴν ἀναστάσιν,
καθαίρει καὶ ἀφανίζει
γένος τῶν Δαρδανιδῶν
Τρωαδίτας.

Ἄλλοι ἦρωες κατε-
δίαν, Παμφυλίαν,
δρία, καὶ ὁ ἄνεμος. Ἡ
θάλασσαν: πορεύετο
τῆς Τόμου; θέτει ἐκ-

τῆ Τύρῃ: ἀνιστᾶ
 ἐπὶ τὰς εἰσβολὰς
 ρῶν: καὶ ἠθέλησε
 νὰ φέρῃ τὸ ὄνομα

Ἰδὲ αἰφνιδίως
 εὐρυτάτων παρα-
 ται ἐνδοξοὶ ἀποικί-
 εἰς Κολχίδα τὰ
 πλασιαζόνται, ἐ-
 λάσσης. Ἐδῶ δια-
 μένων ἕως εἰς τὰς
 βερῶν ἀποκλίσει
 Ἡνίοιοι, προπο-
 ρος, Κερκέτας καὶ
 Σεβασόπολιν: ἀ-
 χίδος: καὶ τῆς δίδ-
 πεζοῦς, ἡ Ἐρμα
 Μητροπόλεις καὶ
 τῶν: δύο ἄκραι τῆ
 Ἰάσονα: καὶ ἐκεῖ
 εἰς τὸν Ἀράξην τῆ
 ἐνδοτέρω, τῶν ὅτι
 βασιλέων, οἱ ὅτι
 πεῖς τῶν πλέον οἱ
 τῆ εὐμεγέθους δια-
 ἦτον ἐπὶ τοῦ Ρόδ-
 λουμένου Διβέρνο
 ἕως καὶ τὸ ὄνομα σ-
 νου προσέτι τῆ Δ-
 καὶ τῆς χρόνους τῆ
 τὸν νόμον τοῦ ΘΕ-
 μονα λατρείαν ὅτι
 ἕνα Ἑλληνα. Δια-
 θυνίας, καὶ ἐντὸς
 περιβοήτης Μητρο-
 ὑποκειμένας εἰς τῆ
 ρα καλεῖται Κρίμ-
 βίαν, Θεοδοσίαν
 ἔργῳ πολὺ ὀγλήγ-
 κάτεργα: ὅλα τὰ

εἰς ἐκεῖνα εἰσρέουσι
καὶ οἱ Θρασύπλαι
κατέχουσι τὰς ἐχθρὰς
ὑπὸ τοιούτων θαλασσοπολεμῶν τῶν Κορινθίων
καταβάλλοντα τὰς
μεγαλιτέρας καὶ δεξιὰς
ἐκεῖνα τὰ εὐρύχωρα
ριον τῶν προσόδοις
ἐκεῖνα αἱ χώραι
καὶ πολέμῳ πάντοτε
κας καὶ εἰς τὰς Τυρρηνίας
εὐρισκόν να εἶναι
μὲν ἤχον ὀργάνων,
Μέσης τῶν κορυφῶν
λεῶν ἀναφαίνοντα
τοῖα, καὶ νέα ἀπο
ἔτι ἀξιωματικόν
νος τὴν βραχυλογίαν
ἀγαν γνώριμον: καὶ
πόλεις ἀποδομημ
λωπέκια, Τάνα, Πάρι
νίς, τῆς Φαναγορί
μνης: ἡ ἀπόκτησις
βρίας, ἔνθα ἀνη
τῶν Κλαζομενίων
κονδάμης, τὰ ἐνοικ
ζουσι εἰς τοὺς Ἑλληνας
τοὺς σκλάβους, καὶ
τὰ ἔθνη τὰ Σαρματικὰ
ἀντὶ τέτων, τὰ κρ
τῆς Ἑλλάδος. Ἐν
σι τὰς σκλάβους ἐ
μένους εἰς ἐκείνην
τοὺς Μάρκας εἰς τὴν

Ἐπειδὴ ἐνταῖς
λαγμὰ ἦν θεί, ἦτον
λα τῆς μεγάλης Τα
μετρον τεῖχος ἐπὶ
ἔχη ἀσφαλέστερον

λησῶν, ὡς σημε
 μὲ τὸ μέγα ἔργ
 σήμερον μὴ σωζο
 τεθραυμένων μέσ
 Χαρδίνος, ἀν δὲ
 πὸ τῆς Κριμίας: το
 κὴ ἀβλαβές: Ἐν
 κα κὴ τοῦ Ἰ"που,
 ρύχωρον κάστρον τ
 κὴ τὸν ποταμὸν Κ
 τῆς σωλήνος εἰς τῆ
 εἰς πᾶσας τὰς θυτ
 ἐρείπια, κὴ τὰ ὄνα
 ἐκείνους τοὺς τόπ
 Στράβων γράφει
 πὶ τὰς αὐτὰς ἔχα
 κάθε εἶδος, κὴ διε
 τὸν Ὀχόν, κὴ εἰς τ
 κεί ὅπως ἡ φύσις κ
 Βίκτρα, εἰς τὴν Σ
 διὰ συναλλάγματο
 κείνων τῶν λαμπ
 τρίδα των μὲ τὰς
 τῆς Γάγγα. Εἰκ τῆ
 κείτο χεδὸν πᾶσα
 πόλεων μὲ τὰ ἄρμ
 τινες φαίνονται να
 σὰν ἀκόμη ἓνα ὁμο
 ρώπη, εἰς τὰς ὅπο
 βίαν δὲν ἦτον πλέο
 δωρος βιβλ. γ'. καὶ
 Ἑλληνας Βοιωτῆς

Περί τῆς τύχης
 πλήν δὲν ἐπρόσθεσ
 σαι αἰ νῆσοι ὡσαυ

Αἰ Γαλῖαι (κο
 τὸν Ρ'οδανὸν ἕως εἰ
 θίς κὴ τῆς ἀνδρικῆς
 λίαν των, κὴ δὲν π
 λα τοῦ Χρυσίης τῆ

(1) δὲν κυριεύοντ
χωτάτων Ἑλλήνων
πανιῶν κατέχοντο
λον εἰς τὰς ἀνατολ
Τότε δὲν ταρατ
ἀνασείει καὶ τινάσσει
ταβάλλει καὶ τὰς κα
καὶ αἰ πολιτικαὶ βο
οὶ Ἕλληνες τότε μ
τυράννους, καὶ τὰς
φρονίζοντες ἐκείν
τῶν τυραννικῶν ἀρ
λὰ τόσῳ μεγάλῳ
μνημονεύσει ὀλίγω
τὸν μέγαν Κολοσσ
τὰ ἀδενῆ ἄρματα
τὴν Περσίαν: καὶ εὐ
φήμης καὶ φοβερᾶς
Ξέρξης, καὶ Ἀρταξ
καὶ τῆς Ἑλλάδος. Σ
πλέον χίλιοι, ἀλλ
σιμεύουσιν εἰς ἄλλο
λασγῶν Ἡρώων νέ
δος κοκκινίζουσιν ἔ
σα εἰς τὰ ἐσκορπισ

---

(1) Εἰς τὰ περ
βύσκειται

Μήν

Τὸ

Χυρ

Ἀρ

Λύσ

Εἰς τὸν κάμπον τῆ

νακτος πρώτῃ

Ὡς ἀσεβεῖς ἀπέχε:

Ἐλεγχος ὅτι κατ' ἐ

Γαλιίας ἔμὸν

προσέτι.

σα γεθῶν τῆ βασι
σκυλία ἀρκετά, δ
μένα ὑπὸ τὴν εἰδή

Τί λέγει ὁ Κύρ
τασίαν; Κατὰ αἰ
των χρειάζεται να
πολλα κρεωφάγα
τῆς γῆς διπλαδὴ καὶ
ἐντροπὴν, μισεύου
ση τὴν Ἀσίαν με
οὐ σόλοι των: Φεύ
πεδα Πλατείων καὶ
οὐ Ἀρισεῖδαι ἔχου
χωθῶσιν εἰς τὴς
ὑσερον ἀπὸ τὴν Πε
διακόσια καράβια
πρὸς: καταποντίζε
Τῆ ἐσπέρα ἐκείνης
ἐσχατιας τῆς Παμ
ρὸν στρατεύμα: τὸ
Πειραιᾶ, φορτωμέ
καὶ λαφύρων πλοισια
τῆς περιφήμης πόλε
ὁ Κίμων, ὅσιν τρέ
νει ἐπὶ τὸν Νεῖλο
ποῖος δὲν ὑπερέβα
λιάδας Περσῶν: τ
στρατοπέδου: κυριεύ
τὸν Θόρυβον διὰ ἔξ
τῶν Πολιτειῶν τὰ
ζει τὸν Μονάρχην
ρήνην τὴν πλέον ἀδ
μη ὁ μέγας Βασιλε
τὸς δὲν ἤθελε μετα
ἂν εἶχεν ἐπιθέσει
τὰ ἐκείνη μεθόρια
τῆ Μονάρχου ἢ παν
νίας: συνεφωνήθη
μικᾶτε καράβια ν
τὰ ἐκείνη στρατεύμ

κῶν ἐπικρατειῶν ,
βιβλ. ιβ'.

Ο' Κύρος ἀμφιο
ταξέρξην . Ο' Μιν
πολιτικῶν τελῶν τ
νὰ διαιρῶσι τὰς ἀ
τὴν βοήθειαν ὅπῃ
παρὰ ἓνα μιλλιῶν
κρὸς σύλλογος τῶν
ρει τελέως τὸ ἀρισ
πλέον κατεθάρρησ
κέρας τοῦ στρατοῦ
εὐτολμίας , διὰ τῆ
τὸς διέρχεται ἕως
πτει ἀπὸ τὸ ἄλογ
τιώτην ὅσις ἐδοκίμ
νέαν λαμπρὰν καὶ π
ὅπῃ σεφανῶσι τὴν
Τύτῃ ἢ νίκη ἤθελε
πῃ εἰς ἀφορμὴν πα
να συμβᾶν τοιῶτον
σιν . Αὐτοὶ δὲν ἦσ
θμόν . Καθ' ἓνας
ὀκτακοσίους χιλιά
πὸ τὴν Ελλάδα , κα
ἔτοι βέβαια ἐκδίδο
πῶρων θέλει ἦσθ
μοὺς τῆς ἐκδικήσεα
μηραὶ καὶ φρικώδεις
ἔταν ἐπαγγέλλη τ
κεῖνοι , χωρὶς ἀνα
δηλαδὴ , νὰ στραφῶ
τῶν ἐφοδίων ἀναγκ
ἔπειτα τὴν ὁδοιπορ
ῶπου τὰς συμποδηγ
τὰς προδεδομένους
ἔτοι νὰ μὴν εἶναι τ
οὶ Ἕλληνας , ὄντες
ληνες ἐκλέγῃσι πα
νοφῶν εἶχε τὸν προ

χώρησιν: καὶ καθ' ἑκάστην
 συνεχῶν ἐπιβολὰς
 μίβεις καὶ ἐκ τῶν
 δισμῶν, καὶ ἐκ τῶν
 λειωθέντων τῶν
 πρὸ τὰς εὐδαίμονα
 τα ὁμοίως πολυ
 τὰς Ἑλληνας, εἰ
 καὶ τῶν ὁ Ἄγνο
 ἐκείνης: καὶ πλέκω
 σιν καὶ ἐπίδοσιν
 κτυπήσῃ ἐπὶ τὸν
 τῆς Περσίας τὸ
 χυπόπτεις ἀνταγ
 καλεῖται ὁ Δακεδο
 νὰ διακόψῃ τὰς π
 τῶν Ἀσιανῶν.

Οὗτος ὁ Ἄγνο
 πορεύεται εἰς βοή
 δυνάμεων τῆς Ἀσ
 τιατικῆ ἀπλότης
 ἔνθα ἡ ἀκρασία
 Οὐ Σπαρτιάτης κα
 κρίας, τὰς ὁποῖα
 νῶνται ἐκείνοι, τ
 καὶ νὰ σέβηται: ἀλλ
 ἀνατρέπωντας τὸν
 ἄλλον βασιλέα: ὁ
 Βασιλείαν, φορτω
 χάρισεν ἂν πρῶτα
 σιλέως, τὸν ἐποίησεν

Τοιοτρόπως ο
 των μὲ τὰ πλέον ῥ
 πέρεχσι τῶν ἄλλο
 καὶ ἤδη ἐφθάσαμεν
 ἐκλαμπρος λαὸς δ
 καὶ ἀλόγιτος, τὴν χα

Ἡ Ἑλλάς ἐτήρει
 φη πανταχῶς τὸν ζῆ
 ἐκείνης μεγάλαι φύ

ἔθαύμαζε μὲ ἄκρ
πίδαν, καὶ ἕνα Ἀργ
ἕνα Ἀγισίλαον, ἕ
Ἀλέξανδρον, ἕνα
ὅταν ἕνας φοβερὸς
τὰς πόλεις ὅπου
βάλλει, ὅτι συμφ
σαν εἰς τὰς Σπάρτ
εἰς τὸν αἰῶνα τὸν
περὶ ὑπεροχῆς μὲ
Κίμων ἀποκρίνετα
νερὸς, ἠθέλεν εἰς
κάνει νὰ ἀπορρίψ
ρος. Εἰς ταύτας τ
ἄλλην ἀνεφαίνοντο
ἠνωμένων μὲ τὰς δ
αὶ ὅποια, ἠθέλεν
ἄλλην προσεχῶς,
τὴν ἄλλην παραίνε
ἔλλειψιν: καὶ τῆτο
καὶ νὰ πληρεται τ
ταύτας λέγω τὰς
Ἑλλήνων αἰ συνεζ
μῆς τὰ διδόναι ὄλη
ναῖοι, πότε οἱ Σπ
Τῆτο ἄς εἶναι εἰς
ξένης ιδέας, ὅτι ὁ

Ὁ Κάρανος Ἀργ
δρῦση μίαν δεσπο
μεταγενέστεροι ἠπλ
Βαρβάρων εἰς χρῆσ
πολὺ ὑπρέβη ὁ μέ
εὐτυχῆς πατὴρ τὰ

---

(1) Ὁ Πελοπίδ
βεν (α) Ὀμηρον παρ
καὶ 30 νέες τῶν ἐγκρ
ζ'. κεφ. 5. Διόδ. 6

ποχθόνιοι, ἕκε-
 τες Ἑλληνας νὰ
 Ὁ Φίλιππος πα-
 μεγάλης καὶ ἀξι-
 ἐνώπιον πάσης τ
 τοὶ λαοὶ προσέτ
 τὸν Ἐπαμινώνδα
 φωνὰς τοῦ μεγά-
 πον. Ὁ Δημοθέ-
 ρωτῶσι τὴν Πυθα-
 ρον συμφωνίαν τ
 Ἑλλάς ἐφιλίππι-
 Ἀθηναίων, ἀπε-
 πλὴν ἐνὸς μόνο-
 μογενῶν, συνέτε-
 τη ὑπεροχὴ εἶναι
 πότε οἱ Ἀθηναῖ-
 ἐνομαστότατος Φω-
 Βυζαντίῳ, καὶ ἐκε-
 εἶναι ἐκείναι τὰ α
 διὰ τῶν ἐφημερίδα
 δε καὶ Λακεδαιμο-
 παμινώνδαν καθ'
 τῶν ἐν τῇ μάχῃ
 καὶ τῷ Κλέωνος ἐν
 Θρασυβέλει καὶ τ
 ἐκείνων ὅπως ἐτρ

τὸν Πόλυμνον, π
 Ὁ Πυθαγόρειος Π
 γὴν περὶ τὰ γράμ-
 γάλη φύσις, καὶ μ
 ἐσπέδαζε πάντοτε
 ἐκτένειαν ἀπαυσο
 ὑψώθη ἀκόμι εἰς
 σκαλον. Πλέτ.

(α) „Ὁ μικρὸς
 ἄλλον, πρὸς πίσι

Λακεδαιμόνων ἐν τῇ
ναίῃ καὶ τῶν Κερκί-
βαίων, ὅτε ἠφάνισ-
σεν καὶ εἰς τὴν Μαντίνειαν
καὶ τ. τ. (1)

Ἐκλέγεται ὁ Φίλιππος
φικτυονικῶς πολέμου
συρέζευξε καὶ ἔσφιγγεν
καρδίῳν, αἰτίνας ἐπι-
νη ἀναμέσον τῶν Περσῶν
τῆ κατασκαφῆ τῆς
λῆν, τὴν ἐποίαν τὸ
το, δηλαδὴ, νὰ ἐξ-
οικυμένην. Γίνεται
σης τῆς Ἑλλάδος,
Ἀρχισράτηγος τῶν
τι ἢ συνεισφορά καὶ
τῶν ὁμοσπόνδων ἐπι-
φονεύθη ἔτος ὑπὸ
Φίλιππον ἔμελλε
τοῦ γένους.

Φαίνεται νὰ μὴν
μὴ διὰ νὰ κάμνη τὸ
νηται ἐπὶ τῆς σκηνῆς
θάνατος καὶ ἡ φοβερὴ
Κορινθίᾳ συνάξεως
φύλαττε, ἐπειρῶντ
δεῖς ὁ Ἀλέξανδρος
τῶ πατρός σχεδὸν ἀ-
ἴσως καὶ τὸ αὐτὸ κα-
γαν ἔλεγχον εἰς τὴν
ἄκρας, εἰς τὸν αὐτὸν
ποκτᾶ ὡσαύτως τὸ
λαῶν; σερροῖ τὰς

---

(1) ἡ ἐπίπλαστο
πος ἔδωκεν εἰς τὴν
ἀμοιβαίως ἔδοσαν

γίνεται Συνέλευσις
 ψήφισμα ὅπου
 τὸ πληρώσει, καὶ
 ταὶ εὐθύς Ἀρχαὶ
 αὐτῶν ἐκείνῳ καὶ
 συνέβη ὡσαύτως
 πον, ἔμπροσθεν
 Ἀλέξανδρος, ἡθ

ἦτον ἡδὴ ἡ
 κλωμέναὶ πάντα
 νικῶν: εἰς τρόπον
 οἱ Ἕλληνας ἐπο
 τοτρόπως προειλ
 βῆντο τὸν σιγμῆ
 σι τέτταρς παντελ
 ρον ὁ Δανιήλ, ἐν
 μένον, ὅτι ἕνας
 σῶν τὴν βασιλείαν

Ἕλληνας, εἶπ
 τὸν Ὑδάσπην (α)
 εἰς ἄλλος ἔφθ
 λαιὸς Ἡρακλῆς
 τὴν ἐρυθρὰν θάλα
 τευσε τὴν πρώτην
 σήγαγε τὰ μυση
 Δυλῆς αὐτῶ, τὰ
 ὅπου ἐν αὐτὸς φθ
 να γενναιότητι, τ
 ρήση ὁ Κεῖντος
 ληθῶς ἀλλὰ ὅπου
 τὴν ὁ ποίαν ἐγώ

Οἱ ἀλαζόνες β
 ραν, καὶ κρατῆντες
 φιλοσι τὸν φοβερ

(α) Ὑδάσπης,
 (β) Γάγγης π
 εἰς δύο μέρη.

φίτευσεν, ὅταν
μέ τὸν ὁποῖον νὰ
κεχειρωμένας Δυ
Μεσόγειον, ἐν μ
πολέμους: προῦθ
Γαλλιῶν, ἤδη πε
τὸ λοιπὸν τῆς ὀλ
να προσάγματα τ
ποίας δὲν εἶναι ο
εἰς τὰς ἀλάλας καὶ
κινήσεων τῆς αἰῶ
περιβοήτης ἡμέρα
μέσον τῶν ἔθνων
ρεῖται ὅλη ἡ βασιλ
τὰς εὐθαλεῖς πεδ
καὶ ἐπέκεινα. Δὲν
σῶν συνακολέθω
χύθησαν: ἀλλὰ
ναλλάγματος, ὅτ
καὶ ὁ Μεσόγειος ἐ
σημαῖων, εἰς τρό
ὑπῆρχεν ἄλλη πλ

Ἡ Ἀλεξάνδρεια
προσόδων πασῶν
τας. Τὸ χάλκωμα
τῆς Ἰταλίας, τὸ χ
τῶν Γαλλιῶν, ὅσα
κτρον τῆς Γερμανίας
Ἑλλάδος, ἡ μασί
τῶν Δυτικῶν τόπ
λίθοι, τὰ μύρα,
τα καὶ κάθε ἄλλο
πάντα μετεφέροντο
καὶ ὑπὸ τὴν τῶτων
πεῖρῶνται ἔτοι οἱ
χειρήματος: καὶ φθ
λῆνα τὰς ἡπεύρας σ
Ἀσίαν ἀπὸ τὴν Ἀ
ἐρυθρὰν θάλασσαν
δεικνύουσιν, εἰς τὰς

τῆς πρώτης, εἶναι
 καὶ ὅτι ἐκ τούτων ἢ
 θώτεως: καὶ εὐλό-
 γισον ἄς πρὸς τὴν
 ἰχὺν τὴν ὁποίαν
 εἰς τὰς Ἑλληνας
 κηθότι, ὁ ἥλιακός
 ρεῖ παρέξ νὰ ἔχῃ
 τὸ κέντρο: πολυ-
 τροχασμὰ τὰ πε-
 γλῶν ἴσως δὲν γί-
 νηται τὰ σώματα ὅτι
 τὴν αὐξήσιν ὅπως
 νων, σώματα με-
 τάπασιν εἰς τὰς
 σημερινῆς Ἀμερικῆς
 τετραπόδων, εἶναι
 τὸ πνεῦμα: ἂν τὸ
 ἀνθρώπου, κατὰ
 ποῖοι, εἶναι οἱ Κί-
 τὴν αὐγὴν ἕως τὸ
 ἀποκτήσῃ: καὶ ὅτι
 ἂν οἱ Οὐρῶνες ἀκ-
 πέτεινὰ ἐκείνων τὰ
 ἀγχινέστερα καὶ δὲ
 κείναις γεννάται,
 Εὐρώπῃ καὶ ἐν τῇ
 ζωγραφῆσά αὐτῆς
 ὄντων τόσῳ τετρα-
 ταῖ ἅπαντα χρώ-
 φυτὰ ἐν τῇ Ἀφρικῆς
 πῶς ζωγραφῆ ταῖ
 καὶ τὰ ἐξωτικά, ὅ-
 πιμέλεμέθα τὰ ἰ-
 βαίνωσι καὶ χεδό-

---

(1) Ἰσασῆς εἶναι
 τὰ ὁποῖα οἱ πόλο-

ζῆσαι ποιότητες,
εἰσιν ἢ ἀκμὴ τῆς ἰ-
νῆ καὶ συνεζευγμένα
τῶν ὁποίων τοιαῦτα
ληθείας μίαν φορ-
ψεων, καὶ ἐξηρπασ-
μισε γὰ τῆς φέρη ο-
τι οἱ Ἕλληνας γενε-
διγρέθη εἰς πλεόν
κράν ἀπ' ἐκείνην τὴν
ἐχρεώσαν γὰ παρεκ-
ποβαίνωσι κατ' ἀκ-
Μῆδοι, Σύροι, Με-
τῶν γενῶν τὰ ὁποῖα
Ο' Ἐλέφας, φερμέν-
τῆς Πολωνίας, ἀρχ-
ἢ τις τὸν διέκρινεν ε-
καλήται καὶ τῆς Δέοι-
βανον τὴν κατάχρεσ-
τῆτο τὸ τέλος, μετα-
ρης δυνάμεις καὶ πάν-
ἀλλοδαπὰ γένη, με-
χειρίζονται πάντοτε
θονας μεταχειρίζον-
ρίζονται, δηλαδή τὰ
χαράττι εἰς τὴν Ρ' α-
σπαθίον τῆς Ρ' ὤμης
νεργίαν καὶ εἰς τὸ τέ-

Ἄλλ' ὅμως ὁ Ἀβρ-
τῆς πεπαιδευμένους ὁ-
λοι ἐν ἐκείνῃ τῇ φρι-
μὲ τὴν βίαν τὸν αὐχ-
νας Ἀλέξανδρος Δεῦ-
εἰς Ἰταλίαν: γὰ τοῦ-
τῆς φοβεράς Ρ' ὤμης,
τελεῖς ιδέας τῆ πολέ-
τικῶν ἀνελίξεων (1)

---

(1) ἀνελίξεις ενοῶν

μαίεις πῶς αὐτο
 λεμον τὴν οἰκίαν
 Ἑλληνας διδάσκ
 τας τὰς Καρχηδο
 παντόλμυς των
 τα τὰ ὅποια ἀπό
 ὅταν ἐκλεχθεῖς
 ἄρματα τῆς Ρώμ
 μέρος τῆς στρατε
 ἐπικείμενον αὐτῆ
 θυγὸς Πολιτικὸς
 ποίει ἐχρεώσεται
 καὶ πορεύεται, φο

Αἱ Ἐπικράτει
 ὅμως ἓνα μέρος
 τρόπον ἕττι νέον
 νες ἢ ἀπόγονοι
 μὲ φρόνησιν οὐτ
 Ἐπειδὴ οἱ Ρωμα
 πρέπεις τέχνας
 σιν τῶν ἐρωτικῶ
 κει ὡσαύτως μετ
 λήνων τὸ τέλος τ
 εἶναι ἄλλως εἰ μὴ
 μης ἐχρεώσεν γὰ
 ποτελῆ εἰς αὐτὰ
 δὲν παρέβαλον τ
 ἀφροσύνην καὶ ἀνα
 λάκεις οἱ ἔλθεινοί
 τὴν ζωὴν καὶ τὴν ἀ
 θήκας: ὅταν, ἀπ
 τῶν τὰς Ρωμαίους
 Ἄτταλος Βασιλευ
 τίς ἄλλος.

ἄσκημα ὅπῃ προσ
 ται καὶ γὰρ διδασκω
 τοῖς καθήκοντα εἰ

Ἄν κάθε σῶρ
περίοδον προσέτ
φυσικῶν σωμάτ
πόλεις, καὶ πολλ
σκεπάσθησαν ἀπ
μία μεγάλη χαρ
σῶν, τῶν Αἰγυπ
δαίων, τῶν Βαβ
τέλος πάντων, μ
προσέτι ἀλλάσθη
τρανώς, καὶ συνε
τὲς Ἡλίας τῆ σε
τινες πρότερον ἦ
μίαν παντοτινήν
καὶ κινήτας οἱ Οὐ
ῶσαύτως νὰ παρ
ὑπακῶσιν εἰς τ
ἢ Ἑλλάς, ἀν πα
τὸ πνεῦμα τῶν Ρ
γεῖν καὶ ἔξασκεῖν
εἰς αὐτὴν Βιργιλί
της, Διβίης, Πλ
δρας, διὰ τὲς ὅπ
καὶ ἐλλογίμως. Τ
νας, οἱ ὅποιοι ἐγ
οἱ τινες μισεύον
μέσον τῶν Ἀθη
καταλείποντες, κα
σιν τῆς βασιλεία
ρον οἱ Στρατηγοὶ
μοιον τρόπον ἐγκα
νὰ παριστῶνται μ
ὅποιας ἴξευρε νὰ
μασὸν εἶναι προσ
ξιδεύασιν οἱ σόλο
τὸ αὐτὸ συνάλλαγμα
δὲν εὐρίσκουσιν ἀν
ἀλλαχῆ τὸν βλέπ
ἢ Περσικὴ Μοναρχ
τὸν αὐτὸν μεσημε

να ἐκλέξῃ διὰ ἄκρ
 μος Ναύαρχος τῆ
 φορὰν ἐπὶ τὰς Νο
 πρώτῃ σόλῃ τῶν
 Ἐρυθρὰν Θάλασσαν
 σὸν εἶναι πρὸς τέτο
 λιν τῆ κόσμῳ: ἂν
 τασήσῃν μεγάλην ε
 τὰς πολιτικὰς αὐτῆ
 τόσων λαῶν καὶ τόσ
 τόπον, εἰ μὴ εἰς τ
 ἔνθα ἐκ παλαιᾶ ἐρ
 σις ἐν τοῖς πράγμα
 βῶν καὶ τ. εἶναι τὰ
 κατέστη μεγαλοπρε
 μάσιος διὰ τὰ λεί

Ἀλλὰ ἂς ἐξακο
 ἤδη ἔφθασαν εἰς ἐ
 ἢ κακεντρέχεια, τ
 πον τῶν ἡθῶν, τῆ
 μενε πλέον ἐν Ρώμ
 ἀλλ' ἀρπαγαὶ καὶ φα
 ἔ τὰ πράγματα ἔφθ
 ἢ Ρώμη συγκροτεῖ
 ναιόφρων; τίς ὁ φι
 τος εἰς ἐκεῖνα τὰ τ
 συνομοτῶν διὰ τὰ θ
 ναγείς Ἄρχοντες τ
 καὶ τὰ ἱερά δίκαια τ
 Ἑλληνας: ὁ Νέρβας,
 τακομιθῆ, πρότερο
 θῆ ὁ γενναῖος, ὁ π

---

(1) Νέρβας αὐ
 ἀλλὰ τῆ ἐσάθῃ πολ
 γαθὸς πολιτικός, π
 τησε τὸν Αἴλιον Τ
 παιδείᾳ καὶ ἀρετῇ.

τρον Ἀρχὴν :
νήση τὴν ἠθικὴν
μίαν ἄλλην .
τος, νὰ ἐγκεντρ
σι μαχόμεναι ἀ
σίων καὶ παμπο
κατασῆση τὴν Ρ
τῆς Βασιλείας τ
πανακάμψεως τῆ
ἤσινος ἐν θρησκε
νὲς καὶ τὲς χρόν
νακαλεθῶσιν : Ο
μοσίων οἱ υἱοὶ τῆ
Ρώμην ἢ φιλία :
τὸ αἷμα τῶν βε
κεως : Ο Νέρβας
σκωντας ἀφίνει
ἀνελόγει πρὸς ἐκ
νὰ γνωρίζη ἕνα
λία, διὰ νὰ τὸν
Ἀδριανόν : Ο Ἀ
ῶσις ἔπειτα ἀφίν
τα τὲ μισεῖν τὴν
ἀλλὰ τὸν Κόμμοδ
παύσιν αἰ χρυσ
κὴ νὰ κάμνη νὰ ἐγ
σκότους τὸ ὁποῖον
εἰς τὲς Ρωμαίους,
δύεται πάλιν τὴν

Πίπτει ἡ Βασι
αυτῆς ἀνασάτωσις
ρα : ὑποδέχεται τ
τοποθεσίαν πλέο
τρόπολιν : μεταβα
ἐμπεδοῖ καὶ σεριένε
διαφερόντως : ἀσφα
κάμνει νὰ διαμένῃ
χεδὸν ἴσης μὲ ἐκε
τίνε, γενομένης τ
ἄνδρε, ὅσις 964

τὴν μικρὰν πόλιν
 τὸ μέγαλόν θεάτρον
 Τεκμήριον τέτρα εἰ-
 σῆς τῆς Βασιλείας
 γέπιθεύθη τῆ ἐπι-
 κάμε πλέον ὀγλή-
 πὸ τὰς πληγὰς τῆ
 σεύθη εἰς τὰς Ε-
 καθαρωτάτην ἥτις
 κηρύττει πάντοτε
 μ' ὄλον τῆτο διαρ-
 ὀποίων οἱ σπόροι
 Ρωμαίων.

Μόλις ὁ Σιδιρὸς
 σίαν τῶν ἀλύσεων
 σμάνε τὰς ἔσυρον,
 τὸ ἦχος, ἐξυπνᾶ
 ἕνας Σκανδερβέγ,
 εἰς τὰς πολυπληθε-
 τας τὴν εὐμεγέθη
 λην πέτραν ἐν μέ-
 σιλεύει τῶν ἐπικρα-
 τεφανωμένος με δι-
 θίατης ἐπάνω εἰς
 ἄνθρωπος ἐσκεπά-
 σμάνοι τὴν δυσκολ-
 τῶν Ἑλλήνων, ἀνα-
 λευθερία. Οἱ Ρῶ-
 τα, ἢ μὲ τὰς τρό-
 νας λαὸς σύμμαχοι
 διδασκάλους τῶν: κ-
 που ὡς πρὸς Θεός
 Ἑλληνικῶν δακρύ-
 ἀμέτρων πολλῶν
 Ἑλλάδα, ὅθεν συ-
 βε. Τὸν τεύθη κ-
 ἐχρεώσαν ἔτοι νὰ
 εἰς τὰς Ἑλληνας, ἢ
 πολιτικῶν δυνάμεις

Ἡ δεσποτεία με

λεί τὸ ἱερόν ἐπάγ
πὸν ἀνάγκη, συμ
μεθιανῆς. Πρὸς τ
τῆς Ἀ'θηνᾶς, καὶ τ
μέρες τὰς Σφραγ
ράνον: καὶ ἀπὸ τῶ
λύσεις.

Ἡ Ἑλλάς σήμε
γένεσθαι, τῶν ὅτι
τῆς γεωγραφικῆς τ
εἶναι ἓνα σφάλμα
γισίας ἢ ὑπ' ἑλλε
διὰ γεωγραφίας, α
μέρος αὐτῶν ὅπως εἶ
κήτορας τῶν Κασπ

Ὁ Ἀπόστολος ἰ
λὺ διαφόρων, ὅτε
,, φίαν ζητήσιν, κα

Ἄν ἓνα σφάλμα
χωρημένον, ἢ ὅλοι
Ρώσας δὲν ἤθελε
Ἑλλήνων. Ἀλλὰ ἂ
Πόρτας μ' ὅλον τῶ
σμάνοι ποιούμενοι ὑ
παρέβησαν τὸ σέβο
μι εἰς τὰς Ἑλληνας
ἀναδεικνύοντες αὐτ
ποίας πόλεις αὐτοῖ
κὰς χώρας εἰς τὰς
ὁποίας ἡ Πόρτα δὲ
ἀλλὰ Μωαμεθιανῆς
ἐκείνων, αὐτοὶ ζῶσ
κράς Πολιτείας, ὁ
καρνανίας, τῶν παρ
ραυνίας, τῶν ὁποία
γῆ ἀπὸ ἡμᾶς τὸ πο
μα ἐκτρωματιαῖον:
περιβόητον, ὁ ὁποῖ
ζωῆς, διὰ τὰ θεωρή
τὰ κατασκευάτη, ὡς

αὐξήσῃ τὰς γνώ-
 σευλος δὲ Γερφιε
 ,, ρων ἐσυγήθει
 ,, τὰς Ἑλληνας,
 ,, Βασιλευέσης,
 ,, θειμένοι, εἰς
 ,, ζῆσι μίαν με
 ,, τὰς κακώσεις,
 ,, εἰς τὰς κέμπη
 ,, χρεία νὰ ὑπά
 ,, δὲν ἐσβέθη ἐν
 ,, ἐγκρατεῖς γίν
 ,, εἶδος τῆς ἐλπί
 ,, ἔτως ἀπηνῶς τ
 ,, τῆς εὐτολμίας
 ,, συγχινὰ βεβα
 ,, εἰς τὴν ἀκινησί
 ,, μὸς τῶν τυράν
 ,, χηγῶς πλέον ἐ
 ,, ἐγχειρήματα
 ,, εὐτυχες ἔραν;
 ,, κόμι πράξεις
 ,, γένη τὰ πλέον
 ,, εὐτόλμως: ἔτι
 ,, νακαλώσιν εἰς
 ,, κήτορες τῶν ὀρ
 ,, ρίας, τὸ ὁποῖ
 ,, θερία πνέει ἀκ
 ,, ἐκείνων τῶν σκ
 ,, ἢ τὰς κακίας
 ,, σας τὰς χάραι
 ,, τὸ ἄσυλον τῆς
 ,, ρώματα, τὰ ὅτ
 ,, τὸ ἀνθρώπινον
 ,, δρες, νικηταὶ
 ,, τῆ Ρώμη ἐκείν
 ,, αὐτῆς, δηλαδὴ
 ,, ρῆ ὑπὸ τῶν εὐτ
 ,, τῆς. Ἐκεῖ ἡ Ρ
 ,, αὐθέντας, ἐπο

„ πὸ τῷ ὀνόματι τῆς
„ τῆς Σόλων, καὶ οὐ
„ πρὸς τὴν αὐτῶν
„ χωρίον). „ Τελευ
„ ἐνικήθη κατὰ κρι
„ αὐτὴ ἦτον φοβερά
„ ἐκεῖνος ὁ Ἡρώας
„ Μωάμεθ, ἀνεπέ
„ τέρατα ὅπως, δεκ
„ δίοις τῆς Ἀττικῆ
„ μάχιμος φύσις ἐ
„ πόλεμον, ἔχουσιν
„ καὶ οἱ ὅποιοι ὑπὸ
„ δέκατον ἕκτον αἰ
„ τες τῆς δόξης ἢ τ
„ Ἑλλάδι ἐν ἄλλο
„ γείρει τὰς πλέον
„ λαίων Σπαρτιατῶ
„ ὀνόματι Μανιάτῶ
„ νοι πρὸς κοινὴν ἀ
„ τοι, ἐλεύθεροι, α
„ τευσαν καὶ τῶν Τε
„ λάξη κατὰ πασῶν
„ κοι ματαίως ἔπε
„ Σόλης: ἕνας μικρῶ
„ λῶτων. Ἐκεῖ κα
„ Κομνηνοὶ, οἱ Πα
„ ἑνὸς λαῶ καταβεβ
„ λεύθερον. Ἐκεῖ
„ παραδοθῆν γραφ
„ κει σώζεται ἀπό
„ τῆς Μανιάτας, ὅ
„ κλεισμένος εἰς ἕνα
„ πολιορκίαν κατὰ ἑ
„ λῶν ἡμέρων: ἀλλ
„ σι φωτίαν εἰς τὸ ἄ
„ νοι καὶ κεκαλυμμέν
„ μέ τὸν ὕψος του.“
„ γει ἐκεῖνος, δὲν
„ λάδι συμμα εἰς ἕν

ἢ κοσμημένα μ
 ἢ σίαν τὴν πλ

ἢ τὰς πράξεις;

ἢ Καὶ ἂν ἦσαν

ἢ σεις τίς νὰ ἀν

Εἰ γὰρ θέλω ε

ξιδεύοντάς εἰς

ὅποιας, τὰ λεί

Εἰ γὰρ δὲν ἴξευρα

μένας Συρίας κ

τῶν ὁποίων ἐξεφ

χρυσίον (χρυσί

ων τῶν χωρῶν

σιν), ἠρώτησα

εἶπαν ὅτι αὐτοὶ

προσθέτοντες α

διάκοπος, ἔτοι

τὰς διαφορὰς ἐκ

ἢ εἰς θέατρον .

γὴν ἀναμέσον τ

μακρὺ ὅπῃ φέρ

κεῖνοι οἱ ἄλλοι,

Τέτρα τῆ εἶδης .

οἱ ὁποῖοι σήμερ

Ἰσπανιῶν : κ' ἐκ

δων λόχων Ἰτα

ολίγων .

Ἰσπερον, ταξ

μενος τὰς αἰγια

λέγω τίνα ὑπόλ

γενναίων τῶν ἀν

φαίνονται ἄξιοι

τες . Ἐκεῖ μὲ ἔ

τῆ χρόνος, ὑπὸ

ἐφημερίδας τῶν

Καλχηδονίων τὰ

εἶπαν, δεικνύοντ

ται συμὰ μία Πο

ταῖς ταῖς ἡμέραι

τεξούσιον δεσπό

εἰς ἐκείνης με π
λίται, ὄντες μόν
γενναιότητα ἀκρα
ξωλόθρευσαν τὸν
τωμένος ἀπὸ ἐντρ
μητρόπολιν Ἰωαν
αὐτῆ καθέδραν.
αἱ μητέρες ὡσαύτ
ζόνας, θύσαι ε
θεινὰ αὐτῶν τέκν
των: εἰς καιρὸν ὅ
τα ὀλίγας σαγα
μερῶν νὰ ἀποθνή
μητέρες ἔχαιαν δ
ρίαν τῆς σφαγῆς κ
σθέντος, καὶ φορτι
τὰ κασέλλια τῆς
ζηλότυπον τὸν θρ
σιν εἰς τὰ ὄρη των
τωμένος, καὶ με ὀφ
δες ἀνήκεσοι, δει
χρὸν πρόσωπον ἐκ
θύων τῆ ἀγῶνος
σκάψωσι τὲς τάφ
τα, ἀναμέσον τῶ
λὰ μεταξύ μητέρα
διὰ τὴν ἐξαίρετον
ση οἱ νέοι αἰῶνες
σιλειῶν τῆ θανάτ
τη πάθητι τὸ λα
ἐσάθη ἐκείνος, ὅ
το ἦτον ἔργον τῆ
ἡ γυνὴ ἡ ἐπίλεκτο
ὑπῆρχεν ἐν τῇ Πο
αὐτῆ πατρίδος, κα
μέσον πετρῶν τζα
σημα, εἰς ὅσον τὸ
φυχὴ τὸν ἐγκατέλ
νὰ ἀντισέκωσιν ἐπ
ἤδη ἀρχινῆσαν νὰ

κατεδίωκεν. Ἐν
 θάνατος ἐκρυσάλλ
 τοιαύτην δεινὴν ὄψ
 πλέον γενναίε τῆς
 κτείρει: καὶ διὰ τὰ
 χεῖρα μὲ τὴν ὁποί
 αὐτὴν τὸ σπαθίον
 ταῦτα ὄχι πλέον
 μεγαλόφυχος μήτι
 Καπιτάνε, ἀκέσο
 σώμα, τὸ ὁποῖον
 τῶν ἡμερῶν τῆς: μ
 νὰ σηκώση τὸ πρ
 Ἡγεμόνος: καὶ, ἀγ
 χωρίς νὰ τῆς φαίν
 τὴν ποδίαν: σκεπ
 τῆς καρδίας τῆς: ῥ
 μέντων, καὶ μὲ αὐτ

Καὶ τελευταῖον
 νὰ ὑποτάξῃ τὰς το
 τὸν Βότζαριν μὲ χ
 λάγματος. Τὴν ἐπ
 ζαρι, προκρίνει τῆ
 ὑπάγει ἐπαγγέλλεσα
 παραδώσῃ τὸν τόπο
 εὐθύς ἐξωπρακίξασ
 θεῖ στρατεύματα, κ
 θος στρατευμάτων, ἀ
 τὰς περίπε 1200.
 τῶν. οἱ δὲ Σελιωτ
 χονται καὶ τὰ ἐχθρ
 περίφημοι "Ἡρώες τ
 σωσι καὶ αὐτὸν τὸν
 τραβιχθῆ ὀπίσω.
 νὰ ἄξιον σημειώσεω
 ἐσκοτώθη ἀπὸ τὰς
 τὸν νεκρὸν εἰς τὰς π
 σασα τὸ λείψανον,
 Τεφέκιον ἐσκοτώσε
 καὶ ἀφοβίαὶ διὰ τῆ

διὰ τῆς τῆς ἐλ-
βας αὐς φράξῃ το
Τὰ ἀνδραγαθ
ταιρίας (1), ὅπ
μεταξὺ τῆ Σελτ
τωρίας Ρ'εασία
ποιοὶ ἔκαμαν να
ἐδυνήθησαν νὰ μάθ
εἶδῃσιν τῶν πρα
ὅποῖον ναυτικόν
λέγω, τὰ ἀνδρα
κὰς Δυλάς κὴ εἰς
τῆτο θέλω τὰ π
προθέτωντας ἕνα
τύχην νὰ μὲ κοιν
ποῖον εἶναι ἀξιο
ραβίς ἐμπολέμ
στρατιώτας Ρ'εασ
δάτων κὴ ἀπὸ τὸν
μανοὶ ἀνέμενον να
κὴ ἀνάνδρως ἕνα κ
να Ἑλληνικὸν πλο
ἐτοιμότητα ἔρρίψ
νω, κὴ κάλλιστα ἀ
δε νὰ ἔρχηται ἀπ
πον μὲ τὰ σπαθί
νὰ χωρίσωσι τὰ
τῆ κὴ ρίψῃ εἰς τὰ
βερὰ κὴ κρίσιμος!
ρα ἐπελάβετο ἕνα
τῆτο ἀπὸ τὸν αἰγ
χίων: ἐπελάβετο
κὴ παραυτίκα ῥωμ

---

(1) Ρ'οβερτσῶ
εἶναι Ἀγγλὸς, ὅ
(+) καράβι ἐμ
νο ὅπῃ ἰταλικά κ

δόντας: μήτε ἡθελ
 δέν τῶ ἔκοπτε καὶ τῶ
 τρόφους. Τρέχουσιν
 σέρβαν τῶν Ρ' κασι
 μα, καὶ χωρίς κάρ
 δόξης: καὶ ἔτοι, με
 ὑπάγασσι καὶ πολερ
 μάτων: καὶ μῆ μίαν
 σαν ὄλως ἀπὸ σπα
 κίνδυνον, καὶ ἀπὸ τ
 καὶ παραβίε, ἔφερει
 ματα, καὶ τὰς ἐσθ
 κατερίνης.

Εξέτασις β
αυτῶν ἀγγ
κ

ΠΟΛΛΑΚΙΣ
πλέον
τῆς οὐχ
τὸν Πα

λοτάτας τοποθεσι
νων. Τὸ ἄγαλμα ε
γένετο ἔπειτα χρῆσ
ὁποῖος ἐπιχειρεῖ ν
ὅτι τῆς Βοιωτίας τ
ὡσάν να ἐφοβῆντο
κεῖ μονήν, μήτε ἐκε
ὄλης τῆς πόνος κῆ
γεύσεως, ἔτι ὁ Ὁ
γράφησαν τὴν φύσι
θεῶν τῶν σοιχείων
ὁποῖα ἢ αὐθεντία κ
τέτων. Διδέρωτος
ἵκανὸς να μεταγράψ

---

(1) „Γεῦσις“ σ
να ὀρίζηται: „εὐκο
„τριον, κῆ τῆ διακρ
σεως“ σημαίνει ἄν
„κακῆς γεύσεως“

χε τοσαύτην ὑπό-
περὶ τῶν ἐκείνου
γλυφικὰς, ἥτοι π
χον ἀπὸ τὰ τέσσα
σπᾶ ἓνα καρφίον

Οἱ Δημοθένης
τινες ἀνεφάνησαν
των τῶν λαμρῶν

μὲ τὰς Παλαιὰς,
ἓνα χαρακτῆρα
θέτοντες ἀκόμι:

Ἐθαυμάσῃ, εἰς

ἔγω δὴ ἔκαστος

καὶ κάμνῃσι νὰ

σέβας, καὶ ἐπε

Οἱ Συγγραφεὺς

τε, ὅτι, εἶναι

μένῃς εἰς τὰς α

ὑπὸ τῶν βιαίων

ματα τῶν Δημοθ

Τίς εἶναι ὁ τολ

δὲς καὶ τῆς ἐντροπῆ

τῶν γονιματάτῃ Π

Οἱ Πίνδαρος

ὑψηλοτέρῃ τῶν

πέβηχεδὸν τὸ

(*) C'est la cor

hieroglyphiques de la

courage les imitate

il etait difficile d'

la massue d' Hercu

ἐμβιοννόημα τέτ

τὰς ἀγελαίας ἀναγ

φυσάτων; τέτο ε

ἦτον ἔγω δύσκολο

τὸ νὰ ἀποσπᾶ ἓνα

(1) Une energie

de pair.

Ἐκεῖνος ὅπῃ εἰ
 ναπτύσῃ ἀντιποιν
 βαιόνοι, ὅτι,, ὁ Π
 ,, μεγάλην συνδρομ
 ,, ριάγει κάθε προ
 ,, πῶ ἡ βοήθεια τα
 ,, μετεώρων: " Ἀ
 ψιν, τῆς ὁποίας εἶν
 μων καὶ δὲν θέλει
 τῶ Πινδάρῃ.

Ὁ Ἀπελλῆς προσ
 ζωγραφημένα παρα
 ράμφορ ἀπὸ τὰ πῶ
 ξιτέλης καὶ Φειδίας
 ἂν ἐσινότε ἢ ἄσυνεσ
 ταχειρίζονται μάρ
 σήμην ἔτως ἀμετρο
 σχεδὸν μίαν ζωὴν εἰ
 Νηϋτῶνος (†) δὲν
 ἀλφαβήτῃ ἠνωμένα
 (Α) παραλλήλῃς 5

Ὁ Καλλιπέδης ὡ
 ὁ κορυφαῖος εἰς τὴν
 θῶνται εἰς τοιαύτην

Πρὸς τέτοις πῶ ε
 νης τῆς θαυμασίῃς μ
 ρὰν καρδίαν: ἠγρία
 τα καὶ εἰς σφαγὴν: κ
 σπασμῶς: ἐνέπνεε
 φροδισίς, καὶ ἐτέλει
 ριμα εἰς τῶς πλέον

(1) Ὁράτιος ὁ
 (†) Δεῖβνίτιος
 Ἀγγλὸς πολυμαθεῖς
 (Α) αἱ παράλληλ
 μαὶ σαυροειδῶς + σ
 πολυπλασιασμόν.

Ἐκείνη ἡ τέχνη
 ὅλην τὴν δυνατὴν
 ἢ νὰ ἐξέρχεται
 ὑπνον τῷ θανάτῳ
 σόντων τῷ τῷ
 μαρμένῃς .

Ἀγκαλὰ τὰ
 ἤδη ἐκ δύο χιλια
 τα (†) τῆς ἀρχ
 λεων τῆς Ἑλλάδος
 πλήτερον ἀκόμι
 τὰ ὅποια εἶναι ἐ

Ἡ Βραχυλογ
 να τὰς μέσας κὶ
 ἐπισήμας τῶν Ε

Ε'

Ὁ Πυθαγόρας
 ρας, ὁ Σωκράτης
 ὁ χρόνος ἐν τῷ
 ἔως ἀλόγιστος
 τῆς εἰς τὰς μεγά
 χην ἐν Ὀλλανδί
 ρία, κὶ ἐν ἄλλοι
 ραί σου τέχναι,
 θρῶν, ἢ τὰ ἔρρ
 ποντίζης. Ἄνθ
 αὶ ἐπισήμαι, ἔ
 νεχῶς ὑποφέρου
 κοποιήθης κὶ ἐφο
 τὰς ὁποῖας αὶ
 πῆ ἢ νὰ διαυθε
 τρόπον ὑποφέρου

(†) ἀπεικονί

Μέχρι τῆς σήμερ
μίδης, ἕνας Ὁμηρ
εὐρεθῶσι πῶποτε
Ἑλλήνων, ἂν πλη
,, ναφάνηθί τις, “
φύγω, ὅσον δύταρ
πολιορκῆ, δὲν ἡμ
τρόπον, εἰ μὴ κα
περὶ τῶν ἐπίσημα
λαμπρῶν καὶ περιβ
πλκ Περραύλτε,
τῶνος, Παχίς, Ι
αὶ ἀνακαλύψεις α
κατειλημμένα ἐκ τ
τὰ πράγματα τὰ
τὸ γένος εἰς Ἑλλη
τῶν προγόνων με
σον τέτων τῶν συ
ποίς διάγω συνε
τέτων τὴν γλῶσσα
θεν ὑπόχομαι να
μέιοι συγγραφεῖς,
ὅποιοι δὲν ἐνόησα
τὴν πολύτιμον δια
Διεδόθη φήμη,

(*) Ἀγκαλὰ
νος ὅσις, ὄντας
σιον εἰ μὴ ἕνα μό
παιδευμένε Ἑλλη
τὴν βραχυλογίαν
κατ' αὐτὸν, ὁ Ὁρ
γος, ,, Ἐγὼ δὲν
χον.“ Καὶ ὄντων
δεῶν νέων καὶ μεγα
καὶ καὶ εἰδαμινά.

(†) Ἀνάγνωθ
τέτε Ἀγγλε Φιλ

καὶ τὸ σύστημα τῶν
 σεων, ἐκ τῶν ὁ
 Εὐρώπην πρᾶγμα
 ἔθνος, δὲν εἶναι
 νων μόνων, συμ

Οἱ Στωϊκοί,
 σκον τῆτο δημοσ
 τοτρόπως.

„ Τὸ πνεῦμα
 „ κατ' ἀρχὰς ἔω
 „ τότε ἔτοιμον ν
 „ ἐκείνω. Οἱ π
 „ ται εἰς αὐτὸ
 „ θετέον, τὸν τ
 „ ἔμπροσθέν τε,
 „ νες καὶ πλείον
 „ ὅτι ἐκείνος ὁ ἄ
 „ πλήθους τῶν α
 „ εἰ μὴ ἀπλή εἰ

Οἱ Διογένους ὁ
 τοιαύτης διδασκα

„ Ὅτι κάθε λόγ

Οἱ Ὠριγένους π

γει: „ Ὅτι διὰ τ

„ να: καὶ ὅτι πᾶ

σμένην ἐκ τῆς Ἀ
 νετίαν ἐν τῇ τυπ

(1) „ Οἱ Στω

„ ἡγεμονικὸν μέρ

„ Εἰς τῆτο μίαν

„ τῆς ἀναγραφῆς

„ νεις, οἷον, λευ

„ ὁμοειδεῖς πολλ

„ ἐμπειρία γάρ

„ φάντασμα διαν

(*) „ Πᾶς γὰρ

βιβλ. 10.

(†) Μετὰ ταῦτα
ώσαύτως ἐπέχαι

Τὸ σύστημα τὸ
βράγχιος καὶ Καρ
φερμένον ἐκ Παρ
τοῖς βιβλίοις τῆ
νῆ τῆ Δημοκρίτου

„ Οἱ Δημοκρίτου

νομένων: καὶ λέ

ληθεία: ἀλλὰ

ὑπάρχοντός τιν

καὶ τῆ κενῆ. Οἱ

νόμῳ τὸ πικρό

τῶν ἀτόμων καὶ

Καὶ ἐκεῖνα τὰ

φαίνονται πρά

χασπραγματι

διαίρετῆ εἰς ἄτ

γμα, ἀγκαλαί

αἰσθήσεις, ὅμ

τέτω, καὶ κατη

δὲν πρᾶγμα εἰ

(†) „ Αἰσθήσεις

κατάληψιν ἡρτήσ

(††) Δημοκρίτου

καὶ τέτων, λέγει,

ἀληθὲς δὲ ἐν τοῖς

ῥῶ, φησι, γλυκὺ,

μῶ χροὴ: ἐτεῖν

καὶ δοξάζεται τὰ

ἄτομα μόνον καὶ τ

μένος ταῖς αἰσθήσ

ρίσκεται τέτω κατ

ἀτρεκὲς συνίεμεν:

τῶν ἐπεισιόντων,

νυν ὅτι οἶον ἕκασ

Σέκτ. Ἐμπειρ. σ

„ νοιαν: ἀλλὰ πα
 „ μετέρων ὀργάνων
 „ ὑπὸ τῶν συναγ
 „ δείχθη σαφῶς
 „ ταλαμβάνομεν
 „ αὐτῶν. “

Τὸ σύστημα τῆς
 τὴν Εὐρώπην, ἀπ
 ὅμως ἀναγινώσκο
 τὸ σύστημα τῆς Πρ

„ Οἱ Πρωταγό
 „ πραγμάτων εἶ
 „ ὑπάρξεως τῶν
 „ πραγμάτων τῶ
 „ ναμιν τῆς αἰσθη
 „ πιφέρωντας αυ

„ Οἱ ἄνθρωπος
 „ διότι ἐκεῖνο ὅτι
 „ πράγματα ὅτι
 „ χασι μήτε ὑπ
 Τὸ βάθος τῆς
 λουθον (3)

„ Τὰ διάφορα
 „ παντός, δὲν ἔχ
 „ Τὸ νὰ ὑπάρχω
 „ σκωνται: καὶ ἔσ
 „ εἰδενός ἄλλε νοῦ
 „ ξιν, ἀλλὰ μήτ

(1) Οἱ Πρωτα
 τὸν ἄνθρωπον, τ
 μέτρον μὲν λέγων

(2) Γίνεται το
 πος: πάντα ἢ τ
 νὶ τῶν ἀνθρώπων

(3) The several
 not any subsistenc
 or Κνοννη; and
 ther thinking Bein
 ciple of hum. Κνο

Οἱ πεπαιδευμέ-
μια ἀπλή μετάφ-
"ἠθέλεν ἦθαι
τῷ Καρτησίῃ, καὶ
ράμφορ ἐκ τῶν Σ-
Στράτωνος τῷ Λο-
κλείτῃ, τῷ Πλάτῳ
ποιος εἶναι περίερ-
Εἰσαγωγὴν εἰς τὴν
μινδον Δινκίνσωνο-
σεως Θεῶν, εἰς Β-
Ἐμπειρικὸν Πυρρά-
γὴν εἰς τὴν σπεδικ-
Φιλοσοφίας, εἰς Ε-
νον, Πλῆτε· περί-
15, καὶ περί Θάλα-

Τὸ σύστημα τῷ
καὶ τῆς θρέψεως κα-
τὸ ἦτον τῷ μεγάλῃ
μᾶς διέσωσεν ὁ Λ-

Ἄλλ' εἶναι κα-

Τὴν ὁμοιομέρ-

Μνημονευομέν-

Νὰ ἐκφέρηται

Μὲ μίαν μόν-

Θέλει ἦθαι

Ἐκεῖνος λοιπ-

Ἡ' τις καλεῖτ-

Ἄλλο δὲν ἦτο

Ἐνας ὄγκος,

Κατὰ τοιοῦτο

Νὰ σέκη μόν-

Ἀπὸ τῷ κοιν-

Καὶ ἔτω τὰ

Ὅσέων νὰ γί-

Σπλάγχχνων

Ἐκ πολλῶν τ-

Ἡ' γῆ ν' αὖξο

Ἐκ φωτιῶν ἢ

Ὅτι κάθε ἄλ-

Λακρήτ. μετάφρασις
της ἔγινε γραικίς
διάλεκτον Λατινικῆς

Ὡσαύτως καὶ
τῆ Ἀναξαγόρα, οὐκ
,, Ποιούμεθα,
,, ἀλεύρα μεμαγμένη
,, καὶ πίνομεν ὕδαρ
,, χες, αἱ φλέβες
,, τὰ τὰ ἄλλα με
,, τὸν λογισμόν.
,, ὅσα διαρθεῖντο
ἢ μεγάλη καὶ νέα ἰ
,, σοῦσι νὰ εὐρίσκει
,, ἕστῃ ἐγγενῶντο
,, μέρη ὅμοια τῆς
,, ὅμοια: καὶ ἀπεφ
,, ὅμοια μέρη: καὶ
,, τάξιν εἰς τὰ π
Οἱ Ἐμπεδοκλήος
,, ποσάσεως ζώων

(1) Τροφήν ἔσθ
ἄρτον, τὸ ὕδωρ καὶ
φλέψ, ἀρτηρία,
νων ὁμολογητέον
τὰ ὄντα, καὶ ἐκ τῶν
φῆ μέρη αἵματος
λόγω θεωρητὰ μέρη
ἄρτος καὶ τὸ ὕδαρ
θεωρητὰ μέρη. Ἐ
νωμένοις, ὁμοιομε
ἴστων ἀπεφῆνατο
τὸν νῦν τὸν τὰ πάν
βιβλ. 1.

(2) Ἐμπεδοκλήος
κεία: ἀυξισθαι δ
τῶν Ἀρισκ. βιβλ.

„ πᾶρχει ἀναμέσῳ
„ θερμότητος. “

„ Τὰ πράγματα
„ τον: ἀλλὰ μόνο
„ νων: ἐκείνο ὅπερ

Τὸ μέγα σύστημα
ζώων, καὶ ἀναλύοντα
ἓνα δίκαιον εἰς τὰς
τὰς πηγὰς, καὶ τὰ
τῆς δόξης τῆς.

Διδάσκουσι, λέγοντες
„ ὅτι τὰ ζῶα γεννῶνται
„ ἄλλο, καθὼς ἀναλύονται
„ ἀποθνήσκουσι καὶ εἰς
„ δεικνύουσι καὶ διακρίνεται

Ἡ ἀρχὴ τῆς κινήσεως
δι᾿ ἧς ἐπιβεβαιώνεται ὅτι ἡ
ὁποῖα ὁ Πυθαγόρας ἔλεγε
„ τὴν ὁποῖαν ἕληκε
„ σης κινήσεως. “

Ὡσαύτως ἡ ἰδέα
πορεῖ νὰ ἀνάγεται
τὰ ἀντιτυπίας καὶ κινήσεως
τωνος μνημονευομένης
ἐνθα ἀνακαλύπτεται
μέσον τῆς ἕλης καὶ τῆς
ἐμβιον. (3)

---

(1) Φύσις εἰδέναι
τελετή. Ἀλλὰ μόλις
βροτοῖς ὀνομάζεται

(2) Οἱ περὶ τῆς
ζῶα, ὡς καὶ Ἄναξα
μεταμειβόμενα δὲ
τῶν Ἀρεσκ. βιβλ.

(*) Ω (φύσις)
Δοκρ. Πλάτ. “

(3) Οὐ σώματα

„ Δέν λέγεται
 „ νεται ἐσεριμέ
 „ πει πολλῶν ο
 „ ποῖα εἶναι το
 „ τὸ, εἶναι αὐτ
 - Ὡσαύτως Σέ
 γίνωσκε τὰ σώμ
 νεν ὁ νέος φιλόσο
 „ Ὅθεν ἐκεῖν
 „ συλλάβη τις τ
 „ τος, ἀντιτυπ
 „ πάρχον, οἶον

Καὶ ὡς πρὸς
 τῷ Βαφρόνῳ ἕνα
 αὐτῆς, Ἀριστοτέ
 „ Εἶναι σαφε
 „ λευταίας αἵμα
 „ μέρη. “

Ὁ Ἰπποκράτης
 τῶν μᾶς λέγουσιν (1)
 „ το ἀφ' ἐκάστου
 „ αἱ φλέβες. “

Ὁ Πλάταρχος

δοκεῖ, τῶν περὶ
 τὸν ἴδιον λόγον ἀ
 φότητος, ὅπως π
 βιβλ. 1. κ. 14.

(1) Ὅθεν καὶ
 σύνθεσιν μεγέθει
 των σωμάτων βιά
 σικ. βιβλ. “ 10.

(2) Φανερόν ὅ
 μα τῆς ἐπὶ τὰ μέ
 Lib. 1. cap. 19.

(3) Δημόκριτος
 οἶον τῶν σαρκικῶν
 Hippocr. de Genit

,, τως ἐκείνη τοῦ
 ,, σπέρμα, εἰ μὴ
 Τὸ σύστημα τῆ
 γῆ τῶν πεπαιδευ
 (1) ,, ὅτι πᾶσα
 ,, ναι ἐκείνη τῶ
 ,, τώδους διαβαί
 ,, τῶ σώματος τὸ
 ,, τῶς ποικίλης β
 ,, ρίσκεται ἐν κιν
 ,, εἰς μίαν ἄλλην
 Καὶ ἀλλαχῶ
 ,, μίαν ἐπειγομένη
 ,, μὲ μίαν κίνησιν
 ,, αὐτῆ πρὸς τὴν
 ,, ἠθέλον τρέχει α
 ,, νησιν, ἂν ὁ ἕνα
 ,, δεύετο ὑπὸ τῆς
 ,, ἀναβαῖνον, δὲν
 ,, παρὰ τῶ ἀέρι
 ,, γει: διότι κάθε
 ,, πλέον ἀφίσταται
 ,, (ἂν μίαν ἄλλη
 ,, νᾶ εὐθύς ὁ δρόμ
 Καὶ βιβλ. 3 Φ
 ,, τι τὸ σώμα κ
 ,, σασιν ἀπὸ τῆς
 ,, πτη. "

(+) Περίπτωση
 κ. 3. Irrogat. ο
 (1) Πᾶσα δὲ
 κῆ τὸ αὐξανόμενον
 Καὶ ὡ τῶτο γίνε
 (2) Ἀεὶ τὸ π
 αὐτῆς τόπον, εἰδὲ
 ἐκθλίψει. Πάντα
 δεύτερον φέρεται.

Ἀλλαχῆ δὲ

„ λαμβάνει πᾶ

„ σει, ἢ ὅτε εἶνα

ἔζυγιάζεν ἓνα σ

τὸ ἐζυγιάζεν ἐν

λέξανδρος) (2):

„ εἶναι πρᾶγμα

„ κόμι τὸ βαρὺ

Καὶ ἀλλαχού

„ πάντοτε πλέο

„ τη ὄρμη ταχύ

Ἡ μεγάλη ἀλ

τος, πάντα τὰ σώ

χύτητος, διῖχυρ

το τῆ Λακρητίσ,

ἢ τῆ Ἐπικέρσ.

„ Ἀλλ ἐξεν

„ Κατ' εἰδέν

„ Εἰς τρόπ

„ Τὸν δρόμ

„ Ὅθεν ὄλ

„ Ἀπὸ βάρ

„ Διὰ τῆ ἡσ

Λακρητί

Omnia quare

Atque ponde

Ἡ ποικιλία τῆ

περιεχόντων εἰς τ

αὐτῶν εὐφυῶν Ἐ

Propterea qu

Aeris haud p

(1) Τὸ βαρὺ
ἡρεμοῦν.

(2) Ἔτι δέ φησ
εἶναι κάτω . . . . εὐ
πλίκ. περὶ Οὐρα

(3) Ταχύτερον
θήκην βάρους ταχ

Ἐπειδὴ τὸ
Φύσις τῶ ἀεὶ
Κάθε πρᾶγ

Λακρην

Τί θέλομεν π
νύσης, καὶ τὸ κ
τέσησεν ἐπίφθονο
λογαριασμόν μή
σείδας Καίλα, ο
ἐκείνη τῶ Ἐμπρο
ἀσφαλεστάτας, ἀρ
ἐκείναι τέτρα τῶ Ἐ
εἶναι ἕτως ἀηδής.

Ὁ Τιμαῖος Λο

„ χὴν τῶ κόσμῳ
„ κινήσεων, καὶ ὅμ
„ αὐτάς δυνάμεις
„ ἁρμονικῆς.“ Πρ
„ κρίνει εἰς μέρη
„ τίνος καὶ πόθεν

Καὶ αὐτόθι σ

„ Θεὸς ἐνεχάραξ
„ τῶ σώματος, ἢ τ
„ ἔπειτα καὶ ταύτ
„ νὰ σρέφῃται κύτ

Ὁ Διογένης ὁ Λ

„ ἐδόξαζεν, ὅτι τ
„ κλον κίνησιν ὑπ
„ δι' ὀλίγην ὥραν

(1) Ὡς ποτέμι
καὶ τὰς τῶ ἑτέρῳ:
συγκεκραμμένοι,
καὶ δι' ὧν συνεσάκει

(2) Κίνησιν ἧ
δὴ καὶ ταῦτ' ἐν τῶ

(3) Τῆ σφόδρα
σεσθαι „ Διογ. Λ

Ο Πλέταρχος,
 τῆς Ἀστρονομίας μ
 „ Ἄν κάθε σώ
 „ μέ ὅλα τὰ τὰ μ
 „ τὸ κέντρον τὰ τ
 „ προσελκύει εἰς ε
 „ τῆς ἐνεργείας τῆ
 „ πίπτοντα ἔχι
 „ κοινωνίαν ὅπῃ α
 „ σμένα καὶ ἀποσ
 „ τὴν πάλιν. Πα
 „ τὰ μέρη ἐκ τῶν
 „ εἰς αὐτὴν ὀλίθ
 „ ρεται πρὸς τὸν γ
 „ σιος! „ καὶ αὕτη ὡσ
 „ θεν ὁ προσελκυσμ
 „ πλασιάζηται ὁ ἐκ
 „ ἔτος, τὰ Πλετάρχ
 Καὶ ὀλίγω πρό
 „ Ἄλλ' ἡ σελήν
 „ μὴ ἐκείνη ἢ κίν
 „ σώματα τεθεϊμ
 „ διότι ἀποσπρίζ
 „ σει περιδιμήσεω

(1) Καὶ τοιγε
 πρὸς τὸ αὐτὸ μέσ
 τὰ παντὸς ἢ γῆ μ
 βάρη: καὶ τεκμήρι
 τὸν κόσμον, ἀλλὰ
 προσπαυμένοις αὐτ
 ἑαυτὸν ἐπιστρέφει
 προσήκοντα δέχε
 φαινομένον προσώ

(2) Καίτοι τῆ
 τῆ καὶ τὸ ρίζωδες
 τῆς καταφοράς κα
 τὰ ἐμφαινομ. προ

Ο Πλέταρχος
σκαλίαν τῆ Κομ
δόνης, πρὸ τῆ Κο

Καὶ αὐτόφι, ο
τῆς γῆς δὲν εἶναι ο
Ὅτι ἂν ἦτον ἀσ
„ σει νὰ γεννάται
„ νὰ ἀνθίσταται
„ νει: ἀλλ' ἔτι τα
„ τω φέρονται, μ
„ τος πρὸς τὸ ὅπο
„ μήτε εἶναι δυνα
„ μιν, διὰ νὰ πρ
„ εἰαυτό.“

Ὡς πρὸς τὸν ε
μάτων, ἐπειδὴ ἡ
διδασκαλίας πολυ
θέλει προσρέχη
22. Μακρόβ. ἐν ο
Κινσαρική. περὶ
προβάλλομαι ἕνα
λογία. (2)

„ Τὰς ἀνωτέρω
„ τῆντες εἰς τὴν
„ σήματα: ἄλλοι
„ ὅπῃ μὲ περιασο
„ γῆσι νὰ ἀνιχνε
Ἡ Ἑλλάς εὐχα

---

(1) Καὶ ἔ τῆ τ
τὰ βάρη, δι' ἣν δε
κάτω πρὸς ὃ κινεῖ
σαύτην ἔχειν δύ
αὐτὸ συνέχειν.

(2) Καί τοι τ
λον ἐν τοῖς ἀποσῆ
δὲ ἄγαν ἀκριβῶν
τὰς εἰρημένας ἀνα

Θέλῃσι συνιῶν
 ξιος: καθότι αυ
 ξαν ἐγὼ ἀντιγρ

„ Οὐ Πλάτων

„ πορεῖ νὰ διαβ

„ χως, εἰς τὸν

„ τὸ νὰ διαβαί

„ τος, ἢ μεγαλ

„ παρατεθειμέ

„ ρεμῆσεως, εἰ

„ ματα, διὰ νὰ

„ ὁποῖαν νὰ εἰ

„ ἔκαμεν, ὅτι ο

„ διὰ χωρῶν ὠρισ

„ μῆς εὐθείας, „

„ μῶν νὰ κινῶν

„ Καὶ ἐπήνεγκε

„ μόν, εἰς τὸν ο

„ σρεψε“ τὴν ε

„ ναι ἐπιτηδεία

„ ἀφισῶνται ἢ

„ νὰ ἐπιθυμῶσ

σελ. 254.

Πρὸς τέτοις

περὶ τῆς Γαλαξί

παρόντος: διότι

„ Ὅτι ὁ Γαλα

„ ωσμένε ὑπὸ τ

„ πον ὅπῃ σχεδὸ

„ Ὡς πρὸς τὸ τ

„ τιποιῆται ὅτι α

(1) Δημόκρι

ζομένων ἀλλήλο

Ἄρεσκ. βιβλ. 3

(2) Ἐγὼ δὲ

ὅτι τοσῶτοι τὴν ο

θει τιθεμένην δό

„ Περὶ τῶν ἐκλ

„ Εἰ γὰρ δὲν δια
„ κόσμων: ἀλλ'
„ ρισμένοι, ἢ ἄ
„ ξαι ἡμποροῦσι να
„ Καὶ ἐν ἑκάστῳ
„ λασσα, καὶ, ὡ
Οἱ Στοβαῖος λέγει
„ Οἱ Ἀναξιμέν
„ ἑκαστον εἶχον ε
„ ρονται περὶ αὐ
Οἱ Ἡρακλείδης
„ τρων εἶναι ἑνα
„ ἄστρα, καὶ ἑνας
„ ἄμετρον.“
(3) Προφῆται
„ Οἱ ῥφέως: διότι
„ ἑνα κόσμον. Ο
„ μάτων, πισεύα
λέγει (5)
„ Εἶναι ἄπειρο

---

(1) Ἡ γὰρ ἐν ἑ
ὡς προσήκει. „ Α
(2) Ἀναξιμένη
τινα καὶ γεώδη σώμα
Physic. lib. 1. p. 5
(3) Ἡρακλείδης
χειν, γῆν περιέχο
„ Πλάτ. περὶ τῶν
(4) Ταῦτα δὲ
σι γὰρ ἑκαστον τῶν
μενος τὰ ἐνδεχομέν
(5) Ἀπείρους δ
μείζω τῶν παρ ἡμῶν
τὰ διαστήματα: τῆ
τὰς δὲ λείπειν: φε
εἶναι ἑνὶ κόσμῳ
„ ἐν φιλοσοφούμενοι

- ,, χη ὄγκος μεγ
 ,, ἓνα μεγαλήτε
 ,, ἄνισα: κὴ ἐδά
 ,, αὐξάνονται ὅ
 ,, μοιβαίως ἐπα
 ,, ἔχοντος ζωὴν ο

Πρὸς τέτοις κ
 τὸ μέγρ ἐγκώμι
 ὅταν τελειόνη τ

Δέγει ὁ Θωμάς
 διαρθροῖ κόσμου
 τὸ ἐγκώμιον ἔτα
 τὸν Δεύκιππον ο

σιον, ὅσις τὸ ἔλ

- ,, Οἱ δὲ κόσμ
 ,, τῆς ὕλης πλέ
 ,, ριφέρονται αὐ
 ,, ριγράφει μί
 ,, κρέοντα παντ
 ,, μοια μὲ τὰ ὁμ
 ,, σότητος διαφο
 ,, ἢ μὲ τὸ αὐτό

(1) Γίνεσθαι
 ἀπείρη πολλά σ
 ἀθροισθέντα δί
 παντοδαπῶς κυκ
 ἰσορρόπως δὲ δι
 μὲν λεπτὰ χωρε
 κὴ περιπλεκόμενα
 σημα σφαιροειδῆ
 σώματα, ὧν κῆ
 ρεσθαι τὸν περί
 δίνης: κὴ ἔτω γε
 σορ, αὐτόν τε π
 ἐπίκρισιν τῶν ἔ
 πιψαύση ταῦτα
 Vide Hesychium

„ ἢ ὕλη ἢ λεπτο
 „ ἀπὸ τὰ κόσκιν
 „ μένυσιν, ἐνόνο
 „ ὄμῃ πᾶσαι συν
 „ δεῖς, τὸ ὁποῖον
 „ καὶ φρεσκωμένης
 „ ποίων περιδίνε
 „ γει ἐκείνο, ἀντε
 „ σήματος ὡσμὲς ἰ
 „ ὑπὸ τῆς συνεχε
 „ αὐτῆς, ἥτις πλ
 „ τῆς περιδίνεσις
 „ συντρέχουσιν εἰ
 „ ἐκ μέρες αὐτῆς
 „ ται: ἀλλὰ μάλλ
 „ νεχὲς ἐκκρίσεα
 „ τος αὐτῆς, ἥτοι
 „ νη, ἀποκτᾶ κά
 „ Ἄν ἢ δημόλαλη
 „ τῶν φεγγαδῶν σω
 „ Ἀγγλία συγχωρή
 „ δόγματα τῆ αὐτῆς
 „ ἄλλων εὐφυῶν Ἄν
 „ Ἄλλοι δὲ (ἥ
 „ πεπεισμένοι ὅτι
 „ τίνων, αἴτινες,
 „ ἐπιστρέφουσιν ὅπι
 „ Ὁ Στοβαῖος, Ε
 „ ἐδίδασκεν ὅτι α
 „ πίπτει ἐπὶ τὰ
 „ Αἱ διαφοραὶ τ

---

(1) Ἐῴτεροι (Γ
 τὴν πρὸς τὸ ὑποκεί
 „ Πλάτ. περὶ τῶν
 (2) Τὰς δὲ διαφ
 σοιχείων. „ Πλάτ
 Philosoph. Syntagm.

- „ καὶ τὰς αὐτὰς
 „ σοιχείων.“
 Οὐ Πλάτων εἶπε
 „ χεται ἀπὸ τῶ
 „ (2). Πᾶν ἐκεῖ
 „ ὅπῃ ἐκ παντός
 „ σώζει μέρη συ
 „ λέγει ὁ Πλάτω
 „ δος, ἥτις πάν
 „ ὑποκείμενα δια
 „ πάσης τῆς δυνα
 „ μετ' ἐνεργείας,
 (ἄς προσέχωμεν
 σαν) „ με ὕδωρ,
 „ ποῖα ἀμφοτέρω
 „ σης φοράς. Ἐ
 „ ματος, οἷον φ
 „ μεμαλαγμένης
 „ μου“ (ἄς προ
 πῃ μίτε αὐτὴ ἐξ
 „ τα, τὰ ὅποια
 „ ἤθετο, ἤδη τα
 „ τὰ κάμνει λαμ

(1) Πλάτων φησὶ
 μόρια ἔχουσαν πρὸς

(2) Ἄξιόμπα
 κάτων ἀπορρέουσα
 Platonis Timaeus.

(3) Τὴν δ' ὄξυ
 διακρίνουσαν τὴν ὄ
 τὰς διεξόδους βία
 δάκρυον καλεῖται
 ἀπαντῶσαν, καὶ τὰ
 εἰσιόντος καὶ περὶ
 νήσει ταύτη γιγνο
 σείπωμεν: τὸ δὲ
 μάσαμεν. „ Πλά

Θί πεπαιδευμ
Πλάτωνος, καθ
Νηϋτώνε, πλὴν
διὰ δύο μεγάλας
ἀνενεγκόντες ἐκεῖ
δὲν ἔπρεπε νὰ τα
σιγμάς..... Ο
αὐτὴν ὑπόθεσιν,
καὶ ἀγνώμων εἰς

Πρῶτον, ὁ Πλ
διαδύνει ἔνδον τῆς
νον μὲ τὰ ὑγρά τῆ
φύσει, ἦτον μεμα
γείας, λέγει ὅτι
ὡς εἶναι τὸ νεῦρον
τῆ καυσικῆ κεντή
τὸ νὰ διαρῥοῖ φ
τέτες αἰ ποικίλα
ρήσεως τῆ ρεύρα,
διὰ τῶν ὁποίων ν
τῆ σοιχείε τῆ πλ
λῶς: θέλω παρα
νοήματα πρὸς τὸ

Λέγει ἔπειτα
2) σαμάτων, ἐν τ
2) ἔξερχομένε ἐκ τ
σημερινῆς Εὐρώπῃ
ἠλεκτρικόν, ἢ ἔνα
ρον παρὰ πάντων
ὁμοιοτάτας ἰδιότη
ὄντα προσέτι τὰ
τος, δὲν χρεωστῆν
εἶναι, διὰ νὰ εἴπα
νόμῳ χυμικῆς συ

---

(1) Τῆ δ' εἰσιό
(2) Πῦρ μὲν ἐκε
ρὸς, οἷον ἀπ' ἀστρα

ὕπῃ, εἶναι ἐν ἐπι-
 πάντοτε ἀλλήλας
 ὄμματος νὰ διαδ-
 σης μὲ βίαν τὸ
 νεργείας πᾶσαν
 σελκυῶσης ἐξίστα
 νὰ ἀνεγείρη σφοδ-

Οἱ Ἕλληνας μὲν
 εἰς τὰς πλέον βου-
 εἰς τὰς Ἕλληνας
 νὰ σερεῶσῃ, ἢ π
 παρέχει ἀκόμι ἐπι-
 πόθεσιν.

Ἐντεῦθεν διαβ-
 χρωμάτων, καὶ λέ-
 ,, τὸ ὁποῖον διαβ-
 ,, γμένον τὸ ἐρυθ-
 ,, τὸ χρῶμα πορ-
 ,, διαδύνοντα πολ-
 ,, σὸν τας, ἐνόησε
 ,, πυρρὸν ἐκ τῆς
 ,, ἐξ ἐκείνης τῆς λ-
 ,, καὶ καὶ τῆς ξανθο-
 ,, σινον ἐκ τῆς πυ-
 ,, τῶτων φανερώτ

Ἄν δὲν εἶναι
 μίξεων τὰς ὁποῖα
 τῆτο δείχνει, ὅτι
 αὐτῆς διδασκαλί-
 πλέον ἐπιφθόνου

---

(1) Τὸ δὲ τέτο-
 των ὑγρὸν ἀφικνέ-
 ληργούν: ὄρφνινο-
 συγκραθῆ μέλαν
 δὲ λευκῆτε καὶ μέ-
 πρὸν δὲ, λευκῶ κα-
 Τὰ δὲ ἄλλα ἀπὸ

δέα ἢ λεγομένη τ
μα, καὶ ἐνεργῶσιν
ὄν τρόπον μᾶς πο

Καὶ ὁ Σιμπλ
λέγει: „ ὅτι ὁ Η

„ σὰν νὰ ἔθλιβε

Τὸ σύστημα τῶ
κῶν πηγῶν: καὶ ἡ

τινὲς τῆς τὸ ἀποδ

„ Οἱ Πυθαγόρ

„ μίτε σέκει ἀκί

„ νίων κινήσεων:

ἡλιον, καὶ ὅτι αὐτῆ

μα, μίτε ἐκ τῶν

Ὡσαύτως λέγε

„ ἀνακαλύψῃ ὅτι

„ μέσον σημεῖον

Ὁ Φιλόλαος λ

„ κίνησιν ἐλλειπτ

ζετο νὰ λέγῃ; „

μαῖος, “ (6) ” ὅτ

---

(1) Ὡς διὰ βα
λεται: „ Διογ. Λα
κεφ. κεφ. 15.“

(2) Καθάπερ ὁ

„ πλίκ. περὶ φυ

(3) Οἱ Πυθαγο

περιφορᾶς ἔσαν, α

μιωτάτων ἔδεν τῶ

περὶ τῶν Ἀρεσκ. β

(4) Ὅτι ἐσὶ γῆ

Aristōt. de Ceclo.

(5) Φιλόλαος γῆ

„ Πλάτ. περὶ τῶν

(6) Καὶ ἔδει τὴν

μένον, μὴ μεμηχα

καὶ ἐνεκλεμένην νοεῖν

„ Πλάτ. τ. 2. σφ

„ σέκει παρέσφι
 „ ἐνελεῖται, ὄν
 „ λευκος.“

Ο Ἄρχιμήδης
 εἶχε τὴν αὐτὴν γ
 „ ὁ Ἀρίσαρχος,
 „ περιφέρεται πε
 „ εἰός κύκλω, ἐ
 „ Ἐκεῖνοι ἀκό
 „ κόσμω,“ λέγει
 „ νεῖται, ὡς ὁ Μ
 τὸν Χρόνον. (2)

„ Φθάνει ὡ φί
 „ νὰ ὑπολαμβάν
 „ ὅτι Κλεάνθης ὁ
 „ νει τὸν οἶκον τῶ
 „ ἐπειράτο νὰ δι
 „ ἔρανός ἔσκεπε π
 „ ται μὲ κύκλον
 „ ἄξονα.“

Ἄλλος Ἕλληνας
 Πυθαγορικῆς αἰρέ
 „ κλείδης ὁ ἐκ Π
 „ γῆ κινεῖται πά

(1) Ὑποτίθεται
 τὴν γῆν περιφέρεσ
 ἐν μέσῳ δρόμῳ κε

(2) Οἷγε μὴν τ
 σθαι δοξάσαντες,
 λύονται νοεῖν χρῶ

(3) Μόνον εἶπ
 ὡσπερ Ἀρίσαρχος
 τῶς Ἕλληνας, ὡς
 ἀνὴρ ἐπειράτο, τὸν
 κλε τὴν γῆν, ἄμ
 Fracie in orbe Lu

(4) Ἡρακλείδης
 κύκλω τὴν γῆν. I

Ἡ μεγάλη ἰδέα
τολμος πρὸς τὸ ἄγ
ὅτι ἦτον καὶ αὕτη Ε
ἐπὶ τῆς σφαίρας.

Οὐ Πλάτων ὠμί
Δαέρτιος βιβλ. 3.
καὶ τὸν αὐτὸν Διογέ
,, τοικτοτρόπως, ὅ
,, εἶν εἰς τέρας καὶ
Πλέταρχος, ,, ἐνιο
,, τῆς σφαίρας μέρο
,, καὶ ἤκεσαν μίαν

Οἱ Ῥωμαῖοι ἐπε
πον τρανῶς πολεμε
ἀπὸ τὸν Πλίνιον β
ταλαμβάνωμεν μόνο
ἐπικρατήσῃ ἀναμέ

Οἱ πεπαιδευμένο
λήνων, ὅθεν συνάγ
ρέσει τῶν ὁποίων κα

,, Οἱ στρατιῶται,
,, μήδη, ὅτε ἐκείνο
,, ὄργανα, ἤγχι ἐκ
,, τῶν σκιῶν, τῶν
,, προσπελάζεται

Οὐ Γάμβλικος λέ
μαθηματικὰς γνώσ
τῶν βοηθημάτων τῆ
σκόπια (4).

---

(1) Πυθαγόρας
νοῖς ἄνω.

(2) Εἰ γὰρ εἰσ
τὰ κάτω περιοικεῖντ
Plut. de Herod. ma

(3) Κομίζοντι π
σκιόθηρα, καὶ σφαίρ
πρὸς τὴν ὄψιν στρατ

(4) Οἷον ἡ μὲν
vita Pythagoræ.

Ὡσαύτως ὁ
γαλιτέρας ὅταν
ναί· εἰς μεγαλω

φέρονται ἐκ τῶ

„ μίδων, ἀντα

„ ὡσάν γὰ ἐκλα

„ ὑποκειμένων

Ἡ περίοδος τ

εἰς τὴν Ἑλλάδα

νεσέρως, ὡς ἀπο

„ Πρὸς τέτοις ο

„ ὁποίας, ταυτ

„ νεκῶς κινῶντα

„ πλανήτας, ὅ

„ πρὸς τὴν φύσ

„ εἶναι ἀνάγκη

Πλωτῖνος λέγει

„ μίαν σφαιρικ

„ τέτων μίαν

Ἡ διδασκαλία

δευμέιοι, ὅτι ἦτ

λόμενοι τὸν Ἄρ

(1) Διὰ δὲ τὰ
πλατυτέρας δέχε

(2) Ἔτι ὁ ρ
ταῖς σφαίραις ἐνδ

κὴ οἱ πλανώμενοι

λως... κὴ προσή

όντες, εἰκότως ο

Euseb. præparat.

(3) Καὶ Πλάτ

κὴν κίνησιν, ἀλλ

tinus. Lib. 2.

(4) Ἀναξαγόρ

σύμφασιν τῶν πλ

σι διγγάνειν ἀλλ

γορείων, ἕνα λέγ

„ Ο' Α'ναξαγόρ
 „ μία ἐμφύτευσις
 „ τες ἀπτῶνται ἀ
 „ ὅτι ὁ κομήτης ε
 „ νάται δι' ἐνὸς γ
 „ ναι πολὺ μικρόν
 „ ὁποῖον, διὰ τὴν
 „ λῶν φάσεων: ὅ
 „ Παραπλησίως τ
 „ χίς, καὶ οἱ τῶ
 „ Ἐνιοὶ τῶν Γ
 „ ὅτι ὁ Κομήτης ε
 „ τότε, ἀλλ' ἐξέρ
 „ ρισμένην περίοδ
 „ Διδάσκει ἡ Φυσ
 „ λαμβάνεται ἐν
 „ ὅτι ἡ λαμπρότη
 „ τῶν ἡλιακῶν ἀκ
 „ κείνο τὸ φῶς δ
 „ ὡς ἔπρεπε πάντ
 „ γῶν.“

Ο' Διογένης ὁ
 „ ζει, ὅτι ἡ Σελή
 „ σμένον, καὶ ὅτι

πολλῶν τε χρόνων τῆ
 κρόν: ὅπερ συμβα
 ἐπαναβαίνειν, πο
 λῶ: παραπλησίως
 μαθητὴν αὐτῶ Αἴγ

(1) Τῶν Πυθα
 τὴν, τῶν ἐκ αἰεὶ φ
 κῶς ἀνατελλόντων

(2) Ἀνακλάσε
 γίνεσθαι τὸν ἐντα
 λαμπρὸν ἀφικνεῖτο
 φώτων γεγεννημένης

(3) Τὴν τε Σε
 Diog. Laert. in Ap

Πρὸς τέτοις ἢ
 „ Ὀρφείως καὶ τῶν
 „ σις, λέγει ὁ Ο
 „ μένην παρὰ τὰ
 „ νομαζομένην: ἢ
 „ Οἱ Πυθαγό
 „ λήνη εἶναι γεω
 „ πον βλέπομεν
 „ ζῶα καὶ ἀπὸ φυ
 „ εἶναι ἀνώτερα
 Οἱ Στοβαῖος κ
 „ τι ἢ Σελήνη ἔχ
 „ γεν (4): ὅτι
 „ αὐτῆς. διότι χ
 Οἱ Πλάταρχος
 „ μέρος τῆς Σελή
 „ ἢ ἢ εἰκὼν μιᾶς
 γραφεῖ ἀναγινώσκ
 καὶ παρατηρήσεις
 τὴν Σελήνην.

Περὶ τῆς βάρους
 ὕλης, ὅποιος εἶναι
 Μετεώρ. κ. 3. κα
 τῶνα ἐν φαίδωνι,
 Ὡσαύτως καὶ π
 νητικῆς δυνάμεως,

(1) Μήσατο ὁμοιοποιούσιν.

(2) Οἱ Πυθαγόρειοι κείσθαι ταύτην, καλλίοςιν: εἶναι δυνάμει. „ Πλάτ.

(3) Ἀναξαγόρειος ἀλλὰ καὶ λόφος καὶ

(4) Δημόκριτος καὶ γὰρ αὐτὴν ἔχει

(5) De Facie in

ἢ περὶ τῆς ἀρχῆς
τῶν Ἀρεσκ. β.
Ἀναξαγ. Ἀριστοτε
Τὸ χάρειν εὐρη
ἔλαιον, ἀνανεωμέ
κλίνῃ, οἱ πεπαιδ
Ἀριστοτέλης ἀνέπτ
ὁποῖαν μὲ τῆτο,
,, Διότι, λέγε
,, ἔλαιον γίνονται
,, νησις: ἴσως, κ
,, ἐπὶ τὴν λείανσ
δύναται νὰ τὸ κιν

Αὕτη ἡ διδασκα
εἶδον νὰ μεταχειρ
ἐγὼ ἐβεβαιώθην,
εἰσαγάγῃ εἰς αὐτ
με νὰ γεννηθῇ ἐν
τὰς εἰδήμονας.

Ἡ θαυμασὴ δια
προήγαγε πάλιν
τέρα τὰ φαινόμενα
τὴν θάλασσαν. Ο
αὐτὲ πρὸς τὸ πορ
αὕτη μένει γαλήνι
γεννᾶται τόση δια
πολλάκις εἶδον; Τ
νὰ ἀναπτύσῃ τὸ
ἔτσῃτον βραχέ
μιγμένων μὲ τὴν
τὴν αἰτίαν, ἕνα τ
πρότητα ἧτις εἶχε
γμὴν, ὅπῃ εἶχεν
εἶδα νὰ γεννᾶται α

---

(1) Διατὶ τῆς
φάνεια καὶ γαλήνη
λειότητος ἀπολισ

ἐν τελειοτάτῃ γὰρ
 μοι νὰ χρεώσῃ νὰ
 γίζωμαι, ὅτι, ἐπὶ
 ἢ πᾶν ὄτομον ἔλα
 ὕδατα εἶναι πορώ
 φῶς συνηγμένον ἀν
 τανεκλάτο, ὅτε δε
 φακίσκος τοιοῦτος,
 μέρη μόνον εἰς τὸ
 λει προσεθῆ ἢ συ
 ἐκ τῆς ἐργασίας κ
 λιάδων, εἰς τὰς ὁ
 ἐκεῖνο ὅπῃ φαίνεται
 λειᾶ φωτὸς ἀνταν
 σμένῃ: ἐπανακάρ
 τὰ τὰς αὐτὰς φακ
 κῆ νέων συναντήσε
 φῶς: κῆ πολλαὶ γ
 ἄλλας τόσας Γωνία
 νάντησιν ἐνὸς ρεύμ
 ἔλαιον (1). Καὶ ἰ
 νεται εἰς τὴν θάλα
 μείζον μέγεθος κ
 τὸν πάτον της. Α
 τὰς ὀνειδισμὰς τῆ
 νάκτησιν παντὸς α
 κείμενον.

Δικαίως δὲν θ
 Ἄρβεῦς ἐν εὐρημα
 τεθειμένον ἐν πολ
 λων προσέτι.

---

(1) Τὰ μόρια
 πολλάξεν ἐπάνω ε
 κῆ περιεχόντων ἐν
 γισόν, οἱ αὐτῶν ε
 πηκτότεροι ὑπὸ τ
 πῃ ἐπζητεῖται δι

Ο Ἰπποκράτης
 „ μία μὲ τὴν ἄλλην
 „ τῆς μίας εἰς τὴν
 „ Αἱ φλέβες “ (νο
 „ ἀγγείων) „ ἐξηπλ
 „ μίας εἰς πολλοτά
 „ ρα καὶ τὰ ρεύματα
 (3) „ ὅτι ἡ ρίζα
 „ πνεύμα καὶ τὸ αἷ
 „ γεννᾶται προσέ
 σημα τῶ Κυρία Κρα
 „ Ὅτι αὐταὶ αἱ
 „ καὶ αὐταὶ εἶναι ο
 „ ποταμοὶ ὅπῃ δὲ
 τὴν αὐτὴν ζωὴν . “

Καὶ ὁμιλῶντας
 ἀγγείων , λέγει (5)
 „ Ἡ καρδία καὶ ο
 „ γῆα εἶναι εἰς κί
 λων τὰς ὀπισθοπόρ
 τῶν πηγὴν διὰ πλα
 περιόδου τῶ αἵματο
 „ Ἐκεῖνοι οἱ ποτ
 „ δρόμον τὰς , μᾶς

(1) Κοινωνέσαι ο
 προστ. de locis in hom

(2) Αἱ φλέβες ο
 κίνησιν παρέχονται
 venis .

(3) Ρίζωσις ἀρ
 αἷμα καὶ πνεῦμα , καὶ

(4) Αὐταὶ πηγὰ
 τὸ σῶμα τοῖσιν ἀρδε
 Hippocr. de Corde .

(5) Ἡ καρδίη καὶ ο
 cipis .

(6) Ποταμοὶ δὲ
 νασι . Hippocr. de I

Ὅτι τὸ αἷμα
 λα χωρία: ἕνα
 „ Ἡ περίοδος
 „ χεται ἐκεῖ καὶ τ
 Πρὸς τέτοις ὁρ
 μάτων, ἐκείνων ο
 „ εἶναι ταχεῖα ἐ
 „ ρω, ἕσης τῆς
 Ἐν δὲν τῷ βιβ
 „ Περίοδος ἐς πο
 τὴν περίοδον τῆ ο
 εἰς τὴν μητέρα.
 προσέτι ἐκ τῆ β
 γίας χάριν παρα

Πρὸς τέτοις ὁ
 αὐτῆς περιόδου, τ
 „ ων καὶ ἡ πηγὴ τ
 Ἐπιφέρωντας ὡς
 „ Ὅταν τὸ αἷμα
 „ δεῖον πρὸς τὸ
 „ βῶν ὅπῃ τὸ φ
 „ Ὁ αὐτὸς Πλάτ
 τὴν καρδίαν „ τ
 „ τάτην. “

Πρὸς τέτοις ὁ
 χνην, διότι ἦτον
 ἀγγειολογίας, (

(1) Τῆτο περ
 λευτῶ. Hippocra

(2) Ταχεῖης

(3) Τὴν δὲ δ
 να καὶ πάντα τὰ

(4) Νυκτὶ ἐ
 φοιτο ἐν ταῖς φλε

(5) Πηγὴν τ

(6) Ἀποτείνει
 τῆς μεγάλης φλε

„ Ὅτι ἀπὸ τοῦ
„ πολὺ λεπτά: καὶ
„ ἀρτηρίαι ὁμοιότα
„ ται συμμότατα
„ τέλος πάντων ἐ

Ἄς χαρισθῆ εἰς τ
ἄς εἶναι ὀλοτελῶς
τον τὸν Κύριον Ἀρρ

Καὶ ὡς πρὸς α
(1), „ ὅτι ὅλον το
αὐτὰ πράξις δὲν δ
τὸ Σαντωρίας, ὅσις

Ἄς μὴν ἐγχειρή
μας τῆς Ἰατρικῆς:

Ἀνατομίας, Χυμικ
νηται πρὸς λαὸς ἰσ
γετηθέντες μεγάλα
Ἑλλάς ἀπεχομένη
δομύχους.

Χρεῶσθαι νὰ φαί
τον, ὡς εἶναι ἡ θε
μη εἰς τὰς Ἑλληνας
ὅτι ἔτος εἶχε τὴν γ
βροντὰς καὶ τὰς κερ
ἄλλας κεραυνὰς, κα

„ Πρέπει νὰ ἴξε
„ μωνεὺς ἀντεβρόν

καὶ ἀρτηρίαν παρακε
Hippocr. Epidem. li

(1) Ἐκπνοον καὶ

(2) Ἰσέον δὲ ὡς

Διὶ λέγοιτο ἐκ αἰ
ἦν μηχανικός: καθ
τειον παρὰ τοῖς πα
διὰ ψηφίδων ἐνιεμέ
οἶκα τινὰ διὰ μηχαν
κατὰ ἐχθρῶ. „ Ε

„ αὐτὴ μία θεο
 „ ρισοιχείον: ἀ
 „ ἕνας μέγας μη
 „ γματα παρόμ
 „ παλαιῆς, ἕνα
 „ τοντο εἰς τὸν α
 „ βροντή... Ι
 „ φὸς ἀνέτρεψεν
 „ καὶ τῶ ἐχθρῶ
 Οἱ Ἀγαθίας
 (1), „ ὅτι αὐτὸ
 „ σραπᾶς.“

Ἀλλ' ἐκεῖνο ὅτι
 Σύγγραμμα Μάρ
 ρόγραφον εἰς τὴν
 εἶχεν ἐν Δόνδρα
 ριος Δέτης καὶ ἐπ

Ἐν τῷ πρώτῳ
 μὲν τὴν ἐχθρὸν
 „ κατώση τις μί
 „ ρον ἰτέας, καὶ ἔ
 „ κόνιν λεπτοτάτ
 οὔτος, „ ὅτι τεθε
 „ σωλήνα μακρόν
 „ τῆξῃ εἰς τὸν α
 „ λει τις γὰ μίμ
 „ δρόν: γεμάτον
 „ ἤγαν σπάγον.

Δὲν ἔχομεν εἰς
 περὶ τῶ ὁποῖα ὁ Ι
 σῆς μνημονεύει ο
 ἔσωσαν ἔτοι διάφο
 δαμικῶν, ὡς εἶνα

Ἡ αἰθήσεις τῶ
 ναγινώσκουμεν ἐν Θ

---

(1) Κατήσραφ
 Myrinaeus de rebus

Ζαβριάνσκη κὺ
ρατιρηταί.

„ Πάντων τῶν
„ τὰ τέτων γένη
„ ναι νὰ εἶναι δι
„ νο ὅπῃ μάλισ
„ τῆ ἰσορία τῶν
„ πότερον εὐρίστ
„ τὸ ἄρρεν: κὺ π
„ τέχη τῆς μιᾶς
Ἀλλαχῆ δὲ λέγο

„ Καὶ ἐπειδὴ
„ γένος ἄρσεν κὺ
„ τραχύτερον κὺ
„ ποφόρον.“ Πρὸ

„ Τὸ ἄρσεν τα
„ ρον κὺ πλέον π
„ μὴ ἐν βαθμῶ

Οὐ Θεόφραστος,
τῆ φοίνικος, λέγο

---

(1) Πάντων δὲ
γένος λαβεῖν, δια
λυ κὺ τὸ ἄρρεν.

(2) Οὐ δὴ μάλ
τῆτό ἐσιν, ὅπερ ε
τοῖς γένος θήλυ,
τῶν δύο γενῶν.

(3) Ἐπεὶ γέν
κὺ θήλυ, κὺ πάντα
μᾶλλον φρίασον: τ
„ 507. περὶ φυτῶ

(4) Ὅτι τὸ μέ
ύγρον, κὺ τραχύτε
ἔχει ταῦτα. Iden

(5) Τοῖς δὲ Φ
ται δὲ τόνδε τὸν τρ
θην ἀφ' ἧς τὸ αἰθ

„ φοινίκων ἔξερ
 „ Ὅταν ἀνθῆ
 „ τὰ ἀνθῆ, εὐδ
 „ εἰς τὰς καρπ
 „ χυῆς, ὅλον τ
 „ τὸτο συμβαίν
 „ χωρὶς γὰ τὰς
 „ φύσεις: ὅτι τ
 „ καρποφόρον.“

Πρὸς τέτοις
 ἔξεδόθη πάλιν
 τὸτο πρᾶγμα τῆ
 τεχνῶν ἢ τῶν ἐ

Ὁ Τιμαῖος Δ

„ λίσων πραγμα
 φέρωντας προσέ
 „ μα κάλλισον,
 „ (3) “ ὅτι ὁ κό
 „ ἢ εὐτυχίης. Ο
 „ ἔγινε καὶ τὸ δι
 „ σα τὸτον ἀπε
 „ ιδέας ἢ ἐσίας
 „ τελεσμένον ἐν
 „ ὠραῖον, καὶ ἔ

τὸν κοινιορτὸν κατ
 διατηρεῖ καὶ ἐκ ἀπ
 θήλεσι βοήθειαν

„ Θεόφ. Ἰσορ. Φ
 (1) Ἀρχὴν τε
 „ ἐν Τιμαίῳ.“

(2) Βελλόμενος
 „ αὐτόθι.“

(3) Διαμένει
 ριος. κράτιστος δὲ
 το, ἀφορῶντος, ἐκ
 εἰς τὴν νοητὴν ἐσία
 λισόν τε καὶ ἀπαρε

„ Πλάτων: “ τὸ π

„ νὰ μὴν ἐχρεώσεται

Οἱ Ἰπποκράτη

περφυῶς ἕτως ἀπ

„ Οἱ Θεοί, ” λ

„ πράγματος... τ

„ Οἱ νόμοι καὶ ἡ φύ

„ τῶν ἀνθρώπων

„ τὰς ὁποίας ἐκαρ

„ ξὺ τῶ νόμου καὶ

Πρὸς τέτοις πά

εὐρίσκειν, ὅτι ο

τὴν ἀκρίβειαν ὅπῃ

ξῆς αἰῶνας. Εἰμβ

λάδος, καὶ εὐρίσκει

περμέτρη καὶ θαυμα

μονευθεῖσαν βραχ

Εἰδῶ μὲ ἀφίνεσι

ρὰ τέτων· ἐγώ εἰμ

νη εἰς τὴν παρατήρ

κῶς ἐν ταύτῃ μὲ τ

πράγματα, ὡσὰν

Βλέπω ἓνα πέλαγ

ἐγκαταλείπει καὶ με

ας ἐπιβάλλωμεν τὰς

Τὰ μεγαλήτερα

σεως τὰ ὁποῖα μῆ

οἱ σημερινοὶ Χυμικο

ἀκόλυστα: „ ὅτι τὸ

ὁποῖαν, ὅτε ἐγὼ δ

κριτοὶ παρατηρηταὶ

Σχεβίας καὶ τῆς Ἰτ

---

(1) Θέμις δ' ἔστ'

(2) Φύσιν δὲ πα

αἰεὶ ὀρθῶς ἔχει...

ἄνθρωποι, αὐτοὶ ἐσ

αντίον ὁ τρόπος ἐκα

ὁ Πριέσρεϋς, ὁ Βε
Φοντάνας, καὶ τ. το
αὐτὴν καὶ καταδικα

Αὐτοὶ ἔτοι διδά
καὶ τὸ πῦρ δὲν εἶνα

Πρὸς τέτοις ὁ Φ
ἄλλοι προήγαγον
γεμάτα ἀπὸ φωτιά
τῶν ἀστραπῶν καὶ τ
φυσικῆς Ἰστορίας, ε
τὴν κατασκευὴν τ
παρ' ἐκείνους μόνους,

» γῆ δὲν εἶναι εἰ
ματα ἔτω θαυμά
πρῶτος χρόνος, κα
γράμμασι τῶ Πλά

» Ἐκεῖνο ὅπῃ
» ἀπέβη ἔτω τρα
» καὶ εἰς γῆν, ἐκτ
» πρὸ τῆς θερμότη
» ἐλασικὸν καὶ ἀνε
» ποῖον ἔπειτα σ

(1) αἶρ ὀνομα

» αἶρ τῶ πυρός,

(2) Πρῶτον ὁ

θεός καὶ γῆν γιγνόμε

τὸν τῆτο πνεῦμα

λιν δὲ συγκριθεὶν

πῦρ καὶ πάλιν ἀέρο

τάτων ἔτι μᾶλλον

λίθους αὐθις....

ζομένων, ποῖον αὐ

ριζόμενος, ἐκ αἰθ

μακρῶ περὶ τῆτων

ἄλλῃ γιγνόμενον

σαγορεύειν πῦρ:

λα ποτὲ μηδὲν ὡς

„ δέαν αἶρος, ἀνα
„ ὕδωρ ἀναμεμιγρ
„ ται νέφη καὶ ὁμο
„ πεπιγύοτα, μετ
„ τος πάλιν, γίν
„ ἡμῖν τέτων τῶν
„ θῶς ὁμογενῶν ε
„ νὰ διῖχυρίζηται
„ τῶν πραγμάτων
„ παγίως, καὶ με
„ λωτάτη ἀναμφι
„ νὰ τὴν ἐπιθέτη
„ τὸ διαλογίζεσθαι
„ νηται ὡς ἀκολου
„ νες νὰ μεταμορφ
„ χάριν, τὸ πῦρ:
„ λὰ μᾶλλον νὰ λ
„ εἶδες, καὶ τέτρα τ
„ ραδείγμ. χάριν
„ φύσεως: καὶ ἔτω
„ τος ὅτι εἶναι δια

Πάντες βλέπετε
τῶν καθ' ἡμᾶς, εἶνε
πὸς τῆς φυσικῆς π
νων, χρεωσῆμεν νὰ
γράμματα, καὶ τοσ
σιν ἀπώλονται διὰ
μέναι εἰς τὸν αἰῶνα
φυίας ἐνὸς τοιῆδε γ
καὶ τίνες κλάδοι αἰε
ἀπὸ κάθε τῆς γῆς μ
σέφανον, ὅσιν ἡμέρα
ἄμμεν καὶ τὰς Ἑλλη

Θέλει συμπερασ
γασαν καὶ ἐφώτισα
θέλουν ἐκπαιδεύη

Τώρα τί θέλει
ὁποῖαν ὁ Κύρ Α' βε
σῆ εἰς τρίτον πρόσ
δημόσιον) νὰ θέσῃ.

δηλαδή, "εὐρίσ-
 ,, ναμέσον τέτω
 ,, ἠκολέθει μῆ
 ,, πων, καὶ ἄλλω
 ,, δε, καὶ ἐκπτο

Προφάτωντας
 χύντα: ὅτι, ,, α
 ,, ἄλλον: αὕτη

Τὴν ὁμοιότητα
 λαῶν τόσῳ διαφό-
 χεται ἐκ τῶν λι-
 λάδος εὐεργετῶν
 φεράς, ἀξένος καὶ
 φοβερόν θυμόν ἐ-
 ρορμίζη (1): κα-
 ρης, ἔνθα νομιζο-
 τιμὴν τῶ ἀνεγείρο-
 ναδίδει καπνὸν
 ὑπάγει νὰ ὀρῶν
 πλερόνωντας πά-
 τόσας καὶ τόσας
 ἀρχήνα, πρὸ τῶ
 λος, ἀφ' ἧ ἡ σιγ-
 θοποιεῖν καὶ εὐερ-
 δὲν βλέπει εἰς τ

---

(1) Ἀποφαίν-
 πρὸ τῶν χρόνων
 Ἀράβων ἐν τῇ ε-
 πάντων: καὶ ὅτι,
 μῆ πολλῆς φροντι-
 λια, εἰς τὸ γάλα
 γελμένης.

(2) Τὸν αὐτὸ
 κακῶς τῆς Εἰβρα-
 γινώσκομεν: ἔχα-
 κακοπιεῖν τῆς βα-
 νωνται χειρωταί

Θριάμβος ἐπάνω
γεθός χώρας, ὅσοι
καταλαμβάνοντας
κόσμου, καὶ ἐκείνοι
ταὶ ἐκ τῆς πατρίδος
σιν ἔτω πανάθλιο
κληρα: ὁ ἕνας λαμ
τῶν ἀλλογενῶν: ὁ
δαπὰς ἐπικρατείας
νης πλανωμένος, κ
σόλον, καθίσταται
κάζεται νὰ πωλῆ
ρὰ τὰ ὑψίστα Θεῶ
πὸ κάτεργα τὴν με
χον, τὸν Ἀράξην,
νόν, καὶ τὴν Μεσόγε
σόλης τῶν Μοναρχ
ναρχιῶν: καὶ ἐκεῖνος
ὁποῖων νὰ προλέγη
λὰς θέλει ἐξολοθρ

Οὐδέποτε ἐσάθη
σμένον σπαθίον τῆ
χαίρας, μόλις φαί
βραίης τρόμον ἔτω
ται, διὰ νὰ ζητῶν
ἐκεῖνο τὸ ἔλεος ὅπ
τὴν προσασίαν ὅπ
σαν ὑποχείριοι καὶ
νοντο δεσπότηται τὰ

Ἡ Ρώμη βλέπε
ρυσιν οἱ Ἡπειρώτα
δειλιά, τρέμει, καὶ
ἀνατρέπη (1) τὰ

---

(1) Ἄς εἰπῶμεν
ἀπὸ ἕνα σύμβουλον
Κινέας, τίς οἶδεν ἔ
τίνα συμβεβηκότα

Ἡ Ρώμη, ἡ
 διδάσκει, μετὰ τὰ
 ματα διὰ τὰ εἰς

Τίνες εἶναι,
 βραίεις, ἀφ' ἧς οὐ
 τόσῳ προπετεῶς
 τῶν Ἰουδαϊκῶν τῶν
 ρων χωρῶν, ἐν δὲ
 χαρακτήρες εἶναι
 σολάρχαι, ὅχι
 ἀνέγερσιν τῶν οὐ
 πολὺ χειρότερον
 ἀγύρτας τὸς αἰγ
 ρίζει) ἐσφαγμέ
 νίθη νεωσὶ ἐν τῷ
 μενος Σαββαθα
 ὅπῃ ἢ ἀνοχὴ τῶν
 ἐν ἑμικρῷ ἀριθμ
 τῶν, τῆς παλαι
 ἰδρυσεν ἀφυῶς τ
 ἐν αὐτῷ ἀναμφι
 ἕνα Ὀδῖνον. Ἐκ
 τὰ καταδεχθῆναι
 τῶν. Ἐκεῖ ἔτοι
 ἐνός εὐφυοῦς Σα
 θαῖν εἰς Κωνσταν
 μένον: τὸν βλέπ
 κεφαλὴν τῶν ἕνα
 Παλάτιον, ὡς ἐ
 χυπείθειά τῶν Ἰ
 τὴν κλίμακα τῆς
 Σμύρνης, διὰ τὰ ἐ
 μὴν εὐρίσκοντες ο

Ἀπὸ τῶν ἄλλων
 παρισῶσιν ἐξ ἐκε
 ρίνθῳ ἐλάλησε τ

Παντοτινὴ σαθ
 προπάππωντες.
 διαυθεντεύωσι. Σ
 λὰς θαλάσσης τῶ

εἰς τὰς αὐτῶν οἴκων
ἔκαμνον τὰς λίκτας
ἐννάρητος καὶ πεπαι-
γέλασεν ἢ τύχη τῶν
καρδία τῶν ἀνθρώπων
σαν πάλιν εἰς αὐτῶν
Ρώμης, πωλημένη
φερεν (1). Ἐκτασ-
διδύκοντα πρὸς τὴν
χυτάτην νύκτα, ἢ τῆς
τῆς αὐτῆς αἰδιότητος
σεις καὶ εἰς τὰ νοήματα
τὸ ἄκρον τῶν ἀταξ-
λχόν τὸν ἀξιώτερον
κλείς, καὶ Μιλτιάδα
οἰκίαν ὁ χορίασευλ-
εὐτολμοὶ καὶ γενναί-
λης καὶ τὰς Ἰταλίας
διαφορὰς τῶν Δυνα-

Μένεσιν ἀπέμι-
ποῖα λύονται κάλλ-
σως χρειάζεται να
ἀπαντῶ πρὸς αὐτῶν

„ Εἶναι ἓνα πρό-
„ φία δύναται να γ-
„ πρώτην φοράν.
„ πότερον τὸ γένος
„ ται μεγαλήτερον
μα, δὲν ἐπεζητεῖται
τῶν σημειωθεσέρων
θα να κάμωμεν εἰ-
χόλης. Μετὰ τὴν
λων, φαίνεται να
λέστατα, καθ' ὅσο
Ο' ἀγῶν ὄμως, δε-
γυ ἀνδρῶν ὅπερ να

---

(1) Τοιζτοτρό-
μα δι' ἀρετὴν ἐν μα-

Ο' Α'ββās ὑ
 τὰ μνημεία τῆς
 κάλως καὶ ὑπερφυ
 τῆς εὐδοξίας τὰ
 αὐτῆ ἐπικρατεία
 ρῶν αὐτῆ, ἀλλ'
 πιμέλειαν καὶ φ
 οί Ε'βραῖοι ἐπρ
 γένεας, καὶ τὰ ἀπ
 ἐν ἑαυτοῖς τὰ ση
 Ε'βραῖοι μνημονε
 ἔνθα ἐσώζοντο τ
 μιζον ἐδῶ καὶ ἐκε
 περὶ ἐκείνων τῶ
 ποιήσεων, αἴτιν
 „ Ἄνδραγαθήμα
 „ νὰ μένωσι τε
 ταῦτα τὰ ἠχῶδ
 τε, καὶ ἐκπλάγητ
 των τῶν ἀνδραγα
 ὄμῃ τεθειμένας,
 φονεύει τὸν Ὀλο
 θος μίαν ἀκρόπ
 μάτῃ εἶχε μείνη
 κρόπολιν: ὅθεν
 δραγάθημα πρῶ

Ἄνδραγάθημα
 ἐξεσράτευσεν ὡσ
 ριβ, ἡ Σαμάρεια

Ἰδέσοι τὰ ἠχ
 βās ἠχησεν.

„ Ἐνας ἀριθμ
 „ ἔρχεται ἐνοικί
 „ λάττει... πάντ
 „ τὰς συγγενείας
 „ θονας. “ Ὁ Α
 μειώσαμεν ὅτι το
 ἐκομίθησαν εἰς Α
 μᾶς λέγει καὶ τὰ
 σαλήμ, τῶ 467

φυλάς ὅπῃ ἐκεῖ ἔ
παρὰ τὸν Θεῖον
αὐτός, ἀναγινώσκ
πεισὲ τὰς ὁμογενεῖς

Πολλοὶ συγγρα
δάσκουσιν, ὅτι οἱ
ἢ ὁ Εἰσδρας ἔσῳ
ἢ τὸν ἔξανάχυσε
γὰρ δὲν ἐναντιῶμα
τὸν Γραφὴν ἐκ τῆς
φῶς τῆ Χριστιανισμ
τυχημάτων. πλέ
Πεταβίς, διὰ να
Γενεαλογιῶν; ὁ
ξίου αὐτῶν;

„ Δὲν εἶναι προ
„ χνῶν παραινίξε
„ τῶν Ἀρχαιοτήτ
„ τίνες εἶναι αὐταὶ
„ βῶς ὁ Ἀββᾶς
„ λέγει, „ ὁμιλεῖ
„ περὶ τῶν Βασιλ
„ ὁποίας καὶ ἀλήθει
„ σάτη εὐφροῖα τῆ Ἀ
„ ἔτος, λέγωντας:
„ (ἤγουν ὁ Μωαμε
„ συμμὰ εἰς τὰς Ἀ
„ αὐταὶ αἱ παραδόσ
„ λαύση οἱ Ἑβραῖοι
„ νας ὅπῃ ἡμεῖς ἐκ
„ ἐνοχλεῖ καὶ ταραττε
„ ἰξεύρει νὰ λέγη
„ εἰς τελειοτάτην ἡσ
„ ποίαν ἔτος καταφ
„ τῶν Ἑβραίων παρ
„ ὑποκειμένους: τὰς
„ μένειαν: Ἀλλ' ὅσ
„ Ἀπὸ ἐνὸς ἔτω γε
„ μπορεῖτε νὰ ἐκφε
„ ἐκείνων τῆς Λογικ

τὰ ἰόποια ἔρχομαι
αὐτὰ εὐηθείας:

μον, ἠθέλον φα

„ Ἐν τοῖς ψαλ

„ ποίησιν, πότε

„ ραν ἐκείνης τῆ

„ Θεοκρίτου.“

Δὲν φθάνει, ἐ

μιν τῆ δεικνύειν τ

ἀσάτης καὶ πλα

εῖποιων οἱ ἔλεγχ

τος ἐχρεώσκει νὰ

τέρπνότερα καὶ τὰ

ἄλλα χωρία ἀνά

τῆ Οἰμήριον, τῆς

σος νὰ πιστεύῃ ὅτ

νῆ τὸν Μέγαν Θε

γένος ταλαιπώρη

ρίαν ὀνομάτων εὐ

πῆ ὠμιλήθη ἐπὶ

τῶν πλέον λαμπρ

καὶ τῶν παθῶν τὰ

καὶ βαρβαρικῶν τ

ἠθέλεν ἀναδέχνη

ἐχρεώσκει νὰ φ

σμένος.

„ Ἐν τοῖς βιβλ

„ σῶνται ἀρχαῖ

„ ρώδης, ὅποια

„ τῆ Σωκράτης.“

Ἐδῶ ὡσαύτως

ἴσον μὲ τὸ προηγ

πεπνευσμένων πρ

εῖναι, εἰ μὴ ἀρχ

Πλάτωνος εἶναι ο

φύσεις ὅπῃ ἰξεύρ

παμμεγέθης καὶ ὑ

εῖναι πλέον ἀνεωρ

μης, διὰ τῶν ὅπο

βάθος τῆ Ἀδριατ

χαρήσατε! τὸ αὐτὸ
τέλος τὸ μέγαλ
μας αἰ μυσαραὶ
φαμίλλως, διὰ να
χωρῶμεν! Ἄν ὁ Γ
πραγμάτων ἀνωτέ
ὑπερεκπερισσὲ δεικ
ναὶ φλύαρος.

„ Ὅτε οἱ Πτολ
„ καὶ οἱ Σελευκίδα
„ ναὶ ὠφελήθωσιν
„ σαν κατ' ἐπέινωσιν
„ νῶσι τὰς αὐτῶν

Ἐδῶ, ἀντ' ἐμῶ
ἀναγινώσκομεν ἐν
βραῖοι μὴ φιλοτιμῶ
χρόνων ἴξευρον να

Κατὰ δὲ τὰς χρ
νώσωσιν εἰς τὰς Ε
λέγει, ὅτι αὐτοὶ δ
ληνικῆ Δυνασειά,
ρείων, καὶ ὠφελήθη

„ σεδέξαντο, ἢ λέγ
„ πλέον ἄτιμον Σ
κάννει μεγαλωτάτη
των συμβιβαζόντων

ραν: οἱ Ἑβραῖοι κα
τὸν Μωσῆν μετὰ τὰς
καὶ ὀνειράτα ποικίλα

„ τος Κονδίλλακος.
„ Ἰὲδα κατέφυγον
πράγμα: καὶ διὰ τὰ

„ πλέον ἐνθεαστικο
πρὸς τέτοις, ἢ ὅπο
πάνοδον τέτων τῶν

---

(1) Ils en cherchero
c'est ainsi qu'ils dev

διαίρη μεζόνως
τάτας, εδέποτε
σιν Εσενίων, ο
διαφοραὶ τῶν ὁ
φας, καὶ εδέποτε
σι διὰ τῆ χρόνο
μι τινῶν ἐξ αὐτῶ
νάς φυλακὰς δια
ἢ πλέον πολύπο
φιλοσοφίας, εἰς
σίασαν διὰ νὰ
ἀφορμὴν νὰ σατε

Πᾶ ἔγιναν, καὶ
Αββᾶς φρυαττό
νὰ κερδαίνωσι π
μον; Σκότος, ἀ

Οἱ Αββᾶς εὐ
τάς τέχνας τὰς
εἰς τὰ βασιλικὰ
λαθα: τὸ Μοχα
ματα τῶν Ἱερέω
κάθε δυσυχῆς γα
τὸς εἶναι ἰδιώτης
δίδη μίαν μορφή
ἰξεύρεκ νὰ κάμνη
νη μὲ ὅλας τὰς τ
της. παγκάλως!
μόχε καὶ περὶ τ

---

(1) Πράγματ
ναμφιβόλως, δια
εὐεργέτε· ἀποφα
ὁ Θεὸς εἰ παρίσ
τήθειοι νὰ τὸ φέρα
τη βοηθείας, πα
λὰ ἰχύει πρὸς ἐ
σεων, τὰς ὁποῖα
νὰ μετεκόμισαν

ὑποκάτω εἰς τὴν ἀ-
περιεργίας, ὑπάγε
δαίαν ὠλοθρευμένην
σὸν ἀπείκονισμα τῶ
μὴν ὑποφέρωντας
τῶν μερῶν ἑνὸς γελ
σερον ἐδέποτε ἔχον
ρίζοθεν τῆτο τὸ ἀν
νὰ ἐνθυμίσω τῆ Α
σίας ἢ ἡ Ἑλλάς: ὅ
τῶν Περσῶν, καὶ ἡ
διηρημένη ὑπὸ πολλοῦ
Περσία ὁπότε ἐπέθ
καὶ σοφῶν ὑφασμένον
τῆ Δαρείου, δὲν ἰξε
αὐτῇ Ἰσθαίαν, τὴν
σει κάλλιστα τὰ ἰξε
ἀλλὰ παρὰ συγγρα
ξεύρομεν, ὅτι αὐτὴ
ἐπισρεφῆ καὶ εὐμήχ
ὁποίων ἐχρειαζέτο,
σκευαὶ Ἑλληνικὰς
της, καὶ μοναρχικὸν

Ὁ Ἀββάς διὰ τὰ
κῶν εἰδήσεων, ξανο
πλέον ἀρμόδιον ἐν
ταὶ εἰδήσεις, καὶ διὰ

Ὡς πρὸς τὰ γενε
ται πολὺ καὶ τρέπο
τὸν γέλωτα: " Ὡς

τὸ σεληνοηλιακὸν ἔτα
αὐτός, ὁ ὁποῖος πρ
μήτε ὄνειροπολεῖ να
λα πάντα Ἑλληνο
Τὸς ἐγγυητὰς ὅπῃ

Μόκυσ, ὁ Ἑσθιαῖος
καταῖος καὶ τ. τῶν
ἐχάθη ἀκόμι ἡ β
ποῖα ὅλη ἀπιρείδετ
ληνοηλιακῆ ἔτρε. Τ

ἐν τῷ τῷ εἰ
 ὡς δεικνύει ὁ
 ἄλλο ἢ νὰ τὴν
 ρίζεται τὴν νο
 εὐρέθη καὶ ἔλαρ
 ξέρχεται εἰς κ
 ρος τῆς Ἀβιασ
 ματα τοιαῦτα
 ποῖοι ἔδω καὶ
 μελέτη.

Προαθεῖ ὁ
 μνημονεύη τῆς
 νὰ τὴν παραθε
 τισμένας καὶ γ
 ἔδω ἡ Μυσικ
 ἴσως καὶ αὐτὴ ε
 ἀμέσως χέσεις
 καὶ ἀποτελέσμα
 τὲ ἐγκεφάλου ὅ
 Ὅπως ἐν εἶναι
 γράμματα, ἐκ
 καὶ ἐν Ἰεραία
 μῶν, ὡς ἡ Ἰσα
 δεινός καὶ ὁ πλέ
 τὰς βίβλους, ὅ
 γεμάται ἀπὸ τ
 ρα ἂν τὰ πράγ
 θαῖοι; καὶ ἂν ὄρ
 ζεκίας, ἀφανί
 λῶς, ὅτι καὶ τ
 τέτοις, ὅτι οἱ ο
 ἀθεεῖς διὰ τῶ
 οἱ ὁδοιπόροι, μ
 ἐκείνης τὴς τα
 πείας ὅπερ, ἐξ
 νὰ γνωρίζωσιν
 των τὴς, ἡ ὅπ
 ταχειρίζονται
 να εἰς κατάσ
 τας εἰς τὸ δημό

ἦσαν τὰ πράγματα
χρη ἥτις προήρχε
θισᾶται ταύτη,

Πρὸς τέτοις ὁ
Ἐβραῖοι κατεῖχο
,, ἐπίσης ἐπισρεφ
,, ξεύρει νὰ διαπο
,, τὸ κεντρικὸν ση
,, λύεται πᾶσα τ
ραῖος ὀφθαλμὸς ἐ
τητα ἐνὸς προσώπ
δοῖτιον ἀποτέμνον
τοτε ἀάρατον; Πα
τισμένη εἰς ἓνα σ
ἢ ἓνας εὐμορφος β
ἀναμέσον τῆς ὠρα
ἀκόμι τῆς φύσεως
,, νυκτερίδα; ὁμ
λόγῃ καὶ τῆς Καμή
τὸ σῶμα τὸ ἀνθρ
πάντοτε τὴν μιχα
θαυμάσιον ὅπῃ κα
σκελετὸν ἢ γεῦσις
ἢ ὠραιότης τῆ ὄλα
ὠραιότης ἢ αἰχρό
χρότιτος ἢ ὠραιότ
τὴ θελήση, ὅτι ἡμ
μένω: ὁ Δ' Ἀλέμφ
ρες τῆ Δ' Ἀλεμβ
τω, ἢ ἀγνοια ἢ θε
ὅταν βλέπωμεν μ
μπολυ ταπεινῆς:
πάντη ἐναντίος! Ἰ
σότητας ἐκ ἀδιαφ

Διὰ νὰ κλείη τ
,, Πρωτεύς, ὅπως
,, καὶ τὴν ἰχὺν εἰὸς
ὅτι ὁ Πρωτεύς μετ
κοινῶνῆτα τὸ ἓνα μ
ταμορφώσεις μεγίς

μον κὴ εἰς πῦρ.
 ἀλλαχῆ: αὐτὸς
 εἶπεν: ὁ Πρωτεύς

„ Ἐκ τῆς ἀλα
 „ περιφρονητικῆς
 περιφρονητικὴν α
 τῶν διαφόρων τη
 θων, κὴ παρὰ Ἰ
 νῆ μὲ τὴν ἄλωσι
 σφ περιφρονητικῆς
 Δυναθείας τῶν
 τάπασι τῶν ἀπε
 σκαλισῆρι, εἰς τ
 Νορμάνς: ἀναπα
 ἐκείνης τῆς Γερκα
 σφοῖγίζεται τὴς
 ὅτι κυκλοφορεῖ ἐ
 λην, ὁ μόνος Ἐλ
 τῆ Χοισεύλα δὲ

„ Εὐρισκόμενο
 „ ὑπολόγῳ συμ
 „ εὐφυΐαν τοσα
 „ δευὰ ἐξαντλα
 „ εἰς τὴς πεπαι
 „ μένα: κὴ εἰς τ
 „ ποίων ἐνέλειπ
 Ἀββᾶ! Ἡμεῖς
 ρατήρησιν τὴν φι
 ναι, αἵτινες προ
 Τὰ συγγράμματ
 νων, ὁμολογέντα
 εἰς τὸν κολοφῶνα
 ρες τῶν μιᾶς φρ
 τῆ Ἡσιόδου, παρ
 πφῶν, παρὰ τῶ
 Θεκιδιδῶν, παρ
 ἄλογον ὄνειδος κ
 αὐτὴν καὶ εἰς τ
 τὰ πάντα μὲ τὸς
 σα ἀκόμι ἐντελές

τα, ὅταν κτίζηται
να ἀμιμημονώσιν,
ση, ἕως ἧ εἶχε φ
ἔτοι τὸ ἔκαμνον,
κὸν εἶδος ἐνέλειπε
ἢ Ἑλλάς μὲν τὴν
σμη τὸν ἔκκριτον
ἀμίμητον Διδάσκα
καὶ τ. (1). Ἐως
ἐμπόδιον ἀνυπέρβ
ράσατο να τὸν μι
δεικνύη τὸ πρωτογ

Καὶ ταῦτα ὡς
δωμεν εἰς τὰς ἐπισ
φει εἰς Ἀγγλίαν
„λίθον τὸν τύπτ
„ὡσαύτως,“ ὡς
γράφει, ὅτι τὰ χρ
δῶν: καὶ ὅτι ἡ διαφ
γῶδων σοιχείων:

τὰ πλέον ἐνδόξον καὶ
μιον, διὰ τὰ καλά

„Ἡ φύσις καὶ οἱ

„Θεός: ἀνασῆτω

„φῶς.“ (2)

„Οὗτος ὁ Πλά

„λυβία, καὶ Δίωνα

„θῆ καὶ ἔπειτα, κα

ὀποίων γεννῶνται

καὶ ἄλλοι πολλοί,

καὶ ἄλλοι πολλοί,

καὶ ἄλλοι πολλοί,

καὶ ἄλλοι πολλοί,

καὶ ἄλλοι πολλοί,

καὶ ἄλλοι πολλοί,

καὶ ἄλλοι πολλοί,

καὶ ἄλλοι πολλοί,

καὶ ἄλλοι πολλοί,

καὶ ἄλλοι πολλοί,

καὶ ἄλλοι πολλοί,

καὶ ἄλλοι πολλοί,

καὶ ἄλλοι πολλοί,

καὶ ἄλλοι πολλοί,

καὶ ἄλλοι πολλοί,

(1) Ὁ κωμικός

τε εἰς τὴν μορφήν ἢ

εἰς τὰ πράγματα τ

ἐκεῖνο τὸ ὀπτικὸν σ

να ἀνεγείρωσιν αἰδ

(2) Nature and n

ton be and att Was

καῖαι αἰ χρεῖαι)
 πᾶς, ἀλλὰ χεδὸν
 σάνται, ὡσπερ τὰ
 καὶ ἄλλας πρὸς τέτ
 ρισμῶ, ἐπιφανές
 νομίαν, ὅποιοι ε
 Πτολεμαῖοι, οἱ ὅτ
 Ἀλλὰ ἄς προχω
 „ σπασαν ἀπὸ τ
 „ ἀκόμι τῶν ἐλευ
 ριος Κονδύλλακος,
 μᾶς αἰῶνος, μετα
 ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι μ
 εἰδὲν ἐξεῦρον, καὶ ο
 ρμίαν νέαν ἀλήθει
 πρὸς τέτοις, ὅτι
 φον τῶν γραμμάτ

(1) Ἄν οἱ βασι
 καὶ δὲν τὰς προῆγ
 τὰς εἶχον συνοδεύ
 Ἕλληνας ἤθελον
 μαν οἱ νεώτεροι ἐ
 τία, καὶ ἡ μαλακία
 Ἕλλας ἔδωκεν εἰς
 Μαρτιανὸς ἀπήνησ
 Γαληνόν: μὲν τὰς
 πρὸς τὸν Ἕλληνα:
 ἰξεύρω καὶ κάμνω

(2) Je me suis
 ques se sont introd
 on peut dire d'eux
 ont pas seulement
 II. chap. 5. ἡ γὰρ
 φιλοσοφικαὶ δόξαι
 εἶναι ὅλον ἐκεῖνο
 το. τὸσάτε. τὸσά
 εὔρηκαν εἶνα σφάλμ

σεων τῶν Δογίων
Ἑλληνοσ Ἀρχιεπι
τῆ ἀκριβεῖ αὐτῆ
μάτων τῆ Βιργιλί

„ Οἱ Ἑβραῖοι ,
„ πρὸς τὴν ὁποία

„ Πόλις.“ Δὲν φ

Οἱ Ἑβραῖοι ἔχρου
κὴ βασιλεύουσα ἀπ
πόλεως Ἑλληνικῆς
λωπίσματα ὅπῃ κ

δαϊκὴ βασιλεύουσα ,
κρίνεται . Ἄν αἱ μ

μάς , εἰς τὸν πλεῖστον
ὑπερήφανοι καμάρ

οἱ λιμένες τῆς θα
λῆτ , ταύτης τῆς π

ἀναλύω τὴν ὑπερβ

ἐνθυμῶμαι τὴν οἰκ

βραχυλογία : καὶ
διεξοδικῶς ἐπιχειρ

„ Μῆτε οἱ Ἑλλη
„ Ῥωμαῖοι , εἰ μὴ

Δεδιδασκόμενος ὁ
οἱ Ῥωμαῖοι ἔχοντ

βραῖοι εἰς Ῥώμην ,
ποκρίνεται ἄγνοιαν

πλέον ἐπιμελῆς τῶ
ἀκόμῃ εὐχάριστος εἰ

δεικνύῃ τὸν κριμῶν

Περιττὸν φαίνεται
τὰς ζοφώδεις σκιάς

τὸν ὀμίχλης πειράτ
ἀληθείας : καθότι ο

ταύτας , ἀφ' οὗ διὰ
θειμένας .

Ἡ συγχώρησις ὅ
τῆ τῆ πορεύεσθαι

τρίδα : αὕτη ἡ συγχ
εἶχεν ἐπιτύχη , ὁὲν

νεν, ὅσις ἀναβα
 ,, βραίεις, ἐβδομ
 ,, σώμεθα πρῶτ
 ,, σάθη ἐκείνη
 ,, βηλῶνος. Εἴ
 ,, τη ἡ χώρα δέ
 ,, εσαίων : μ' ὄ
 ,, μίαν νὰ ὑπάγ
 εὐτολμία ἐκείν
 λύσεις σιδηρᾶς
 τὸν ἀφίνη νὰ ἐπ
 Ἀββᾶν πῶς ἐξ
 ,, Ἀνοικοδομῆ
 ,, θεντεύονται μ
 ,, αἶμα καὶ δια κ
 Τίς δὲν βλέπ
 φίσματα ἐνὸς β
 πει ἐπίσης, ὅ
 χρεῶσαν νὰ εἶνα
 δύναμιν, συνω
 Μονάρχῃ, ὅσις
 καὶ τίς ἐνέδρας τ
 Πλὴν ὁ Ἀββᾶ
 ,, μάλις, οἱ Ε
 ,, καὶ παρισῶσιν
 ὁ Ἀββᾶς, ἀλλ'
 ἐν ταύτῃ τῇ περ
 ὁ Ἀββᾶς γεννα
 ἓνα σημεῖον ἀντ
 ὡς πρὸς τέττας,
 οἱ Ἕλληες ἐξεκ
 κρατήθησαν εἰς
 Πότε οἱ Ἕλληες
 ἐπανέρχονται
 τὴν Ἑλλάδα εὐρ
 διὰ τέτο ἦσαν ε
 μῶσι τὴν Σπάρ
 πότε οἱ Ἑβραῖο
 ἐγὼ λέγω, ἀλλ'
 τοὺς κάμιουν ἐ

Τοιαῦτα ἐχρεώσαν
χῆ ὄνέος Συγκριτικ
μῆς ἀντιπαραθέσε
ἐν ταῖς ἐφημερίσι
πᾶ νὰ μὴ προέρχη
θείας νοήσεως τῆ
,, Ἡ Σπάρτη, ,,
,, ἑξαδέλφους της : ,,
Ἀσίαν καὶ εἰς Αἴγυπ
τῆς πλέον μεγάλης
χῆ χρεῖαν σιτίων,
αὔται: Ἀλλ' ἡ Σπ
ἀναχώρησιν ἥτις κα
γαργαλίζη τὴν φιλο
δαίει, πλὴν, φιλο
σπεδὴν δυνατὴν ἀνα
τῶν Σπαρτιατικῶν
νὰ τιμῶσι τῆς Ἑβρ
νὰ ἀσφαλίξωσιν ἐ
ἕνας ὄχλος ληστῶν
νὰ εἶναι ἑξαδέλφος
λοφρόνως προσδέχ
τὸν ἑαυτὸν της ἑξαδ
ράπαν.

,, Οἱ Μακκαβαῖ
,, λῶνται πρὸς τ
τως ἔχει τὸ πρᾶγ
Ἑβραῖες, διὰ τε θ
σαμωναῖοι τῆς ἑξα
κριβεσάτην πρὸς ἐ
ἡ μνήμη μόνη τῶν
καὶ συγχεῖ δι' ὀλίγα
τὸ τρέπη εἰς εἶδος
ὅτι οἱ Σελευκίδαι
μὲ τῆς Πτολεμαίως
τῶν μνημονευθέντων
λὴν, ὠφελέμενοι ε
ὅμως ὅπῃ ἐδὲν ἐμ
ση Οἰνίαν τὸν μέγα
κάψῃ ἀκόμι τὸν να

„ Οἱ Ἡρώδα
 „ τῶν Περικλέω
 μαλάσσει τὰ ἡθ
 σατεῖ τὴν γεῦσι
 θῆναι, κατὰ π
 Οἱ Ἡρώδης μισε
 εἰὰ νὰ τὲς ἐκρι
 θρηνη παῖσα ἡ
 τὲ πλέον ἀνευθ
 δὲν ἐσάθη Ἐβρα
 Ἀμαληκιτῶν ἐχ
 Εἰς τρόπον ὅπ
 ξια τὲ Περικλέ
 βίας. καὶ ἡ Ἰσδα
 ἐγκρατὴς τῆς ἐπ
 λογενῆς: ἐπικαρ
 ποτὲ τὸ χρέωσι
 πασαν εἰς τὴν
 Ἡρώδην παρὰ τ
 ὠργισμένος.

„ Οἱ Φαρισαῖ
 „ ρῶνται, „ λέγ
 „ τικοὶ, οἱ Ἐ
 τα: Οἱ Καλβιν
 θολικοὶ, αἰρέσε
 νὰ θεωρῶνται,
 Πτολεμαῖε, τὲ
 σημάτων, καὶ ἐπ
 κατὰ τρόπον: Ο

„ Τὸ Συνέδρι
 „ γε, ἢ ὁ Ἀρε
 ἂν καμμία εἶναι
 τέρε ὑπολόγου
 Κινέας πρέσβυς
 εὔρεν ἓνα σύλλο

„ Οἱ Ἐβραῖοι
 „ σι μίαν ἰσχ
 „ μεγαλαυχῶντ
 φορὰν, ὡς αναγ
 πτώσις, ἐσάθη

ἥτις ἐπτακόσια καὶ ἐ-
μφιβόλως ὀμιλεῖ
τὴς ἕκαμε. Καθ'
τρίδος, καὶ ἡ διασπ
βαμεν ὡς πτώσιν,
μέν τι διὰ βραχέων
ρον ἢ ἐντιμος πτώσ
τοὶ νικῶνται μὲ γ
ἀριθμῶν: ὅποια ἐ
σαύτως ἐκείνη τῶν
εἶδομεν, μνημονεύε
ἀφίνεν νὰ κατασφα
ἡμισυ μιλλίῳνι, π
πρὸς ἐκείνης, ἐχρ
πὸν φαίνεται νὰ ε
φαίνεται νὰ εἶναι ο
καὶ ἀνάδρα πτώσεα
τὴν ἀναίσθητον πρ
θεοφορήτου μαρίας
πρὸς τὴς Ρωμαίους
τὴ μεταχειρίζεσθα
τὸ πλεον παρὰ βέρ
τον θάνατον, καὶ τ
εἶναι τῆτο;

„Οἱ Ἕλληνες,
„μὴ διὰ νὰ τὴν ἀτ
Ἕλληνες ὅπῃ τὴν κ
διαμείνη ἕως εἰς ἐ
ἐκείνοι οἱ Ἕλληνες
ἐχρεώσεν αὐτοὶ νὰ
βασιλείας τοσαύτη
ὅπῃ μετεκομίσθησ
λῆς, καὶ τῆς γερσ
τὰ σεβασὰ ἐντάλμ
τῆ θρόνον, ἢ ὅποια
τῶν κτισμάτων κα
κατασάσεως, ἥτις
καὶ ἐπὶ τὰς ἀτυχίας
ἀποτολμῶν ἕτος νὰ
μάζωσιν.

Ἐγὼ ἐλπίζω ὅσον ἐσάθη ἀσελ. 27 καὶ 28 κείμενοι εἰς τὴν σοφία, τὰ ὅποια τὴν περιεργίαν κατακεφαλαίωσιν.

Ἀλλὰ, συμδεικνύσσι, πῶς τῆς λαμπρότητος δέσμα τῶν Τέρμαϊας τῆς Εὐαγγελιστάς, αἱ τῶν γισμὸν καὶ τὸ κενεμαγαλατάτε, καὶ λα, ἐν τῷ αὐτῷ

„Τὸ νὰ μυστα

„Γαλιῶν)“

„κήσαντας αὐ

„αὐτὸ πρᾶγμα

„ραῖς, καὶ ὡς

„Οἰδοιπόροι

„τε τῆς λαμπ

„εἰάν προσορμί

„λῆ βέβαια τ

„προδῶση. Ο

„γόνων Δημοσ

„δοιπόρος τοιοῦτ

„τος Χοίσευλος

„προσέχη.

„Ἐκεῖνα τὰ π

„λωσιν ἀκόμι

„τῶσι τὰς πλ

„Εὐρώπης. Ἀ

„ζονται σήμερ

„τὴν μνήμην τ

„πὶ τῆς ὄρας Τ

„ρώμαλέοι, νη

„χρόνος τῆς Λυ

„Τέρκων ἐκεῖνη

„ δῆς καὶ τῆς πείρ
μην, οἱ ἀπόγονοι
Ἀγισιλᾶς.

„ Τίνα ἀποτε
„ κομεν ἐν τῇ εἰ
„ εἰς ἓνα λαόν, ε
„ τὸ δραστήριον τὸ
„ ταίμην; καὶ με
ται ὁ ὁδοιπόρος ὅ
τινοσὺν ἄλλοις, δια
λω εἶπῃ μόνον, ο
ἄξένος, ἐρήμης κ
σαι: σράφει πρὸς
καὶ κάμει με γὰρ θα
νης ὅπως μὲ ζωγ

Οἱ Ἀββᾶς ἐξα
λογιζόμενος ἕτως
μᾶς λέγει, „ ὅτι ο
„ κάμει γὰρ ἀνεγ
„ τὸ ὁποῖον εἶχε
„ ἤφεραν οἱ Βάρ

Εἰ γὰρ δὲν ἰξεύρα
σιτᾶνοι, ἤγουν Πορ
ἀναίσθητοι καὶ ἀπ
γὰρ κάμει γὰρ ἀνεγ
λείας των, καὶ ἂν
λον τῶν Ἑβραίων
των, Ἰσπανῶν καὶ
ρικῆς, πρὸς ἕκασ
πλέτε, δὲν ἠκέσθη
Ἀναγινώσκουμεν π
ὅτι τὸ συνάλλαγμα
βάρων: ἀνευώθη
τῶν Μεγάλων, ὅσις
σιν κίνησιν, εἰσήγ
Πραγματευτῶν: ὅ
ὁποῖον ἐπηγρύπνε
λαγμα τῆς εὐμεγέ
ρώθη, εἰ μὴ νεωσ
ἰσως ὑποθέτει ὅτε

Τώρα πᾶ ἔιναι
 θησαν παρὰ τῶν
 χρας τῶν τόκων,
 σήση εἰς ἔτω ἀτιρ
 λαῖς τῆς Εὐρώπης
 δρύνοντες τὰ ὀνομα
 δίσωσι τὴν ἀσέβε
 γερθεῖσαι τέχνηαι
 τοτε ἐπειράσαντο
 καὶ ἐλαττωμάτων
 σης φαμιλίας.

„ Εἰγὼ δὲν θέ
 „ σον ἡμεῖς ” (οἱ
 βραῖς). (Ναι!
 πην). „ Θέλω μν
 „ θαυμάσθῃ εὐρέσ
 „ cambio, ἢ ὀποί
 „ Εἰβραίων. “ Α
 πῆ ἕνας ἄνδρας ευ
 μης ἐν τῇ αὐτῇ Π
 θεωρία εἶναι μία
 μόνον τῶν ἀγροικ
 ἴχνης εὐφυΐας. Α
 οἱ Εἰβραῖοι οἱ π
 κομεν περὶ τῆ Φρ
 Φλαμνίχ in Rom
 γιδά τῆ ἐν μεμβρο
 μίσματος. Ἀναγ
 Φριδερίκῃ, δηλαδῆ
 νετιῶν, οἱ Εἰνετοῖ
 ματισμένῃ χαρτίῃ
 ταπτα, ἔνθα οἱ δι
 λαμβάνοντες ἀντι
 τὸ ἰσοδυναμῆν, τ
 τεύηται: καὶ ἔτος
 σαν οἱ βάγκοι τῆ
 σίων καὶ τῆ Λονδιν
 „ Ἡμεῖς ὀνειδί
 „ καὶ ἀμαθίαν: ἐρ
 „ νόμῃ αὐτῆ. Εἰ

„ ἐκείνον, ἓνα Κ
„ σης, ἢ τῆς Πε
Θεῖα εἶναι, ὅτι
καθ' ὅσον μέχρι
ἀβελτέρων ἀνθρώ
ρων, οὐ μόνον εἶν
γιγλύμης, εἰς τ
ταξὺ αὐτῶν, πρ
περὶ τῶν δογματά
λῶν, τὰ ὅποια ο
τος ἀναλύει ἐπὶ
ἐμπείροι τῶν πολ
γεωργός ἐρωτᾷ τὸ
ρὶ τῆς διοικήσεως
των, περὶ τῆς εἰρη
καὶ τὰ κάμνει τόσο
ρος ἐξίσταται ἐπὶ τ
σμίας Κληρικῆς τῶ
τὸν παιδευμένον φ
“ ἔρχε καὶ ἴδε. “ Ε
εἰλικρινείας, καὶ θ
ὅτι διὰ τὴν συνομιλ
νάγκη νὰ εἶναι ἐγ
ἐμβαίνο εἰς πολλ
τὰ τὰράττειν τὴν ἡ
συγγραφέων, οἷτιν
τὸς ἕτως ἀποφασιλ
χος, θέλει βυθί
ρὸν ἄρθρον θέλει
ἀρκῆσαι εἰς τὸ νὰ
νώτατον δύο ὁδοιπο
νος, καὶ Γεωργίου
πεπαιδευμένες ἀτης
Ἑλλάδα, ἀπαντοῦ
λων Εὐπατριδῶν
νεύσει, τὰς ἀκολέ
„ Ἐν τῷ τέλει
„ τῶν Ἀγίων πάντ
„ σωμεν ἓνα Ἱερέα
„ Ἀρσένιος Καλαίτ

,, δα διάλεκτον,
 ,, Αὐτὸς μᾶς ἔκαρ
 ,, χειρόγραφά τινος
 ,, ποίων, μᾶς ἔδε
 ,, εὐρίσκεται ἐκδ
 ,, τὸ εἶναι ἐν
 ,, ὑπόμνημα τῶ
 ,, ρια τῆς Ἑλλην
 ,, ρετήσωμεν ἕνα
 ,, θεϊόν τε. Αὐτ
 ,, καμὲ νὰ τυπωθ
 ,, νικῆν, καὶ Ἑλλη
 ,, ζεται Ἰεράνυμα
 ,, πλετεῖ χειρογρ
 ,, παρὰ εἴκοσι χ
 ,, μέσον τῶν ἄλλ
 ,, Ἁγίου Ἰωάννου
 Εἰδὼ ἄς τελει
 με κείμενα τὸν
 ληνος μεγάλε Ἄν
 Ἄρκιδίς, ὅπως πρ
 πῶμεν μόνον εἰδὼ
 κατάλογον τῶσαν
 ἐσάθῃσαν ὑπέροχ
 με τόσα συγγράμ
 εἰδύναντο νὰ κατα
 ἄσειας; Ἡ μνήμη
 κάμνη κάλλιον, δι
 παύσει τὴς ἀποσ
 λήσω περὶ τῶν ζ
 Σώζονται δύο

(1) Ὡς πρὸς τὴν
 προσανατεθῆ τῶ
 γραφῆν μὲ τὴν ο
 λογος μακρὸς καὶ ο
 Μιγγερέλλου, δη
 τοῖα.

Ρ'εσιῶν, τῶν ὄν-
ται ἔμπειροι, τὰς
διὰ τῶν Ρ'εσιῶν,
ἡ Μεγάλη Αἰκατ
ἰδίαν τῆς ἐπιπράτ
ρίων, καὶ αὐτῆς πο
ποι τῶν πόλεων
Ταρτάρων. Ο' ἔν
ἕτερος ὁ σεβάσμιος
τι ἔχε τὴν μητέρα
πάππον ἀκόμι ἐκ
κην, τὰ ὁποῖα πε
τὰ Εὐγενίᾳ ἀσαύτ
ἀρχῆς αὐτῆ καὶ γ
ἔτως ἐπίφθορον καὶ
γνώμην νὰ μὴν εἶ
ὄν τρόπον μὲ ᾠδὴν
ἀπὸ τότε.

Τὸ Πατάυιον μ
τινον τὸν ὁποῖον ε
σημῶν καὶ ἄξιον τῆ
σπυδαίας ἐνός Μο
ριβοήτων. Οὐδεὶς
τὰ ἰξεύρη τὴν Ἑλλ
παυχᾶται, συμμα
κὴν, μετὰς ὁποῖ
διάλεκτον: καὶ ἤδη
παρ' αὐτῆ συντεθ

---

(1) Ἐτυπώθη τ
ἔνθα ἦν Σχολάρχ
ἐπιγραφόμενα τὸ ἔ
γραφεὺς πρὸς ταῖ
τῆς χαλδαϊκῆς δια
νάπλεω" καὶ τὸ τρ
Ἀνθρωπίνης Διανο
τέραν Ἑλλήνων γλ
φεὺς ὁ αὐτὸς Δίτι
μειωθῆ τὸ ὄνομά τ

Ἐνας Ἰερεὺς
 Αὐλὴ τῆς Βιέννης
 Πόλεως νέας, π
 περιόδῳ ἔτω βρ
 μένη ἀπὸ τῆ ὄν
 αὐτῆ Τριετίας:
 Θαυμασμῶ, ὅτ
 τῆ ἀνθρώπων ἐστ
 ται τῆς κοινωνίας
 ὅταν κτὶ τὸ αὐτ
 λον κὶ μίαν νέαν
 βας κὶ Ἰταλὸς κ
 να σχεδὸν πολὺ
 κὶ διὰ τῶν τῶν
 ἑαυτὸν τὸν κατα
 Ἑλλάδος, καθ
 ὡς ἀνωτέρω εἶδο
 προσθεν θέλει
 Θρόνοι κὶ αἱ Αὐτ
 κὶ αἱ φοβεραὶ α
 ταξὺ τῶν χωρῶν
 Εὐγενίαι, μία εἶ
 σέτι Ζακύνθος ὁ
 εὐχαριστημένος ὁ
 σης. Ὁ Δίτινος
 ναι πολλοὶ Ἰερεῖ
 Δίγειαι θαλάσσης
 κὶ λατρείαν, μ
 πορεύονται γὰ στ
 ρίοις ὅπῃ συγκρα
 ἐπανακάμπτουσιν
 τάτην. Τοιοῦτοι
 βᾶς δὲν ἔσχε π
 τῶν πραγμάτων
 πλισμένην κτὶ τῆ
 λίγον ἐρρωμέναι
 „ Ἐκ πολλῶν χ
 „ ληρες, „ λέγει
 „ τὸ ἡμισυ τῆ τε
 „ φῶς τῶν Γραμ

„ εἰς Ἰταλίαν ε
„ καὶ ταχὺν ὁρόμ
„ χην: καὶ ἔχω γ
„ λήνων, ὁ πεντα
„ μᾶς παιδεῖαν π
„ λοπονημένων.

Ἐδῶ τὸ ἐπιχε
ἤθελον βυθίζωμα
φύγω τῆτο, θέλω

Ἐνας τῶν περι
Κύριος Ἀββᾶς Β
τράρχην, καὶ ἀκόμι
λέγει ἐν ὑποσημ

„ ται νὰ λέγηται

„ (φιλοσοφία πλ

„ ἔκτισε νέαν καὶ ρ

„ μωνα καὶ ἀμίμη

„ (κάμνει νὰ τῆ

„ σὺ καλῶς ἰξεύρ

„ τωνος εἶναι εἰς

„ τράρχης: ὅτι μ

„ ναγινώσκη ἐκείν

„ ἀναχώρησις τῆ

„ σαν, τὸν εἶχον

„ τοῖς ἐν τῷ βιβλ

„ χᾶται ὁ Πετράρ

„ Πλάτωνος: καὶ ὁ

„ να, εὐεργετηθεῖ

„ τῆ Ἀδᾶ τῆ Δά

Ἀλλ' ἄς μοι συγχ

Πρώτη. Ὅτι ἡ

δεῖαν, καὶ τὴν ὁμο

Πλάτωνα, ὃν τρόπο

Δευτέρα. Ὅτι ο

ον καὶ πλεόν βοηθη

πράγματα ἀκόμι

Τρίτη. Ὅτι ὁ

σιάζωσιν εἰς τῆς Ε

λεψιν τῆ διδασκαλ

τωικᾶς βίβλος: ο

δωρτάς τε ναῖ ἀντι-
βαιῆται ναῖ εὐνη-

Τώρα μὲ ὁμοίως
συνισῶσιν ἀμφό-
τερας καὶ ναῖ τὰς ἀ-
εἶχον τὸτο συσ-
θύμει ναῖ ἰξεύρι-
Ἑλλήνων. Ἐκεῖ
Τελευταῖον, ἐγ-
σαντινῆ πόλεως;
τογενῶν συγραμ-
τα συγγράμματα
ταλίαν πολὺ π-
τράρχην; Ὅθεν
ται παρὰ τὴν Πε-
ὅπως πολὺ πρό-
φυγον ἐπὶ τὴν Ι-
τες εἰς ταύτην
κτον εὐσύνετον ε-
ἀκκαδημίας (1)
ποία ἐσάθη ἐκε-
Ἑλληνικῶν καὶ Δ-
δωρεᾶς εἰς τὴν π-
κη ἐτιμήθη 30
εἰς τὰς Ἑλληνας
μίαν ἀλλήν Κωνσ-

Πᾶ ἔφθασιν ἡ
ὅτι οἱ Ἕλληνες,
το καὶ ἐκ ἄλλο χρ-
ὅτι οἱ Ἕλληνες,
χωρὶς τῶν Ἑλλή-
ριθμὸν συγγραμ-
Ἕλληνες, τέλος

---

(1) Ἀλλ' ἤδη
γεννωμένων (λέγε-
σαρίωνος ἐν Ρώμῃ
τῆς σοφίας. ,, ἐν

μητε ανεποδίθη
τα μονωτάτη η
Ιδὲ σοι τὰ εὐτ
ὅποια ἐν μέρος τ
τακοσιοςὸς ἐχρεα
δοσιν τῶν γραμμ
τράρχην, ηὐτὰ τρ
πόδισαν να συμ
τέτων ἐναντία συ
δασκάλων αὐτῶν
σμένης, ἡ ὅποια
τὰ ἀκολέθη αἰῶ
Πετράρχη, ἐγκατ
τὸ ὅποιον ἴσως δὲ
τα, ὡς ἤδη ἐσημε
τράρχη: αἱ πείρα
τὸς ἔκαμαν να τὰ
τογενής, ηὐτὰ, ὡς α

„ Ἀλλὰ ἀν ἐκ
„ λόγους, ” ἐξακε
„ ραμελήση ἐκείνα
„ τὰ γένεστων, ἡ
αἱ ἀκόλεθοι σκέψ

Οἱ Ἕλληνας ἐξε
γένος ὅπε δὲν εἰν
νισιν ἐδεμίαν χρι
τὸ μονώτατον αὐ
ἐν τοῖς λόγοις δὲ
ηὐτὰ οἱ Ἑβραῖοι συντ
Ἕλληνας παρεσκευ
Ὀμηρον, τὸν Θεοκ
ἐ μόνον δὲν ἔκαμα
ἀτοπίας θρησκεία
τῆς ἱεράς, καθαρα
ἀπογράφωσιν ἐν τ
μέρας, ἔχει σιγμα
ριον: εἰς τρόπον
Μωσῆς ὁ Μαῖμων
(ὅστις κοσμεῖται τ
λων, ” διότι τὸν ὑπ

ταξὺ αὐτῶν μὲν
 κείνος τῆτο τὸ γέν
 τῆ μίαν ἐπιτομήν
 ἄλλον σκοπόν, ὡ
 τῶν μύθων, τῶν
 ἀπὸ τῶν ὁποίων

Ἄν λοιπὸν τοιῶ
 εἶναι τὸ " Μισνά
 ἀνδρὸς τῆ πλέον
 Θεὸ ὕψισθ! ἐκεῖν
 ζεῖς, οἱ Βησαρία
 Συγκρητισμὸς φαί
 κὲ φαίνεται νὰ ἔφ

„ Οἱ ἀληθῶς ἐ
 „ ὅτι ὁ πεπαιδευ
 „ γῶν.“ — Κ
 ἀναμέσου τῶν γ·λο
 λὺν χρόνον, διὰ ν
 καὶ ἐκεῖ διδάσκων
 κὲ ἐν Πικταυίῳ: κ
 γλῶσσαν ἔτω δύσ
 ἐν ἐκείνῳ ἕνα τεκ

Ἐνας Αὐτοκράτ
 εἴτε ἦσαν ἀδιάφορ
 ἔβλεπε νὰ καίητα
 φυίας ὅπῃ ἤρεσκ
 διὰ τὴν ὁποίαν ὁ
 ὑπὲρ πάντων τῶν
 μέν: Μᾶλλον δ
 γει νὰ ἀφανίζηται
 μάτων θρησκείας
 ἀδιάφορα βιβλία
 τὸν ὑπόλογον, δε
 ὁ Ρήνελῖνος ἐκινή
 ναλίσκη ταῦτα τ
 διὰ τῆ μέλανος.

ἔλεγχος ἰκανώτα
 λόγος ὅπῃ νὰ ἀν
 τηρῶσι: Τίς εἶνα
 διὰ νὰ θεωρῆ τῶ

ψηφίσματα ὅτι
ἀναμέσον τόσον
ἔδοξεν κινεῖται πρ
τος. Πόσα τεκμή
βάς τῷ φαίνεται
,, Εἰς τὸν καιρ
,, ἑαυτοῖς τὴν δ
,, βλέπομεν ἑκα
,, ἐκείνων ταύτην
,, τὴν Ἀσίαν, τ
Παγκάλως! Ἄλλ
να πράγμα, καὶ ὁ
μήσεως ἐπὶ ποιν
ἐδιαίρεσαν μὲ τῶ
ἀσθενῆ καὶ ἀγενε
ζητήσεις, κείμενα
χρόνον καὶ τὸ χα
νίδης παρὰ τῶν Ε
πεπαιδευμένος τῶ
καὶ ἐπιστῆμαι, μὲ
ἐπαγωγῆς, ἃς ὑπ
τοτε ἐν προόδῳ με
τὸν ἀνεφάνησαν ἐ
λος ἐσάθη ὁ ἐκ Κ
γέλλετο τὴν Ἰατρ
ναιδίτης ὄν τρόπ
ὀλίγη ἐμπειρία ἐ
ρισος. Οὗτος ἔγρ
Ἐβραίων, τὸ ὅπο
ψε πρὸς τέτοις τ
ραφεν ἀκόμι μίαν
δηλαδὴ ὁ Διδάσκα
λος πάντων ἕνα σ
δηλαδὴ ἡ βίβλος
τὰς καταφατικὰς
πισολαῖς ἐκείνης,
τὴν γεῦσιν καὶ χα
τικὰ, καὶ φυσικὰ,
ἀστρονομικὰ καὶ τ,
σε καὶ διήυγασε τὸ

τος, τί ἐχρεώσκει
βαίνῃ ἐν προόδῳ
τεροὶ ἐκείνῃ; Ἐ

„ Ἄν τῶν Νεα

„ θῆ τὴν γλώσσῃ

„ δε, ποία ἄλλο

Πῶς ἓνας ἀμα

προβάλλει μίαν

αὐτῆς γλώσσῃς ἐ

ὑπηνίξατο τῆτο

χον ποτὲ βάλῃ ἐ

νάζας, τῆς ὁποίῃ

λάχιον ἓνα μικ

τυπογραφία μόλι

ἐν Μαντῆα ἢ προ

κῆ ἢ δευτέρα τάξι

λέγει νὰ εἶδε πρ

ἐν μεμβράνῃ τῆ

τα βιβλία ἐμφα

λείας, τὴν γεῦσι

Ἰταλῶν, τὴν ἐνέ

ταλῶν, οἵτινες

παρὰ τῶν Ἑλλῆ

Ἄν οἱ Ρῶμα

δαίων, ἢ θελεν ε

Γερμανικοὶ, ἀλλ

σα ἐκείνη ὁποῦ

Ἰσδαίων ἀπὸ τῆ

ἔβλεπον ἐν ταύτ

„ Τίνα ὀνόμα

„ Σπινάζα, τῆ

Πρὸ τῆ νὰ ἔρ

ἄς μοι συγχῶρη

δὲν ἐσάθησαν ἐξ

σήμερον ὑπ' ἐκείν

τῆτο ἐδέποτε ἀ

συμβεβηκὸς Ὀλ

κῆ τ. ὄν τρόπον

Ἀγυρτῶν: διὰ τ

ἄσκησιν κῆ γυμνα

σια ἀποτελέσματα
μόνα, ἐνοικῶσαν ἐν
Τευτώνων; ἐγὼ
νὰ τὰ διορίζη. Ἀ
περιβόητος Ἀλγα
πάντοτε ἓνα μέρο
μας δίδει μίαν ἰκο
ἐκείνω τῷ πλάδω
νες, πλέον ἢ εἰς κ
σι, διατρίβοιτες τ
πάντων τῶν ἄλλων
Ἄς μὴν εἶναι βαρ
ριφήμα ἀνδρός.

„Οἱ Ἕλληνας, ὑ
„μάτων μὲ τὰ ὀ
„σινοςῶν, ἔλαχα
„λην, καὶ ἀγχίνοι
„φύσεως ἢ διάθεσ
„προτερήματα ἐν
„ἀν συμμά εἰς τῆ
„ἀν ἔτοι ἀκόμι α
„των ἐνέμοντο ἀ
„προεῖχεν εἰς τὰς
„τρανώς φαίνεται
„τώρα ἐφισῶσι τ
„Δὲν τὸς μένει τ
„πραγματείας, κα
„καὶ ἔττι ὀγλήγορα
„συναλλάγματος
„λὺ κατόπιν ἑαυ
„της τῆς ἀγχινοί
„νας καὶ τὸς Εὐρι
„Γοθῶνας, τὸς Ν
„τὸς Σταυρακόγλης
„τῶν ὁποίων δὲν ἦθ
„κος Ἀλγαράττης.
τῶν λαῶν γεννῶντα
246. Τόμ. 3. τῶν
Ἄς ἐξετασθῶσι
ποῖα, ὡς ὁ Ἀββα
γένος.

Ο Σπινώζας
 ὁ Ἑλληὺν Ξενοφο
 χολή, ὡς ἀναγε
 Ἰσορ. Κριτ. Φιλο
 ὁ Ἀββάς ἐπανα
 τὸν ἐξώρισεν ἐκ
 ἀς εἶναι ὁ πληρῆ
 ἐκῆς εὐτελείας
 πον, ἀλλ' ἐξετά
 ληψις τῆ Κυρ Α
 τέλος πάντων να
 καταφρονεῖ τὸν Ι
 λῆται τὴν γνώμη
 τρανώς καὶ διαρρή
 πίσεως, καὶ ἐπει
 τὸς ὅσις πολὺ ἰ
 ρᾶται νὰ φονεύσῃ
 καὶ ὅταν αὐτὸς ἐξ
 τῆ ρίπτει μίαν
 θανάσιμος. Δέν
 φίαν ἐκ τέττε τῆ
 σαν τὸν φιλέσοφο
 τῆς αὐτῶν συνάξ
 καὶ συχνὰ εὐρίσκει
 δάμα. Ὅθεν, ἐ
 ζα, ὅσις εἶναι ἐ
 νος, τέτο τὸ γέν
 ἀνθρώπου τὸν ὑπο
 ἐκείνη σοφία, τ
 μη. Ἐγὼ βλέπω
 λῆς, ἀλλὰ δέν β
 μοιευθεῖση τῆ Ε
 τε τῆ ἀνδρὸς, β
 ὁποῖον φιλονεικεῖ
 τιμᾶς ἐκείνη ἀπο
 φανερόν, ὅτι, εἰ
 τὴν εὐφυΐαν, ὁ Ἑ
 γὰ τὰς ἰδιοποιήτα
 ματευόμεθα περὶ
 Φίλιππος ὁ Δι

βόητος, καὶ ὅτι εἰ
εὕρηκεν, ὅτι ὁ Λ
ζωῆς τῆς, τὰ συγ
ρῆ πάντοτε, ὅτι
ἐκ τῆς Αἰρέσεως
μος τῆς αὐτῆς α
εἶχεν ἓνα πρόθει
τυρόμενον, protesta
τέλειον Θεολογίας
ψε τῆς ἰστορίας τῆ
γράμματα: ἀναμ
Amica collatio de
γεν Φίλη Αντιβ
κείας μετ' Ἰσδαί
νύη τὴν ἀλήθειαν
τὰ συνδιαλέγεται,
φορὰς εἰς ὑποθέσ
ἀναλύει καὶ τὰς δι
γαλήνιον τῆς Α' ββ
ἦσθαι διάφορος τ
παρξιν εἰ μὴ μέσ
ἐκεῖνος ἴσως φυλο
πάρχοντα εἰς ἄλλ
πος; δὲν θέλει ἦ
θεν μὲ ἔρχεται ὑ
νένας ἀμαθῆς τέ
σε τὸ πρόσωπον
τέρω. Amica Coll
λή καὶ τ, μετ' Ἰσδ
βιβλίον εἶναι πό
κοινολόγησε τὴν εἰ
μὴν ἀμαρτάνω δι
μόνα ἀμαρτήματα
πλημμελείας: καὶ
εἶναι ὁ αὐτεργός

Ὁ δὲ Μωσῆς ὁ
λως τῆς κανόνας
ἀπέκτησε τὴν πλ
περὶ τὸ ἐξαίρειν
προτερήματα ἐνός

κράτους. Καὶ ἂν
 ὅταν ὑψοῖ τὰ πρ
 πόσον ὄνειδος θε
 ὅπῃ, μὴ ὄντας
 ὁμοφώνως κρίσεις
 σήμης, τῆς γεύσε
 βραγχώδη φωνὴν
 τογενῶς εὐφυΐας
 ἐντρέπομαι! χαρ
 ποκρίνωμαι πρὸς
 νι χαρίῳ. La
 hommes en usent a
 ὅταν βλέπητις τ
 „ Ἀρχισαι,
 „ ἐσχάτων τριῶν
 „ δεικνύη, ὅτι τ
 „ βᾶς ὁμιλεῖ σο
 „ μάτων εἰς τὰ
 μως τοιαύτη κακ
 μήτε εἰς ὑπερβολ
 μᾶ κινῆ τὸν κάλαρ
 „ θαλμῶν ἔλον
 τα, ὅτε τᾶ ἤλθε
 τὰς Στυγίας λίμν
 τάλειψιν, νὰ ἐφορ
 κὴ νὰ γενῆ κὴ αὐτ
 ἐξαιρέτως τῆς Ἐλ
 „ Ἀχλὺν δ' αὐ
 „ νώσκοις ἡμῖν
 „ λαν καταχθόνιο
 „ θαλμῆσσι, δι
 „ κὴ τὰς θεὰς κὴ
 τῆς ὑπερμέτρα ὁμ
 θέλει βλέπη εἰς
 λησάσης τὰ πέμπ
 ξιον, ὑπὲρ τῶν δε
 τολικὴν κὴ Δυτικὴν
 εὐφυῆ, ἐπιτήδειον
 ληνα φυγάδα τῆς Ε
 ὁ ὅποῖος ἀναμέσον

τὰς πεπαιδευμέ-
τειαν: De conso-
cramentorum ad
,, καὶ Ἀνατολικῆς
Ἀλλὰ πρὸ τῆς
γλικῆ γλώσσα δὲ
πιν, καὶ ἂν τὰ
κοντο σήμερον,
τώρα λέγη, ἅς
τὸ Ἀγγλικὸν γ
γράφῃ Λατινισί
νονται: Μάθε π
θὺς συγγράμμα
Νηϋτώνου καὶ τῆ
Ἑλληνες θέλει ἀ
σαν τῆς Ἑλλάδος
μὲ τῆ παλαιᾶ τ
ὅπῃ θέλουσι φα
ποίημα, λεγόμε
ρουσαλήμ ἐλευθ
μήτε τοῖς ἀποκό
λεις ἀναγινώσκῃ
Ἑλλήνων ποίημα
μασίου ἀπαλότη
κοτόπιν του δὲν λ
λίου, ἀλλ' ὑποφ
τῆ αὐτῆ Θεοκρίτ
Ἑλλάδος λεγομένη
φέως: καὶ ἐκεῖ θ
να διορισμὸν, μ
ὑποσονεν ὀλίγον
λει λυπῆσαι νὰ μ
γλώσσης, γνώριμα
τῆ τῶ τὴν αὐτὴν
ναγινώσκῃ τὰς ευ
ρας εἰς εὐφυΐαν,
τσαρακοσῆς τῆ
κων τῶν πέραν τ
ματα πάλιν καὶ π
ἐν Βουκορεσίῳ, ἐν

νετία : συγγράματα
 γεγραμμένα ὅλα μ
 σιν ὅπῃ θέλεις ἐ
 τέθησαν ταῦτα πο
 Ἀλλ' ἐπειδὴ διὰ το
 ὑποφέρω νὰ γίνωμι
 ὑπέροχα ὅπῃ ἐμπ
 ρηθῆ νὰ ἀνακαλύψ
 νὰ ἀνοίξω μίαν π
 Χαρακτηριστικὰ σηρ

Οἱ Ἕλληνας τῆν
 εἰς Ἑλληνικὴν, Ἀπ
 κὴ τ, αὐτοὶ ὁμιλῶ
 κὴ μετὰ κομψότητα
 γλώσση τῆ Κάσα,
 καθότι πάντοτε δε
 „ Ἕλληνας νὰ ὁμι
 Σώζονται ἐν τῇ
 νήματα, τὰ ὁποῖα
 εἶναι πάντοτε ἀξιο
 εἶδον, Λόγους παν
 ἐνός δεινοτάτου, κα
 πλήττομαι ἐπὶ τῇ
 ὅσις δὲν ἐξέδωκεν ο
 τοιαῦτα ὑπέροχα
 κρισιν : κὴ ἐξίσταμα
 ἢ ὑπερβολὴ τῆς με
 ἀξίων τῆ φωτὸς κὴ
 νη ἐν τέτοις εἶναι
 τι κάμνει ἐκείνη σ
 τὸν βαθμὸν εἰς τὸ
 ταύτης τῆς μετριοτή
 παρέσαις ἡμέραις
 πάσης ἐνεργείας κὴ
 δύο Ζελατῶν, πα
 μενα πάντα περὶ
 θέλωσιν ἰξεύρη πο
 καινότητα κὴ με τῆ
 μαθον, ἀλλὰ δὲν ε
 δὲν ἐν ἐγκώμιον εἰς

τας παρὰ τῆ ἑρ
δύλη, ὅσις κατ
μόνον ἐκ φήμης,
Ἰταλὸς ἀγχίνης,
εὐγλωττίαν εὐτο
τητος μίαν ἐκλογ
χατιῶν τῶν Ἀδρι
συμπολίτης τῶν Ι
δω, ὅτι ἔτος ὁ Η
Συγγραφέως, ὅσι
προτάτης φημιλία
πρὸς αἵματος κῆ
νος τῆ Κίμωνος,
δον τῶν κωδίκων
γονον ἔτως ὑπέρο
ματα ὅπῃ τὸν εἶχ
ταλικὰ Ἐπιγράμ
Ναυάρχης: κῆ ἕνα
ληνος, ὅπῃ κῆ αὐ
τὰ ὅποια ἔτυχε κῆ
νὰ βασιλεύῃ ἢ ἀπ
πλέον διαυγῆς φαν
ἐνεργεῖς. Τῆτο
προθέτω: κῆ ἄς α
σεως. Οὕτως ἀρχ

Fidia novel, che
πῆ διὰ νὰ ἀπαθα

Καὶ ἐπειδὴ ὁμι
μάτιον χθῆς τυπο
κῆ γεγραμμένον ὑπ
Κεφαλλῆνος, Μα
roeticì, ἠγῆν " Π
γεῦσις ἢ πλέον ἀπ
δίτου φύσεως κάμ
νακρέων, καὶ νὰ κα
ψύχωσιν νὰ φαίνη
τὰ συγγενῆ σώματ
ὄθεν θέλει ἐξαυτ
ποῦ βασιλεύει εἰς
διάλεκτον, τὰ ὅπο

γεγραμμένων εἰς
 μοῖα μ' ἐκείνην τ
 τὰ νοῆ, ἀλλ' ἐπί
 ἐπιχειρῆ να μᾶς
 φέων οἵτινες τὰ σ
 τι γεγραμμένα εἰ
 εἰ μὴ εἰς τὴν Ἑλλ
 ποῦ οἱ Ἑλλήνες
 σι σήμερον ἀκόμη
 τὰ γένη τῆς Ἰταλ
 ἢ ἀλλὰ χεῖ γράφο
 ντες: περῶμενοι
 τοιάτων πονημάτο
 σαν, ἀν' ὅχι ὁ Ἀ
 τοῦτο τὸ εἶδος τὰ
 θυγὸς εἰς τὴν γλα
 ἀναμέσον τέτων,
 τοῦ Ἀλεξάνδρου
 τυπωμένα ἐν Δι
 ναγινώσκη ἐκείνα
 τὰ ἐν τῇ ῥηθείσῃ
 σίτι τὰ ἐπισημο
 ταφυσικὰ, Διαλε
 τέρω μνημανευθέ
 ἀναγινώσκη πᾶμπ
 πὶ τῶν ἐκείνης α
 ἄς διδάξῃ καὶ ἄς εἰ
 τα, καὶ πόσῃ βρί
 ρήτων να εἰπῶ ἐ
 κείνης τῆ Νεοφύτα
 δεῶν καὶ τῶν γλα
 τρόπον ὅπερ ὁ Δόσ
 ματα ἴσως εὔτον
 θέσεως: ἤθελον
 δρα, ὅς τις εἶναι
 ζων καὶ μὴν ἔχωντο
 λαιᾶς καὶ τῆς νέας
 ναλυτικᾶς δυνάμει
 ἔτος δὲν εἶχεν ἀπ
 τη εἰς ἐκείνον τὸν

ἔχῃ τῆτον ὁ Ἀββα

Χρεωσῶ νὰ μνη
τῶν Πινδαρικῶν πο
νυ, γεγραμμένων ε
σεν νὰ κάμνωσι να
τέτε τῆ μεγάλα ἀ
ποιῶμαι τῆ περιβ
ἐκ τῶν πιεσηρίων
θαυμασὸν τρόπον
νήσων τῆς Ἰωνίης Σ
βαθυνῆς τῆς Εὐρώ
σιν καὶ τὴν ἀμετρον
ποῖος ἔκαμνε νὰ δ
τας αὐτὸν εἰς Πετρ
νυ ἐπιθυμῶσα γὰ
φίας τῆ πλέον μετ
τρόπον ἢ εὐγλωττ
Ἀναμέσον τῶν προ
νὰ κάμνη τέρατα κα
μαῖοι, ὅτε ἔφαλαν
ἦγεν: "Ὁ Ἑλλη
νόν." Οὗτος ὁ Κα
της ἐξελίχθη Ἰατρ
ρίζει: ὃν τρόπον ἀ
ζόμενον Ἰατρὸν ἀρ
ὀμιλοῦμεν περὶ τα
των χρόνων καὶ τα
ται ὡς τεκμήρια τ
σω ἐν τῷ καταλόγ
ἰσοσάσιον εἰς πολ
νυ τῆ Ἑλληνοσ τό
φρανζίνυ, ἐκείνυ,
κος τύσῳ γνωρίμυ
τόπυς ἐκείνυς, χα
φυίας ἱκανὸς νὰ ἀ
ρεύσωσι βασιλέα;
κανότης ἐξ ἡδὴ τέσ
Ἰνδίας, πρὸς τὴν
κίνη ἐνὸς Ἀγγλῆ,
δῆ καὶ τ. ἀλλ' ἐκε

διὰ τὰ θαρρήσια
 ἠνωμένα ὑπερβα

Τοιαύτης φύσεως
 ἠμπορῶν οἱ Ἕλλη

Τὴν κάμνω ἐξ
 λῶς καὶ τῆς βραχ
 τα τὰ ἀνέκδοτα
 ἰλαρὸν πρόσωπο

„Οἱ Ἕλληνας

„ἐφθειραν τὴν

„ση: ἔτοι ἐφθ

ἴσως! Ἀλλ'

τὰ μᾶς εἶπῃ, ὅτι

τὴν πρωτόγονον

τώρα: γράφοντες

καθαράν καὶ ἀδιά

ράκη, καὶ μέσα

νειδισμὸς ἔτι

χρεώσῃ τὰ πίπ

σιν, ὅμως μετὰ

μέλαν καὶ ζοφοειδ

γαλεῖον ἐξ ἐβέν

ἢ φρίκη, διὰ τὰ

παντὸς αἰῶντος,

Σαμαρείας, κατα

γισίας τῶν Ἀββα

βος ἐγὼ σέκω!

„Θεῖμα ἵνα τί

ταλαβόντες ἐκεῖ

ἐνόεν πλέον, εἰ

λίαν. Σημειώσω

προφέρθησαν με

οἱ Ἐβραῖοι, ἀνδ

τῆς ὁποίας φαίνο

τὴν ὁποίαν ἐγρά

σύμπαν τὸ γένο

τὸ μικρότερον ἴχ

πῶς ἤθελε τὴν

ζη τὰ γίνεται ὑπ

ναντίας ὁ Ἕλληνας

ποιῆται, ὅτι, χ
τῶν Δημοσθενῶν
φώντας εἰς ταύτην
νοφώντων καὶ τῶν
βλέπει ἐκ τῶν φ
λεκτον τὴν πλέον
ἔχει τὸ θάρρος
νέαν εἰς γλαφυρό
μοίαν μετὴν παλ
ὄν τρόπον οἱ οἰκῆ
κὴν ἐξ ἐκείνων τῶ
σε μίαν θυγατέρ
σα τῆ Βοκκακίᾳ
ἢ Ἑλληνίς, δὲν εἰ
παράδοξον) μίαν
πολὺ τῶν θυγατε

Ο Ἄνθρωπος
ὁ Ἄετός ἓνα Ἄετ
ται τὰ γένη.

Ἐγὼ δὲν ἀντι
τέρα τῆς μητρός τ
ἐδῶ καὶ ἐκεῖ περὶ
αὕτη ὑπερβάλλει
σαν τῆς Ἰταλίας

Δύο εἶναι οἱ τρ
ζῶντα: ἐκεῖνος τῶ
κεῖνος τῶ ἀναζωπ
τητος καὶ τῶ ἐρωτ
κατατροχάζει με
λεχθῆ λοιπὸν ἐκ
κώδης, καὶ ὁμοίως
τὴν κρίσιν τῶν Ἰτ
γία πάντοτε παρῶ
ὅτι ἢ Ἰταλία διὰ
ἢ ἀλλαγῆ εἰς ἐκεῖ
πιγξ καλεῖ τῶς ο
τρέμη ὅλος ὁ Ἄ, δ
τὰς πλέον γλυκεῖ
σᾶται εἰς τὸ θείο
ρας, τῶς ἀπαλατ

να ἔχωσι να ἀκρω-
 τερα ταῦτα τὰ ο-
 ληνικὴν, εἰς ἐκείνην
 πολῖταιί μᾶ: καὶ ἄρ
 καὶ ἐκείνων, διὰ να
 μᾶ εἶναι φοβερά!
 Ναί: ἐγὼ ἀποκρ
 φθάσωμεν εἰς συ

Chiama l'

Il rauco su

Treman le

E l' aer cie

Nè s'ì strid

Regioni de

Nè s'ì scos

Quando i

Ἄς μοι συγχωρ
 θε να καθιδρυθῆ
 χοι: καὶ εἶναι ἡ ἀκ
 πορία, τὴν ὁποία
 suono (ὁ βραγχώδ
 rionba stridendo (
 μήτε εἰς ἀκρίβειαν
 ἕδεμίαν ἀναλογία
 κεραυνὸς πίπτει
 ζει. Ὁμοίως ὁ τ
 βάλλεται πρὸς τὸ
 Ἐν μέλαν καὶ εὐρύ
 πλέον τῶ σεισμοῦ
 ἕνα αἶρα τῶ ὁποί
 να φρικτὸν σεισμὸ
 μὲ περικυκλόνει δ
 εἰς τρόπον ὅπῃ δὲ
 τὸς μᾶ, ὅπου να
 σεισμὸν τῶν πλέο
 βῶνται τῶσω μηχαν
 τα τὰ λοιπὰ μέλη
 μᾶ διευθύοντα τ

σερεώτερον βλέπει
τελείαν ἀναμέσο
τομαι, καὶ ἔνθα καὶ
ἀμνημονεῖ τέτων
αὐτὸ ἐχρεώσεν ὑ
ἐνθυμῶνται ἑαυτ
τει ὁ Τάσος, ὅτι
» Τρέμει τὰ εὐ
τῶ συγχώρησιν π
ναι, λέγω, τόσα
πὸ τῶν τιναγμῶν
αὐτοὶ περιορίζων

Μετάφρασις

Βαρεῖα κράτος
Ὅλα τὰ κράτη
Ἡ τὸν ἢ βροχίαν
Τῶ ἐρέβει τῶ
Τρέμει οἱ
Τῆς σκοτινῆς
Κι ὅλος ὁ αἴθερ
Ρόπη ἀστράτων
Ρέπωντας ῥέματα
Κάνει τὴν γῆν
Σείει τὰ καὶ
Βυθὰ πετραῖα

Ἐπειδὴ ἕνας κ
νει σβεννύμενος ο
λὴν χώραν ἀποβ

---

(1) Ἄς ἐπιτηρεῖται
ἐν ταῖς φωναῖς
παρατηρεῖται ἐν
tarta, tropib, " ἐκ
νημονῆ, ἢ καὶ ψε
πρὸς τὴν αἰτίαν.

πλωσιν ἐπὶ ἐνὸς
 πειρασάμην (καθ
 γὰρ σέκωμαι συμμ
 Τάσων, ὅσις ἢ δ
 ἢ γλώσσά τε δέν
 ὅτι ὀπόταν ἐκείνο
 προσκοιλιώμενος ε
 σε πατήρ ἀνδρῶν
 τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν
 τὴν βροντὴν ὅπερ
 ὅπερ ἀκολαθεῖ τὸ
 τον, " καὶ ἐκείνο τ
 θίαν ἕως καὶ τὸν γ
 ε φοφώδεις ἀλλὰ
 ναλαμβανομένη .

Μνήμων παρα
 νωσε τὴν μετάφρα

Τώρα ἄς σημειο
 λειν μεῖνα ἢ χον
 ζωντας, " καθὼς ο
 κος μέσα εἰς τὰς
 τῆς βροντῆς " τῆς
 μας: πραγμα ὅπερ
 " ἀχάει, " μετὰ
 σημειωθῆ πρὸς τ
 ἐν ἀντιπαραβολῆ
 τῶ ἀπλῶ τιναζμῶ
 ρῶν καὶ τῶν φοβερα
 ἄνεμοι, καὶ ὄθεν ο
 φρικώδεις, καὶ τοι
 ὄρη πετρώδη, καὶ π
 μῶ ταπεινώσεως
 σα, να μὴν ἔχη
 θέλωσι πάντοτε τ
 σιν. τῶ Ομίρη.

Pos
Gen
{ C
A l
Erb
Legg
Com
Aer
Ov'
Date
Alle

E' l
Ch'
Qua
Corp
E to
La m
Se q
A q
Che
Non
Nè
Fug

Ch'
To
E l
Nel
Volg
Cerc
Già
Ved
In g
Si d
E fa
Asc

Dolo

Una
Ed e
Umil
Cove
Qual
Qual
Ch'
Era
Qual
Qual
Giran

Allon
Coste
Così
Il div
E'l
M' a
Da l
Ch'
Qui
Cred
Da i
Que

Κ
Ο' θε
Κατέ
Πᾶ
Εὐχ
Πᾶ
(Ε' ν
Ν' ἀπ
Τὴν
Α' ν θ
Ο' πᾶ
Η' εὐ
Κ' ἡ

Α' ἐρα
Πᾶ
Μὲ
Μ' ὄρ
Συνα
Α' κᾶ
Λόγι
Α
Καὶ
Τῶτα
Ὁ' Ε'
Τὸ δ
Μιὰ
Α' ς
Καὶ
Σ' τη
Διγα
Σ' ἐρ
Α' ν τ
φέρω
Καὶ
Αἰών
Τὴν
Τόσο
Δέν
Καὶ
Οὐδ'
Λάκκ
Ὡσα
Γιὰ
Μακρ
Τὰ
Καὶ
Ποτέ
" I
Τόπο
Θέλει
Η' ὠρ
Καὶ
(Εὐ

Θέλω
 Μὲν
 Για
 Τὸν
 Μὰ
 Σ' τ
 Θέλω
 Καὶ
 Ἐμ
 Ὡς
 Γλυ
 Ὁ
 Καὶ
 Καὶ
 Θεω
 Νὰ
 Μὲ

(Μ
 Ἐπ
 Ἀπ
 Καὶ
 Καὶ
 Καὶ
 Ἐπ
 Ἐσε
 Αὐτ
 Καὶ
 Τὴν
 Ποῖο
 Σ' τ
 Καὶ
 Εἰς
 Ξαν
 Περί
 Μαρ
 Θεμέ
 Ἀλλ
 Ἀλλ
 Στολ

Κί

Καί

Καί

Πῶς

Οὐ

Τότ

Ἐλε

Πῶς

Δέν

Μά

Τῶ

Τόσσ

Μᾶ

Τὸ

Τὸ

Καί

Πόχ

Καί

Καί

Ἐλε

Πῶς

Τάχ

Πάν

Σ' τ

Κί ὅ

Καί

Ἀπό

Τόσσ

Πᾶ

Τῆς

Ἡ' θελα ἐγὼ κα
τῶν σίχων τῶ Τα
μακρολόγος: καὶ ἀν
διατρίβει τὸν βίο
πληροῖ τὴν περιερ
καὶ γράμματα, στ
τικωτέρας, ἀπαλα
ἐχί δι ἐμὴν ἐπι

εἰς τὴν ἐποίαν
 ρὸν ὅπῃ γράφω
 μένον ἁρμονικὸν
 τῆ μέτρα τῆ Ποικ
 εἴρμον τῶν ἐκείνε

Θέλω παρατηρ
 μὲ τὸν πρῶτον 5
 δατα ρέοντα καὶ
 ἐπίθετα εἰς τὰ ο
 τὸ chiaro, fresche
 λέγει.

„Καθαρόν, δ
 ρὸ, ρὸ, ρὸ,“ τὰ
 νο, τὸ ψιθύρισμ
 κῆ ἕως ἡ μόνη λέξ
 σημαίνῃ ὕδωρ κρέ
 να εἰνός ὕδατος ε
 pioggia πύγια ὀμ
 εἰς τὸ ἄπλο—ἐλλ
 ται ὅτι ἐκεῖνο τὸ
 τῆς βροχῆς, ἥτις
 μεταφράζεται ἔρρ
 πλέον ζῶντα, ἐκ
 πάντοτε ψιθυρίζ
 ταφραζόμενον “ μα
 πολλῶ πλέον ἢ φ

Τὸ Cielo τζ

Τὸ bello βέλ

Τὸ piacque π

Τὸ ricopra ρ

Τὸ torni, τό

Τὸ dubbioso

Τὸ lasso, λα

Τὸ riposato,

Τὸ mansueta,

Τὸ ispirazion

Τὸ rami, ρά

Τὸ amoroso

Τὸ biondo β

Τὸ oro, ὄρο

Τὸ forbito

Τὸ con un

„ ἐπεριλπα

Τὸ rien di

Τὸ volto,

Τὸ rase,

Ἀντὶς λοιπὸν

γλῶσσαν ἥτις ἔ

σεν : κῆ ἥτις μί

τισῆται εἰς κομ

Ὅπῃ ἂν ἔτοι

ίκανοί, ἄς κληθ

τῶν διαφόρων δια

περὶ τῆς ἀρχῆς

αὐτοὶ λέγῃσιν,

λίστα αἰ παραγω

κίλα εἶδη τῶν τε

φωναί, τὸ διάφορ

θαλασσῶν, τῶν

μάτων, αἰ ὄσμα

ξεῖαι κῆ δριμεῖαι

ἢ ἀγριότης, ἢ ἢ ἢ

κῶδη ἢ τὰ συγκεκ

ἢ ἢ ττον ἐμμανεῖς

πῆ καθόλῃ : κῆ

να κῆ τὰς ζωάδε

τὰς προσαρμόζω

μεγάλα, εἰδαμνα

γέρθησαν ἐπ' ἐπ

Ἐγὼ ἐρωτῶ τ

ἢ παλαιὰ Ἑλλάς

τῶν τῶν Ἑλλήνων

τῶν γονεῖς ἢ σθα

φυσικαὶ συνέβησε

ταύτας τὰς ἡμέρα

τῆς οἰκνέμενης : Τ

τὴν ; Τὰ ἀρχέτε

φρότην δὲν ἐξακο

δὲν λέγει, ὅτι δι

ἐν ἐκείνη, κῆ ὅχι

τὰ σχήματα τῶν
 πνὴ τῶν Κυκλάδων
 εἶναι πολυπληθεῖς
 μέρας, εἰς τὰς νύκτας
 τῆς Ἐγκυκλοπαιδίας
 εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐν
 χρεωσῆ να εἶναι
 πρὸς τὸ ἐκείνων κ
 τόσας αἰτίας ὅπ
 ραχωρεῖ προτερημ
 παραχωρῶσιν αἰ
 ἀμέσως; Πᾶ ἔφθα
 ὁποίας ἀποτροπιά
 γος, καὶ ἕως καὶ ἡ
 ταύτας, εἰ μὴ ἡ μ
 ὡς ὑπάγει ἐπιφέρα
 ὡς μῶν μας ὄψις τ
 ὡς αἰσχύνης τῶ ἀν

Κάλυμμα, ἐγὼ
 ποδίζῃ τὴν ὄψιν
 ὅσισιν δυσυχῆς αἰ
 ξεσχίζω: τοιοῦτο
 σθεν σκέπαζέ με
 ἑαυτὸ, ἀπὸ τῆς ὄ
 πὸ τῆς εἰκόνας τῆς

ὡς Οἱ ἀλλογενεῖς

ὡς οἱ ἑρμηνέες τῶν
 Οἱ ἀλλογενεῖς,
 γάπων μίαν ἡμέρα
 ρὰν γλώσσαν τῆς
 μέσον τῶν λαῶν τ
 σι πρῶτον μὲ τέτ
 φωνῶν, τὸν ὁποῖον
 τὴν πλέον ἐπίμονον

Πολλὰ εἶναι τὰ π
 ρατηρῆν οἱ περίεργα
 ται ὀλιγώτατον π
 ἐπεχειρήσαν να ἐξη
 φέων, ὅπῃ ἐν ἐκείν
 Ἑλληνοσ, καὶ κατ
 λανθράπυ.

Διὰ τὰ δοθῆ
ἀλλοεθνεῖς ἐπέβα
ταφράζειν τὰς Ε
σύνεσις, οἵτινες
τις θέλη, καὶ ἔλλ
ναργῶς, ὅτι πρῶ
κῶν εὐφυῶν, δὲ
ξετάση τὰς πρῶ
γιατάτη Κυρία Α
λῆ ποιῆμαι: καὶ τ
διαπύρω φίλω α
αὶ χάριαι τῆς δύσ

Ἄλλὰ πόθεν
σω; ἢ βραχυλογ
πολύω αἰτίας ἐρ
τὴν βραχυλογία
τῆς δικαίων εἰς τ
χρεωσῆ τὰ σέβω
σέβοντο τὸ σέμμα
ὁ Χρύσης ἐζητεῖ δε
παρισῆται ὁ πρῶ
εἰς τὰς σκέψεις μα

Ὁ Χρύσης ἐν τ
Ἑλλήνων: καὶ τὸ
καὶ τῶν Ἀτρειδῶν,
ἐκεῖ ἦλθε: δέετα
καὶ οἱ βασιλεῖς ὅπ
μάσας τοιαυτοτρό
λοποιῆ τὸ τέλος
χὴν δείχνοντας ο
ἐκείνων ὅπῃ τὸν ἦ
καὶ φανεροὶ εἰς τὰς
εἰ μὴ αὐτοὶ τὰ ἐλε
προσφέρωντας εἰς

Ἐδῶ πᾶς τις β
ἓνα κεχωρισμένον
ρη: τὰ ὅποια ἡμπ
γεννάται ἀταξία
κατ' εὐθείαν: διό
τὴν καλὴν ἐκβασ

νει ἔκ' εὐθεΐα καὶ
 χυρῆμα ὅπῃ
 τὰ τεχνουργήματα
 ζωγραφία καὶ ἡ
 τοῖστον, ἠθέλαν
 χι ἔν' ἀλλὰ δύο
 τετραμμένην εἰς
 καὶ τὸ ἕτερον μὲ
 ἰερά ἐπιπλα, καὶ
 μὲ τὴν παλάμην
 δεικνύεται, εἰς
 νὰ ἔχη νὰ παρατι
 αὐταί αἱ δύο ἐν
 φύσεως! Ἄς ὀμιλ

Ἀτρεΐδαί τε
 Ὑμῖν μὲν
 Ἐκπέρσαι

Παῖδα δέ μοι

Ὑιοὶ τῶ Ἀτρεΐ
 πῶ κατοικῶν τὸ
 τὴν πόλιν τοῦ Πρ
 τρεΐδα.

Λύσατε τὴν ἀγ
 ρα ὅπῃ ἐγὼ προσ
 Πόσον ἔντεχνος
 ἔρχετο νὰ μᾶς κο
 χρήμα, χωρὶς νὰ
 χέη τὰς αἰτήσεις

Ἔ, Οὕτως οἱ

„ δώσαν νὰ ἀνασ
„ φῆτε εἰς τὸν οἶ
„ λάβετε τὰ δῶ
νας Χρύσης προπ
ρων φρόνιμος καὶ
πομονίαν, εἰς τρε
καὶ νὰ εὐρίσκη τὰ
προσελκὺν τὰς ἀ
λιάδος καταλογάδ
Χρύσης τοιαῦτος τ
ἐδύναντο ποτὲ νὰ

Σημειῶσθω πρ
εἰς τὰς Ἑλληνας
βάματα ἢ τὸ θεῶ
εἰς αὐτὰς: Λέγω
κάμψητε εὐτυχῶ
εἰς Πατάυιον, ἀν
ζει εἰς τὰς Ἑλλη
νὰ μὴ τὰς φέρωσι
δίξῃ ἀπειρίαν τὰ
ται ὅτι ὁ Ἰερεὺς π
μα, εὐγενῶς πεπ
ρίας τὰ, ἢ νὰ συ
χε χρεῖαν. Τὸ
τὸ μέγα Ἰλιον,
χὶ ἐν ἀθύμημα
λυν συνεργῆ μετ
θεύῃ εὐτυχῶς εἰς
ἔχη νὰ ἀντιπράττ
τὴν καὶ ἀνδρίαν τὰς
λευταῖον εἶχον μί
ἀλλ' ἢ χρήσις τὰ
ἐνὸς ἰκέτη ὅπως τὰ
σατικά εἰς τὰ ὅπο
ἐποιεῖτο τὴν ἀνδρί
ἦσαν εἰς περιστατικ
φαίνεται νὰ ὀνειδί
το νὰ ἐμελλον τὰ
λίγην εὐσέβειαν κα
παροξυσμένοι καὶ ἐ

Ο Χρῦσις ζῆ
 τῆς αἰχμαλωσίας
 τέρα, ὡς ἐξηγεῖ
 λην " λύσατε τ
 χίνας βλέπει τ
 σάτη. φαίνεται
 λήνων, ἐνθυμίζ
 ρέως: αὐτὴ φαί
 ρίζεσθαι τῷ Χρῦ
 ἀπόδοτέ μοι τὴν
 δέας προπετεῖς κ
 πὸ τῆς μέρας ἐνό
 ἀποκτήσεως ἐνό
 ἀλλ' ὑποκειμένα
 πλέον τὸ ἐπιχείρ
 τὸ " ἀπόδοτέ μοι
 ὅπῃ φαίνεται νὰ
 ἰδίαν χρῆσιν, ὅτ
 χε νὰ τοῦ χρῆσι
 κείνας τὰς σιγμαῖ
 γονέως, καθότι κ
 σει νὰ διανοῆται
 σης αὐτῆς κόρης,
 βάνη, ὅπῃ ἀφ' ἧ
 δρεύση, παρευθύ
 νο τὸ " ἀπόδοτέ μ
 σην, χωρὶς κανέν

Αὕτη ἡ φράσις
 νὸς πατρὸς κατεχ
 λωσίας ἢ ὑπὸ τῆ
 ἔχη ἐκ τῆς καταχ
 κινεῖ παντάπασιν
 ἀλλὰ διεγείρει μᾶ
 σὸν γε εἰς τὸ σῶμα
 λην ἐρωτικὴν δὲν ἐ
 κρατοῦσαν εἰ μὴ ἐ
 τικῆς, ἢ τῆς ἰδίας
 φᾶς καὶ ἠδυπαθεῖα
 μονῇ νὰ κινῆ τοὺς
 θη μεθ' ὀρμῆς μα

λογισμὸς τὸν ἠθε
θευτεύη.

Τὸ δεύτερον μ
σίχον ὅστις συμπ

„ Ἀζόμενοι Δια

Ἐδὼ ὁ Χρύσης μ
ὅτι αὐτοὶ ἦσαν θεο

ἐχρεώσαν νὰ αὐξο

χάνη ἐκείνη ὑπὲρ

φέρον τὸ ὅποῖον ὅλ

αὐτὸς ἐξαπολυθεῖ

ναι νὰ κερδαίνει τὸ

ἐκέρδησεν. Ἐκεῖνο

σεβεσάτης πρὸς τὸ

ταῦτα τὰ δῶρα ὅπ

τὸ σκῆπτρον τῆ Θε

τέρω γεγραμμένον

χάριτος, οἱ ὅποιοι

ὁ τρόπος τῆ λαλεῖ

τῆς τῶντι εὐσεβε

νων θεοσεβείαν, μ

πρὸς βίαν θεραπε

λάζει τὰς καρδία

ξεναντίας ἠμφισβη

το πρὸς βίαν ὅτι

εὐσεβεῖς καὶ θεραπ

ἐκεῖνος αὐτὸς ἴσως αἰ

ὡς ἐξ ἐκείνη: δὲν

ἢ πείθει; Τοῖστ

κάννει ἐκεῖνο τὸ π

Παταυίῳ τὸ " ἄζ

καὶ τ. τῆτο εἶναι τ

Ἐλλήνες, ἂν πρὸ

θῶς νὰ τὸν σέβω

νεῖ αὐτῆς ἢ ἀληθ

καίως τῆς καθυβρ

ναι, ἀνακυκλῶ τὸ

ἐδύνατο ἕνας νὰ με

ἠμπορεῖ νὰ σημα

μέλλοιτα, καὶ με τ

τόπον ἢ ἀσάφεια
 ἀζόμενοι, ἢ τὶς
 φόβος καὶ κυμα
 μένος καὶ βέβαιος.

Τῷ Χρῦσῳ, ὁ
 δὲ ἀναπεπεισμέ
 πλὴν τῷ Ἀγαμέμ
 εἶχε γὰρ σερῆται
 χαίρας καὶ οἱ νόμο
 τινάσθηται τόσον
 ἔβλεπεν ὅτι εἶχε
 ἀτίμητος ἰχὺς τ
 ἦεν: ἀλλ' ἔτος
 βασιλεὺς τῶν β
 λημα ὅπῃ ὁ Χρῦ
 ἐκ τῷ προφανῆς τ
 τὸν λαὸν τὴν ἐξ
 πραγμάτων τὰ ὅ
 κόμι ἐν τῷ Χρῦ
 διὰ αὐτὸν χωρὶς
 ταύτας τὰς αἰτίαι
 ἀνθρώπων, τὴν εὐ
 ἐνὸς βασιλέως τῷ
 βελία τῷ Χρῦ
 νης, φαίνεται ἐκ
 μετ' ἐξουσίας προ
 λέγει λοιπὸν ὁ Ο

„ Ἀλλὰ κακὰ

Ἀλλ' ὁ Ἀγαμέμ
 τὴν ἀπόλυσιν τοῦ
 ξυσιασικὰ λόγια;

„ Μῆσε,

„ Ἡ ναῦς

„ Μὴ γύ

„ Νὰ μὴ σε ἐγ

„ τῷ σόλῃ (1),

---

(1) Τὸ κεφάλαι
 ματος, τῷ ὁποίῳ

„ πτοντα; ὅπῃ
„ ναι ἀνωφελέσα
Ἐδῶ τρανώς
δος τῆς τιμωρίας
τως βλέπομεν, ὅ
τῷ γέροντος, δὲν
λον παρεμφαίνει
ἐκεῖνος εἶχε νὰ ἐκ
γὴν καὶ μὲ τὴν ἀπ
δορεῖ ἓνα ἴσον μ
ἀλλὰ σέκωντας ἐν
ἓνα κατώτερον καὶ
„ σημαίνει “ λόγ
γινεν ἐν Παταυίῳ
ξιν: καὶ τὸ “ κακ
φράζεται, διεπορ

Καὶ ἐν Ὀμήρῳ
λικὸς ἐρμηνεὺς δι
λαθεῖ νὰ κάμνη ὅ
καὶ νὰ τῷ λέγη, τῷ

Ἐγὼ βλέπω ἐ
τῷ τὸν ὁποῖον ἔτ
ὑβρίζωντάς τον, κα
ἐδύνατο θάρραλέα
τίκα τὸ ἀδικόν τῷ

Ἐν τῷ Ἑλληνικῷ
ἐν τῷ Ἰταλικῷ Ο
παντελῶς, γυμνόν

Ἐγὼ δὲν ἰξεύρ
τὸ μεγαλήτερον κε
ἐνθα τῷ Κάλχαντο
βασιλέα Ἀγαμέμ
ὀμιλεῖ, καὶ ἀπολύει

ναργῶς, ὅτι ἡ μεγ
τέρω ἐσημειώθη: κα
κη, τὸ ὁποῖον ὅλα
καὶ ὁ Ὀμηρὸς φαίνεται
τῶς ἐρμηνείας ὅπῃ μ

τήσιμον τὴν ἀλίαν

Ἐκεῖ λοιπὸν ὁ

ἐκ τῆς θρόνου αὐτῆς

» - - - - -

» Ἡ ῥως Ἀ

» Ἀναμέσο

» ὅσις πλατέως

Ἐδῶ πᾶς τις

βασιλεύει, καὶ ἡ

γεθος τῆς ὑποκει

γεν "ὀγλήγορα

εὐς βασιλέως π

ἐχρεώσεται μᾶλλον

κεῖ ἀποπιπῶσθαι ὀγ

βαι ὁ Ἀγαμένων

γορα!

Σηκόνεται ὁ Ἀ

νατο, ὡσπερ ἡ θ

ποῖον ἐκακῆτο π

ψεως, καὶ ὑπὸ π

χρησιμωδῶντας ἔ

φόρων ἀτυχημάτων

μὴν εἰς τὸν λαὸν

ἐφαίνετο νὰ θύη

εἰς τὰς ἰδίας τε κ

ματα τὸν θυμὸν

(ἐγὼ ἀναλαμβάνω

σας αἰτίας, αἴτ

τὴν καρδίαν τε,

σωπον, ἦτοι " α

και ἀκόμι ἐν κρή

μέρος τῶν Ὀμηρ

τοῖς περιστατικοῖς

ζωγραφεῖ τὸ πρό

ἦτις παρεμφαίνει

αὐτὸς πρὸς τὸ α

τὰ ἀνωειρημένα τ

μα ζωγράφου με

τάτης καὶ ἐντονω

κείνων, αἴτινες,

ἀλλὰ πῶς ἀπώ-
ἀναγώσας ἔτι
ὁ δημολάλιτος Κ
"ἀχονύμενος" τ
Οὗτος σβεννύει
τασίαν τὴν χροά
σκέψεως, ἥτις ο
ζηταὶ τὸν Ἀγαμέ
ἀλλὰ κατηφῆ καὶ ο
δαφος, ἢ μὲ τὰς
κεῖνα τὰ σημεῖα
ἀποδίδη εἰς τὸ τε
ποιητικῆς μεταφρ
ται, καὶ ὅπερ θέλ
θέλκσι τεθεῖ εἰς
αἰ τοιαῦται ἐλευ
ἐνθα αὐτὸς δὲν ἔ
λάδος, ἀλλ' ἀκρι

Οὐ μῆρος πρ
Ἀγαμέμνονος μὲ
ταύτην τὴν εἰκόνα
ρείας, ἀναχωρῶν
τον ἀντιπράττοντ
λέγει ἐκεῖνος, πε
ἔκαμνε γὰ κοκκιν
φωτῖα.

Ἐπειτα ὁ ποιη
μένος, ἔδωκε μίαν
Τέτη ἢ κακὴ ματ
ποιος γνωρίζει τὰ
διὰ γὰ βλεπῆ κα
Ἐκεῖνο ὅπερ ἔρχετ
βλέπωντας ὁ Ἀ
Κάλχαντα.

„ Προφήτα δύ
„ πῆς ἕνα ἕνα πρ
„ προμαντεύησαι
„ ξῆλθε ποτὲ ἀπ
„ σὺ δημηγορεῖς
„ γιτεύει μακρόσ

„ λησα γὰρ δεχθῆναι
 „ κόρης Χρυσήϊδος
 „ νην αὐτὴν εἰς τὴν
 „ Κλυταιμνήστρης,
 „ δὲν παραχωρεῖ
 „ τὸ πνεῦμα, ἢ ἔτι
 „ Ἐκεῖ ἐκτίσθησθε
 τὴν ὑπόθεσιν τέτ-
 κη) αἰς μὴν εἶναι β-
 ψεις.

Ὑποσημείωσις
 „ ἀτελής: αὕτη σ-
 „ Ἡ μετάφρασις
 „ τα, καὶ ἡτοίμασε
 Αὕτη ἡ ὑποσημείω-
 ρὶ τῶ λόγῳ, ὅπερ
 τῶρα, ἂν αὕτη
 εἰς τὸν λόγον ὅπερ
 φεύγη ἢ περιαιολο-
 μελείας.

„ Καὶ
 „ Ὡς δὴ
 „ Οὐνεκ
 „ Οὐκ ἔ-
 „ Οἴκοι
 „ Κεριδ
 „ Οὐ δέ

„ Καὶ τῶρα α-
 „ ὅτι εἶναι ὁ Ἄπ-
 „ λησα γὰρ δεχθῆναι
 „ διότι ἔχω σκοπ-
 „ (1) διότι ἐγὼ

(1) Ὁ Ἄγαμέμνων

„ γυναικά μου: κα
„ σώμα, μήτε ε
„ γων. “

Ο Κάλχας κα
θῆ τὰ λύτρα τῆς
τῆς τῶν Ἑλλήνων
κὺ ἐν ἀποτελεσμα
ποτέλεσμα ἢ θέλ
τῆς κατηγορίας τ
τῶ τίς ἦτον ἢ ο
ἐαυτόν τε ἀνεύθυ

„ νὰ τὴν κρατῶ
ἄλλο, βεβαιῶται
ἢ μὲ ἓνα “ ναι “
πλέον ὡς αἰτίαν
μίαν ἄλλην αἰτία
να, ὅτι ἀγαπᾶ
ται ὁμοία μὲ τῆ
μὴν ἐδέχθη τὰ ρ
κατηγορία.

Πε εἶναι ἢ χρ
ἀνωτέρω ἐντεθει
ρίαν ὅπε ὁ Ἀγα
εἰς ἐκείνην ὅπε
θεν Ἰδης κὺ Σκα

Ἀλλ' ἐκεῖνο ὅτ
ἢ (μᾶλλον δέ)

τὴν κρατῶ πολὺ
πλεσάτην κὺ κα
μονευθεῖσαν κατ
εἶναι δυσμενῆς εἰ
νὰ κρατῶ πολὺ
τι νὰ μὴ θέλω ν
ἔχει δίκαιον νὰ
προσφέρωμαι πρ
πρὸς βασίλισσαν.
τῆς γραφῆς.

ἔτέθη αὐτ' ἐκείνη
 "ὄχι βέβαια," κ
 ριμον: διότι βεβα
 μα εἰς ὅλους γινώρι
 βεβαιοῖ ἓνα πράγ
 μίσα εἰς τὰς λογ
 τὴν κρατῆ πολὺ ε
 τῆς ἡμέρας ἦτον α

Ας ἀπεράσωμε
 (in) ἰδέ σοι (in

„ Ἐως ἐκ τῆς ἀρ

„ θη πάντοτε ας

„ εὐτελής δὲν ἦθ

„ γησιν συλλόγῃ

„ μνει; ὁ κορυφαῖ

„ ἀξιον τῆ ὑπολο

„ κάμνει; εἰς ἓνα

„ τὰς εἰς θάνατοι

„ βριν τῶν γαμηλ

„ ἐν πολυπληθεῖ

„ τίτος ὀμιλεῖ ἔτ

„ ἐνώπιου τῆ Με

Δὲν ἀπογράφω εἰ

κείμενον δὲν καταγ

τον τὸν μέγαν Πο

Παγκάλως! Ἐρ

Μία γυνή, ὑπέρ

μοι, καὶ ἡ δημοσία

τῆ ἀμαρτωλῆ συ

ἀπὸ λύπας ἀπὸ α

πὲρ τῆς ὁποίας ο

ρώτεροι τῶν γαμηλ

παρόντος στρατῆ, φ

παγρυπνῆν ὡσαύτ

όντες καὶ πάντων ἐ

ἀρματαμέιοι ἀπὸ

θειαν, ἀπὸ ἐπανά

αἰώνιον, καθότι αὐ

κῶν δυνάμεων, με

ται ἐπὶ τῆ πατρίδ

ἓνα συμβάν ἔτω
δὲν ἠκίσθη πάπ
μνήσρης, ὁ αὐτὸς
ράν: ὅπῃ ὁ ἔρανος
ἢ θέλησις τῆ αὐ
βλάβας φοβερὰς
τας μὲ τὸν λοιμο
Κλυταιμνήσρης, ὁ
σον εὐμεγέθους εἰρ
σύζυγος ἔχη τίτλ
καὶ ἡ γῆ φαίνεται
τίτλος ἀνωτέρως

Τώρα ἐγὼ ἐρώ
πῃ τὸ ἐπιχείρημα
δεικνύη σπερδὴν;
εὐφυΐας καὶ πάσης
τις τῆ ἐπέθετε, δ
ὁ θόρυβος τῆ λαῶ
τα, δὲν ἐχρειαζέτ
μωρεὶ ἓνα γράτευ
ἢ θελε νὰ προσφέρ
ἐγὼ ἐξηγήσα τὸ
γὰν ἐκείνοι ὅπῃ ἔο
ζονος ἐμπειρίας ἢ
ταύτης τῆς ὑποσηρ
σεως (in) προχω
, ναιδῆς, δὲν θέ
, νὰ ὀμιλῇ εἰς τῶ
Αὕτη εἶναι ἡ γοργ
λα ἡμεῖς ἀφίνοντε
ἴσως ἀκόμι καιρὸς
πολὺ διεξοδικῶ κα
τασιν τῆ ἀπλε κα
τώρα ἐξηγήθη, "
ποῖαν ἐγὼ προσφ
τὸ "προβέβελα"
"βέβελα" ῥῆμα,
"βέβελα Χρυσνίδ
δα ὡς τὴν Κλυται
ταιμνήστραν γυναῖκα

νη με γενικὰς φ
 προθέσεως ὅτι
 δὸς ἀποθανεῖν,
 ὄν τρέπον ἀναγιν
 κὸς καὶ τὰ λαῶ π
 γυναικὸς καὶ ὑπὲρ
 αὐτῆ περισάσει,
 λεως πράγματα:
 τὴν δύναμιν τῆς (ε
 σημαίνει ὡσαύτα
 νεῖν πρὸ δικαιοσύ
 χρημάτων ἐτιμῆσ
 τῆς (πρὸ), ὅτε τ
 σὰν τὸ " πρὸς Θε
 τὰ Διός. Πρὸς τὰ
 τὸν ποιητὴν ἐξασ
 μάτων, ὡς ἐν ταύ
 σα ταύτας ἀπὸ τ
 σεις των, ὡς ἀνο
 (ἐπὶ) πρόθεσις
 τη ἐξαρτάται τὰ
 Εὐριπίδης, ὁ Θεκυ
 ἓνα μέρος; Τὸ ζήτη
 καθ' ἑαυτὸν ἄς ἐξη
 εἶπεν, ὅτι ὁ ἥρωας
 τῆ Χρυσήϊδι, ἀκολ
 λιώνωντας τὸν ὑπο
 φαίνεν τινὰ προτί
 θῶς ἐχρεώσσει νὰ
 μιν, τὰ (προτιμῶ
 τα ἀναμέσον τῆς μ
 καθότι ἡ Χρυσήϊς ε
 εἰς προτερήματα κα
 τῆ Κλυταιμνήστρη,
 θμεῖ ἐκεῖνος: τὸ ὅ
 διαφορὰ μεταξὺ αὐ
 ἐκεῖνο τὸ ἄλλο: κα
 Οἶμιρος ἐξηγεῖται
 χειρείων, ἢ ἔπε
 καλλίων. " διὰ τῆτο
 " προτιμῶ. "

Ἰδέ σοι μία ἰο
Θεὸς τῶν αἰχμαλ
νάσασιν, ἐκφεύγ
πάντων τῶν σκο
σαν ἀπὸ τῶν λιμ
ναὶ ἐπόμενα ἀμε
νὰ εἶναι πάντοτε
ἂν φυσικῶς δὲν π
δὲν καταπατεῖ π
ἐξεναντίας ἐμφαί
ὑποκείμενον τιμι
δεικνύει, ὅτι ὁ Ἄ
ἐκεῖνος εἶχε τιμή
πλέον κεχαρισμέν
ἀναφαίνηται ἢ σύ
ταῦτα ἐκεῖνος πέ
ἐκ τέττε τόσον ὑπ
ψυχὴ τε ἐπιτυχ
ὁ Ὅμηρος ὅσις ἔθ
μῶν, κάμνει νὰ σ
ἐκεῖνος, ὑπὸ τὴν
καὶ ἔτω φίλος τῶ
θρόπων.

Ὁθεν, εἰς τὴν
τα μίαν ἄλλην ὑπ
Αὕτη εἶναι μία θ
ἀρχῆς τῆς κοινω
νός, οἱ νόμοι, καὶ ο
νομέναις καθ' ὁμο
μένα, χρεῶσεν ν
λέσματα. Ὁ ἄνθ
πλέον εὐγενῆς δὲ
λόγησιν τοιαύτην
κῶς διατεθειμένω
κάμνει; ὁ κορυφαῖ
μὴν εἶναι ἀμαρτω
ἐνάρετος καὶ πισότα
εὐνοϊαν πληρεςάτη
ὅπῃ πάντες οἱ ἔθ
τε ἔραν ἔσπεδάζ

θελον ἔτοι, πλαγίως
 θόλα, ὅτε ἡ Ἐλπίς
 μναι; ἔνθα ἦτον πα
 σματος, ἦτοι ἐνώ
 χρεώσει νὰ ἀναπε
 λίαςης ἡ ὁποία ἐκ
 βασιλεία της, ὡς ὅ
 εἰς ἕξουρε τίς ἐ
 τον περίλυπος, ὁ
 τῷ Μεκελάε, ὁ ὅπ
 φάλειαν, ὅτι αἱ ἀ
 τὸν, νὰ εἶχον νὰ
 θισάναι τὰ γαμή
 ,, Μὲ ὅλα ταῦτα
 γέμων ταραχῆς)
 καὶ νὰ σερηθῶ ἀ
 ρα: " καὶ ἐξακολο
 σκέψιν, μὲ τὴν ὅπ
 σπυδὴν τῷ λαῷ τῷ
 τὴν μνημονευθεῖσα
 εἶναι ἡ σκέψις τοῦ
 ,, ἀνηγορευμένος ὑπ
 ,, ὡς ἡ μίαν ἐκδίκη
 ,, φθισαν: διὰ το
 ,, τὸν λαόν: Ἡ δὲ
 ,, θρῶν: τί πράγ
 ,, πλέον σύμφωνο
 ,, λαῷ, ἢ ὁ θάνα
 καλυπτικὴ σκέψις,
 κει κάλλιστα εἰς τὸ
 πάθος καὶ χωρὶς τ
 λέως γέμοντος θ
 θυμῷ, χρεώσει ν
 τῇ πλέον σενῇ καὶ
 καὶ λόγου, μὴ λέγα
 τα εἰς τὴν σκέψιν
 καὶ τὴν αὐτὴν σιγ
 τὰ ἄλλα μέρη τῷ
 πτος τῷ πάθος δ
 Καὶ καὶ ἀλήθει

χαρακτήρι, κάμνε
τάς ῥηθείσας σκέ-
τας, λέγει: "βέλο-
μῶ ἐγὼ τὴν ζωὴν
γράφους τοῖς σωζ-
σιγμῇ, τὸ νόημα
χηνᾶ ὁ σίχος, ὅτι
ἐπικρατήσα, ἠγυ-
λέσθαι," τεθειμέ-
μειωδεσέρα, ὡσὰν
πάντα ὁμᾶ ἀποφα-
τῶν ἐρωτήσεων.

„Βέλομ' ἐγὼ
ἐπιθυμῶ
να ἀπόλυ-

Τίς οἶδεν ἂν κα-
νοὶ τῆς προπικῆς φ-
δοῖ, ὅπᾶ διὰ μνήμ-
τᾶ, ἦσαν προσεχε-
θεῖα εἶναι, ὅτι ἡ
ἀνδρὸς ἔτω θεσπε-
ἂν κῆ τῆς χρόνης
μένων ἀρχετύπων,
φωσι μίαν ὑποδια-
τὸν σίχον; Ἐγὼ ο-
το πρὸς τὸ σφάλμ-
οὶ Ἐλλήνες ὁμογενε-
ξηγῶντες αὐτοὶ τὸ
ρα ἀνεγίνωσκον, α-
„ἐμμεναι μᾶλλον
βῆς ὁ λαὸς μᾶ ἢ τὸ

Τὸ εὐμορφον εἶν-
πῆ τᾶ νῆ τᾶ Οἰμή-
ποδιασαλὴν. διὰ ν-
πέθεντο κῆ αὐτοὶ
"κάλλιον," ἢ "πλ-
κᾶ "ἢ" ἀπλευσάτη

Ἐντεῦθεν συνέβ-
ῶσις ἦτον μόνον μ-
σίχον ἕνα νόημα ο-

τήσῃ τὸν Ὅμηρον,
 τῶς ἀνόητον, εἰς κ
 ἀνδρὸς, εἰς καιρὸν
 ποιητῆ, λέγω δὴ
 ὡς γραμματικὸς,
 σπάσῃ τις ἕνα σ
 αὐτὸ ἦτον τόσῳ
 ἀπὸ τῆ μεγάλης
 πὸ τῆ ῥοπέλης δι
 θώθη! Ἀλλ' ἕως
 τὸν νόμον εἰς τὰς
 μῶν; Ἐως πῆ θ
 ἡ ἀκόμι ἕνα πόνη
 τῆς τυπικῆς φράσ
 νὰ γίνωνται διαρ
 ἐκ τῶν ἰδίων εἰσέ
 εἰς πράγματα ὅπ
 ἔχη τῆτο νὰ συμ
 κὴν τύχην, ἐκείνο
 σης εἰὸς τῆς γενε
 κόλυθοι τῆ σφάλ
 τῆτο, ἐνύβρισεν

Ὁ Κύρ Καισα
 νὰ εἶναι κὴ αὐτὸς
 τας ἔτος προσέτι
 τῆτα παντὸς γρα
 πὲρ ὄντιναῦν ἄλλ
 γέτης τῆ Ὅμηρα
 μέχρι τῆδε εὐηρ
 λυθον. ,, ὄχι: ἄς
 ἔγκλημα ὁ λαός

Τῆτο τὸ διαυγ
 ἀπισίαν, τὸ πλά
 φαίνεται μία φράσ
 ποῖον εἰς τὸν σρα

Ἀλλὰ τῆς φράσ
 σατικὰ τῆς λόγης
 ἑαυτῆς σαφεῖς κὴ
 περὶ τῆς εὐνοίας
 μετὰ ἴδια ἐκείνη

νει ἀξιόπιστος, καὶ
τὸν σέβηται, καὶ να
μενον ἦτον δι' αἰτί
τάτη ὡς πρὸς τὸς

Τώρα τὸ νὰ ἦσ
τόνοι τῆς τυπικῆς
νοι πασῶν τῶν Ε
καὶ τὰς χρόνας τὰς
ζήτημα: ἀλλ' ὅτι ο
ἀπλῆς θέσεως τῶ
λίθοι ὅπῃ ἐσκορπ
ριέργους. Ἐγὼ εἶ
τάτον, ἔνθα ἀναγ
κόν. Οὗτος χρεω
γραμμένα ὡς τὰ
ὅποῖον ἀναμέσον
πᾶ σοφῶς εὕρηκεν
μὲν εἰ μὴ δι' ἐγγ

Οὗτος ὁ πολυτ
πᾶ ἐν τέτῳ ἀναγ
ἤμπορεῖ νὰ ἀναγ
ἐν τέτῳ σίχοι ἀν
γων: καθότι αὐτ
μάτων, ὅτε ἐν τῷ
πτετο ἓνα πηγάδι
εἶναι ἠνωμένα: δ
ἐμπροσθεν τὸ Ι,
πον, εἶναι χήμα

Ἐγὼ θέλω χα
νήθη τρόπον: καὶ
συνέσεως χάριν.

Οἶδα
Μάθοισ
Ἀθηνία
Καὶ μν
Καὶ γν
Δειμάν

— — — — —
 Γαμμα
 Κατεί
 Ο'πιπ
 Καὶ μ
 Δάθετ
 Νέναει
 Ο'ιηνέυ
 „ Ε
 Υ'παλα
 Ποθεικ

Αὕτη ἡ Ἐπιταφία μεταφράσθη ἀκριβοστάτως καὶ εὐγενέστερον ὅσιν χρεώσεται τῆς σημερινῆς Ἑλληνικῆς τῆς Ἐπιταφιασμοῦ δὲν ἔδωκε τὸ ὁποῖον ἔκαμε θνεῖς, ὅπως ἀναμνηστικὸς δὲν ἴξενος ἔδυνήθη ἐκεῖ χωρίζοντο ἢ μίαν συντεθειμένην καὶ ἀναλύσεως τῆς πρὸς τὴν οἱ πεπαιδευμένοι.

Ἰδὲ σοὶ ἢ μετὰ τῶν ἐλλογιμῶν, καὶ πέρου ἐμπειροτάτων πεμφε τὴν ἐξήγησιν διὰ τὰ παρατηρήματα καὶ λύσις συμφέρουσαν ἐπὶ πλέον περιβόητα.

„ Ο'δοιπόρε ! τὸ θέλεις μάθη
 „ δεξ, ὁ Δ'Ἑλληνίω

„ τάφων κείται
 „ μνην ἐκείνης ὅς
 „ σπυδαὸς εἰς τὰς
 „ ὁ κόσμος κρίνει
 . . . . .
 . . . . .
 „ Ὡσαύτως π
 „ κήν, ἡ ὁποία
 „ ἐντελῶς εἶχε τ
 „ ὁποῖα τὰς ἐνειλ
 „ Λαέρτη: καὶ τέλο
 „ καὶ τῶν βαθέων
 „ Ἡΐδη ἦτον ἐν ἡ
 „ ἐνεχείρισε τὴν
 . . . . .
 „ Ἰδὼν: διὰ πολλ
 „ πάντοτε εἰς τὰς
 τὴν γῆν.“

Τὸ μέγεθος καὶ
 κάθε ἀγχίνας ἀνδ
 τρίβειν.

Θέλω μόνον πρ
 πισολῆς τῆ Νόρθ
 αὐτὴ πρὸς μνημεῖο
 τῆ πόσον τιμῶντα
 παιδευμένων: καὶ μ
 κρῶ ὑπολόγω τίς

Ἡΐδη εἶναι μία
 σολὴν τῆς Δίδεσα
 ταφίς νεωσὶ εὐρε
 καίαν μετάφρασιν
 φθέντων”

Ἐν Ἰθάκῃ

Οὗτος ὁ Πρεσβυτέρου
ἐκείνω τῶ κατα
σαμεν: καὶ αὐτὸς
μόδιον, διὰ τὰ

Ἀλλὰ ἄς ἐπα
ὅποιον βλέπομε
χωρίς σημεῖον ἐ

Ὅθεν ἴμπορε
τὰ σημεῖα τῶ ἐρ
χρόνος: καὶ ἐνδέχ
οὐ ραφῶδοι μίτε
ἀκόλυτον σκέψιν
Θεῶν ἐριδι ξυνέκ
μάχην; καὶ ἐκεῖ δ
σεως, ἢ θελε πο

Ἀλλὰ τῶτο διὰ τ
σις λοιπὸν τῶν φ
Ἐλλήνας νὰ χρια
τῶ τόνε, τῶ θα
συγγραφεῖς νομίζ
χειρίζονται.

Τώρα μὲ τὸν
πρὸς τὰς Στατηγ
,, ρίδα τῶ βραβε
,, μόνος χωρὶς βρ
,, βεῖον ὑπάγει ἀλ

Τῶτο τὸ εἶδος
μότης καὶ πῦρ, ε
μέμνων ἀρχισε τ
τικῶς μεταπεφρασ

Ἀυτὰρ
αὐτίχ' ἐτοιμάσατ

ὄφρα μὴ οἶος Ἀργυ
σος ἔω:

ἐπεὶ εἶδ' ἔοικε.

Πάντες γὰρ λεύο
ρας μοι .
ὃ ἔρχεται ἄλλη .

Βλέπομεν λοιπ
τίας, κατηγορεῖ
εὐνοιασ τῆ λαῶ ,
νὰ ἀμείψονται αυ
νων : ἀλλὰ κάμνε
συγκεκρασμένης
ποῖον ἦτον ἐνδεδο
φαίνεται πιθανόν
ἔτως, αὐτὸς ἀπε
λεν ἢμπορῆ νὰ π
σκοπήσωμεν τῆς
την ἀπειλήν, οἱ ο
ἐκ μέσθ, ὁ ἕνας
θαυμάσωμεν πόσ
βαίνει νὰ γλυκαί
βαίνοντος διὰ τὰ
ὡς ἀνωτέρω εἶπο
πλέον δὲν παροξύ
ἐκεῖνον, ἐπὶ τὸν
λῶν τῆ Ἀγαμέμνο
χαντα, εἶχε μὲ
λέως : γλυκαίνεται
χιλλέα . Τίνες εἶ
δέ σοι ἔτοι : ἐνθ
πραπτόντων ἐκείν
θέλει μένη χωρὶς
τῆ δὲν εἶναι ἐδικό
ρεύετο ἀλλαχῆ :
σε τὴν ἀπειλήν τῆ
πῆ δὲν σώζει πλ

Αὕτη ἡ ἀπειλή
θίξασα, δὲν ἀνεγ
ἀποβαίνῃ ὁ ἔρεθισ
μιγνύει προσέτι μ
τὸν μονάρχην νὰ σ
ἦτον ἀρεσὸν ἢ τὸσ

πάγει να γίνεται
 συμμα εἰς τὸν περι-
 χροτάτη, ἢ μία σ
 „ μένω ἐγὼ μόνος ο
 „ το εἶναι ἀπρεπε
 „ βεῖον ὅπῃ ἐγὼ ἔ
 τὸ ὄμμα τὸ σπιν
 δον τῶν πραπίδων
 ψιν ἢ “ ἀχνύμενος
 ἐν Παταύῳ, “ ὅπῃ
 Η' ζωγραφία διὰ ν
 κείνης διαλέκτῳ τ
 κοκκινάδα καὶ τῆς
 εἶναι πλέον ὠχρία
 λανὰ ἐπίφρενα, ἀ
 ὄλος ἀταραξία καὶ γ
 φυσικὰ ἐν τῷ προ
 λαθῶμεν.

Τῆτο τὸ εἶδος α
 ὅπῃ τὴν γλυκαίνου
 τῆς στρατηγῆς, οἴτ
 τέτων”, διὰ εἰδένα
 ὡς ἐγὼ εἶπον, συ
 πον ὅπῃ τὸ ψεῦδος
 χαρτί, ἐφαίνετο ν
 νεδέξατο νὰ ἔχη ν
 πόληψιν. ὅθεν ὁ
 ποίε καὶ αὐτὸς μετε
 ποκρίνεται πρὸς τ
 λέγει . . . . , “ Ἐνδο
 „ ἀγαπᾶς τὰ χρί
 „ ληνες ἠθέλων δυ
 „ ρομεν πῶ νὰ ὑπά

---

(1) “ Ἀγαθὰ κοί
 Ἀχιλλεύς ἐκδικεῖ τ
 τε πᾶς στρατηγὸς κα
 “ ὁ μέγα κεφάλαιον

„ Κάθε λάφυρον
„ ράσθη ἔδῶ κὺ
„ νὰ ἀνακαλῆται
„ σήμερον σὺ πέρ
„ θέλων σε αἰτα
„ ποτε ὁ Ζεὺς μ
„ περιτετειχισμέ
Οὗτος ὁ λόγος
κύτῃτος, ἐφελκυσ
Τώρα ἄς ἀπογρ
σοι αὐτός.

„ Ωῖ Ἀτρείδη σ
„ θυμητικὴ πλέτ
„ δώσαν ἕνα βρα
„ πον ἀγαθὰ μὴ
„ μοιράσθησαν εἰ
„ οἱ κὺ νὰ τὰ κατ
„ Θεόν, κὺ ἔπειτα
„ τριπλῆν καὶ τὸ
„ ἐκπορθήσωμεν τ

Τὸ προτέρημα τ
κὺ τὸν Ἐλβέτιον :

γορίας, διὰ νὰ εἰδ
Καὶ πρῶτον τὸ
τις δὲν φαίνεται εἰς
ἐπὶ ἀγαθῶ, κὺ εἰδ
πιθυμητικὴ πλέτ

χιλλεύς ἕως πρὸς
τε, ὅτι κάθε πρᾶ
πάντων ἔφθανεν εἰς
ρήθεισαν ὑβριν : δ
εἶχον πράγματα κ
τεύωσιν, αὐτὰ δὲν
(1) “ οὐκ ἐπέοικ
ἄλλο, εἰ μὴ “ ἀδυ
ποτε “ ἀπρέπειαν,
τελῶς εἶναι διάφορα

ὅποιας εἰς τὸ Ἑλ-
σημαίνοντος ἀπλά-
θυμητικέ.

, Μήτε εἶναι π-
παραίνεσις ὅπῃ τ-
ὁ βασιλεὺς στρατι-
τὸν ἐπὶ πολὺ δια-
" ἔκ ἐπέοικεν, " ἢ
βῆς ὀμιλεῖ, ὅσις
βάλλει τὴν ἰδίαν τ-
εἰς τρόπον ὅπῃ ἢ
ὀμιλεῖ, χωρὶς να-
ὅπῃ τὸ ἀκέρει, ὅτ-
κυριεύῃ ἕως καὶ τῆ-
ρὶ τῆς τοιαύτης ἀ-
λά διὰ τὸν ἀκρα-
κώτατε καὶ ὑπεράγ-
προπηλακίση καὶ β-

Καθ' ἓνας ἢ θελ-
γαμέμων, ὡς π-
θὺς ἐχρεώσεται να-
ἀποκρίνηται τῷ
τῶναι: ἐκεῖνος ἀ-
τὸν Ἀχιλλεῦα τὴν
δοῦς. Τώρα μὲ τ-
προπηλακίσεις τῶ-
μὲ τὰς ἀντισοίχους
Τοιοῦτος ξένος τρε-
τῶς Ἑλληνας εἶναι
ρῶσιν εἰς ἄλλους. τ-
μέτερος Ἀγαμέμν-
μῆσσις " (κλέπτε-
τε θέλεις μ' ἐλέγ-
ρῶντας προσέτι:
νὸς βραβεῖα, καὶ
κατασῆσω ἐκεῖνην
χοι Ἀχαιοὶ, ὡς
συμβαίνει ταραχῶ-
δώσεν, αὐτὸς ἐγα-
ἢ τὸ τῶ Ὀδυσσεῶα

σθαι ἔδικόν με, καὶ
θυμωθῆ καὶ ὀργισθῆ.
Ὁ Ἄγαμέμνων
ἀλλ' ἕτερα ἀνόμοια
,, Μὴ νομίσης νὰ
,, παίξης, ἢ νὰ μ
,, ζῶ ἐγὼ ἀμέτοχος
,, κῆσθ; Καὶ μὲ
,, μεγαλόφυχοι Ἀ
,, τιμον. Καὶ ἂν
,, ἢ τὸ βραβεῖον τ
,, καὶ ὅταν τὸ πάρα
,, ποῖον ἐγὼ θέλω
,, μὴ τὸ " δὲν θέλω
φθάσῃ νὰ ἐπιτύχῃ
κάμη μία ἀπαλω
ναὶ ἢ ἀκόληθος,
,, χοι Ἀχαιοὶ κα
,, νο τῶ ὁποῖα σε
ναὶ κάμη τῶτο τὸ
,, Ναὶ, ἂν οἱ μεγ
,, θυμῖον καὶ ἰσότη
μήρῳ, τί νόημα ἀ
περισσῶν; Ὁ Ἄ
σω τὴν Χρυσήϊδα.
πράτῃ εἰς τὴν ἀπ
Ἄγαμέμνων νὰ δεῖ
ποιῆται, ὅτι διὰ ν
Ἀχιλλέως, ζητεῖ τ
ἂν δὲν συνέβαινε,
καθίστῃ τὴν Χρυσή
πάντας, ἔπειτα ὁ
κωσιν αὐταὶ εἰς ἐκ
,, οἱ Ἕλληες δὲν
,, ρῆ ἐγὼ ὁ ἴδιος,
Ἴδὲ σοὶ ἢ περίσασ
μίαν αἰτίαν εἰς τ
χειριζόμενος πλέο
φυλμένην, ἀλλὰ σ
Ἐγὼ δὲν εὐρίσκω

τα ὑπεργίαν. Ὅ-
 το εἶπεν, ὅτι ἂν
 ἰξεύρη ἐκοῖνος ὁ
 πρὸς τὰς στρατηγε-
 μένας καὶ δυνατὰς
 τῆς εὐφυΐας, διὰ
 τῶν Ἑλλήνων, ἀλλ'
 θεῖν ἓνα ἄνθρωπον
 μαίνεται προσέτι
 „ὁ δέκεν κεχολώ-
 εἰν ἐγὼ περιτύχῳ, ὅ-
 φράσις καὶ ἐμφαντι-
 πράξεως, ὅπῃ εἶν
 ἓνα μειδίαμα εἰρω-
 κεν” ἐπανελημμέ-
 τηγοῖ, θελετε συ-
 γῆς καὶ τῆς τοιαύτης
 τὸ ὄποτέλεσμα. Ἰ-
 βραβείων σας, ἐσ-
 ἀμφοτέρων ὁμῶς,
 μαρίας.

Δὲν εἶναι αὕτη
 θελεῖ θυμωθῆ καὶ
 συνιστᾷ ἑαυτὸν εἰς
 τηγῶν, εἰς τὴν τῆς
 παράπονον ὅπῃ εἶ-
 λη ἐκεῖνος τὰ σερῆ
 Δίαντα, ἢ τὸν Ὀδ-
 ἐν ὧτινίεν ἄλλω ἀν-

Μ' ὅλον τέτο εἶ-
 ὁ Ἀγαμέμνων μὲ ε-
 καθιστᾷται κίνδυνος
 λέα: καὶ ἐκεῖ δὲν γ-
 δης πειράται νὰ κά-
 καὶ μάλιστα τῷ Πηλε-
 τοῦ ἐντεχνοτάτα λα-
 εἰς τρόπον, ὅπου ν-
 ὁ Πηλεΐδης ὡσαύτω
 ριθῆ, καὶ προσκρέω-
 πικῶς, νὰ μὴ κάμν-

τῷ Παταύῳ: τὸ
κεχολώσεται ἕκε
τίς νὰ ἔχη νὰ ση
ποτέλεσμα, ἢ τῆ
γὰς, δυσθύμης
χεδὸν αὐξήσιν καὶ
„ ἐκεῖνος πρὸς τὸν
σελ. 58. Τώρα τ
πόνυ τῶν στρατηγ
ἐθελασίων ἐλευθ
τῆ “ θέλει θυμω
τῆς, ἀλλὰ τῶν ἔξο
βίαν τέτρε τὰς 5
περισυατικὰ τὰς πρ
μένας, καὶ οὐκ ἄλλ
λον νὰ ἐκτείνῃ ἐδ
στρατηγῶν, ὅτε ἐ
αὐτῶν, κάμνει ὅτι
ναι, ὡσὰν ὅπου
εὐτόλμης λόγος;

Ἀλλὰ τί; ἕως
λοτελῶς τέτο; ἢ ο
κεανός, ὅσις δὲν π
λειόνω! Ἀλλ' ἰδὲ
δύο σελίδας, ἐντυ
ναι ἄξιον ἔ μόνον
δεύτων. Τέτο ἐμφ
θεῖς τῆς σημασίας
ληνικῶν λέξεων, κα
τα, ἀλλ' εἶναι προ
Ἑλληνίδος διαλέκτ

Ὁ Νέσωρ κάμνει
μηγορίαν οἰκειῶν
διαφόρων χαρακτήρ
τὸν κάμνει νὰ ποιῇ
μηγοριῶν, φυσικῶν
ρη ἔ μόνον τὸ γενικ
τὸ διαποικίλλον τῆ
σατικῶν, καὶ τῶν π

Ἀφ' ἑ λοιπὸν ὁ

αὐτὰ τίτλων, τ
 ποίαν δὲν φαίνεται
 πρὸς τὰ παλαιὰ
 Ἀγαμέμνονα κὶ τ
 ρακαλεῖ τὸν ἕνα
 διαλλαγῶσι συνα
 πρὸς τὸν Ἀγαμέ
 „ γῆς κὶ τῆ Ἰορ
 „ ἐγὼ ὅπου σέ
 „ τοῦ Ἀχιλλέως
 „ φρέριον τῶν Ἀ
 Διὰ νὰ ἐκφύγα
 συγκριτικὴ ἐκ τῆ

„ Σὺ δὲ Ἀτρεΐ
 „ παῦς τέον μέ
 „ αὐτὰρ
 „ ἔγωγε
 „ λίσσομαι
 „ μεθέμεν χόλ
 „ Ἀχιλλῆϊ,
 „ ὅς πέλεται μέ
 „ ἔρκος
 „ πολέμοιο κακ
 „ πᾶσιν Ἀχαιοῖ

Τώρα ἄς εἰδῶ
 Νέσωρ τῆ Ὀμήρ
 „ Καὶ σὺ, ὦ Ἀ
 „ ρακαλέση τὸν
 „ λέα, ὅσις εἶνα
 χυσις εἶναι αὐτῆ
 καθ' ἡμᾶς πεπαι
 διον ἢ τῆ ἥρωος νὰ
 τὸν ρίπτῃ διὰ νὰ
 Βέβαια νὰ με
 ναι τὸ αὐτὸ ὡσ

νά ἀναγκάζεται τὰ
ρικὰ νοήματα, ἀ
Ἐκ τῶ τοιούτω
σαν; Πρῶτον, το
ναί χρόνος ἐνέσθ
ἔτος εἶναι χρόνος
Νέσωρ τῶρα ὅπο
λόγον; Πρὸς τὸν
δην: τὸ ῥῆμα τὸ σ
παιτεῖ μίαν αἰτι
σις "Ἀχιλλῆϊ, ῥ
λον": ἢ τῆτο ὡς
μεταφυσικὸν λόγ
λεται μέγα ἔρκος
εἶναι ἕνας πρόβολ
Τῆτο εἶναι ἐν ἐπ
θῆται νὰ μὴ σερ
ὅπῃ ἂν δὲν ἦτον
τῶν Ἀχαιῶν καὶ
καλὸν ἀποτελέσμα
,, ἐγὼ θέλω παρα
,, τὸν Ἀχιλλέα, ὅ
,, ἀμνημονεῖ τῶ
Ἄλλ' εἶναι καιρὸς
καλύπτονται διὰ τ
νην, τὰ ὅποια ἀν
πλέον παγίαν νὰ
γω, καιρὸς νὰ ἐν
νὰ παύσω νὰ πρ
εἰς ὄντιναῦν τῶν
ταύτας σκέψεις,
συγκριτικὸν καιρόνα
οἱ ἐρμηνέες τῶ Ο
οἱ ὑπομνηματισταὶ
Κύρ Ἀββά προ
διὰ τόσα διάφορα
ρανισμένα ἐδῶ ἢ
πον, ἀλλ' ὅπῃ δὲ
καὶ ἐχί ἐγὼ: διότ
ποτέ ἔννοια νὰ ἐν

τὰ ὁποῖα ἐνόμιζον
 ἐπειδὴ δὲν . . . Σ
 λίας σ8: καὶ συγ
 συγγραμμάτων σα
 Μ. Γ. Σὺ θέλ
 ἐγὼ ἐνόνω τὰς δε
 σις ἢ προτεθεῖσα
 Ἑλλήνων à la bon
 θε ὁ σκοπός, ἐσα
 λαμον, ἀνεζωπύρ
 σὺ ὁμολογεῖς δια
 σελ. 14: τῆς Ἐπι
 „ παντός λαῶ εἰς
 „ ἐδύναντο γὰ συκ
 τοις:“ τῶρα χωρὶ
 „ πρὸς τὸτο τὸ
 λῶς, ἀντιποιεῖσα
 ὀνόματος τέτων το
 ἀπολωλότων ὅπῃ
 τιτιθεῖναι καὶ παρ
 πράγματα, ὅπῃ
 γεις, ἀγιοῦσι τὰ
 περιφήμῃ ὀνόματο
 „ τῆς αὐτῆς Ἐπι
 „ περιβόητοι οἱ Ε
 „ πρὸ τῶν χρόνων
 „ καὶ αἱ κοινωνίαι
 „ τῆς Ἀσίας καὶ
 „ τῆς Ἑβραίας α
 „ τῶν βιβλίων τῶ
 „ ἐπιφέρεις ἐσὺ,
 „ τῆς ὑποθέσεως
 „ αἱ δείξεις τῶ ὀνό
 „ περαίνωμεν, ὅτ
 τὸ συλλογίζεσθαι,
 Σὺ εὐρίσκεις καὶ τὰ

---

(1) ὁ Συγγραφεὺς
 καλὸν ἢ ἢ ἐπ' ἀγ

τῶν μεθωρίων, ἡ
ὄραις, ὄντων τῶν
πρὸς λαὸς ἦτον περὶ

Ἄλλ' ἐπαυελθόντες
ῥὰ σὺ προτεθειμένη
τέτοις, ὅτι σὺ κ
βραίης, οἱ Ἕλλη
Οἱ Ἕλληνες, σὺ
μήτε ἐκ τῆς θρησκ
,, κἀνένα ἐμπόδιοι
,, χον ἔνδοθεν δια
,, Μᾶλλον δὲ, ἂν
,, ποιὸν τῆς συστά
,, ἐκάλειν εἰς τὰς
,, περὶ τῶ ὁποῖα
,, ἦσαν καὶ πολὺ δ
,, πρὸς τὴν ὑποτα

Τί πλέον ἐδύνα
λη καὶ νὰ ἀνασρέφῃ
να προτεθειμένην;
φόρος τῶν καταστά
δεις καταστάσεις δι
ληνες ἀπλόνονται
τυγχάνουσιν εἰς ἐμ
ληνες. Οἱ Ἕλληνας
τὴν εὐφυΐαν τῆς, ε
θότι περιτυγχάνου
κὴν τοποθεσίαν τῆς
παρὰ τῆς φύσεως
τὴν ἀσχολίαν, εἰς
πάντα τὰ ἐναντία
πολίτευμα, μᾶλλον
καὶ εὐμετάβολοι τὴν
βραίων οἱ ὁποῖοι

Ὁμολογηθείσης
τῆς ἀναμέσον τέτα
σῶ χαλεπὴν νὰ π
οἱ ἔλεγχον τῆς προ
παραυτίκα ὅτι ἡ λ
ὅτι ἡ Σελήνη εἶναι

Οἱ λόγοι, πο
ἀποδεικνύονται,

Ὅμοία εἶναι κ
νη συσέλεται ὀλι
τρων, ὅπῃ τῆς θ
εἰς μίαν εὐρείαν
μήτε κλείεται εἰ
πεῖρα ἀπερατώτα
λωθεν τὴν Ἀμικρ
θμης νήσους χωρ
σύγκριτον: δέχετ
κῦτῶ αἰχιόνες τ
συμβαίνει, διότι
θὸν διὰ τὰ παρεια
τὸν βάθος, διὰ τ

Ἡ δὲ Σελήνη ε
φωτίζει ἀκόμι ἢ
κυκλοτερής: κυκλ
γράφει: κυκλοεῖδ
ὁ Ἡΐλιος ξηραίνει
ψηλά, τὰ ὕδατα
διότι ὁ Ἡΐλιος κ
δανεισμένον, ἐκε
τρα: ἐνεργεσάτα

Ἰδέσσοι, κτὶ τὸ
δὲν εἶναι πλέον
Ἰῶς λίμνης: κτὶ ο
πλανήτα τῆς νυκτ

Ἐγὼ τελειόνα
νος ὁ ἄνθρωπος ὁ
ἰστορίαν τῶν Ἰσθα
λων τῶν Εἰξφορτ
θη ἐν τῷ προσώπ
» μεν εὐρίσκη ἄλ
» πολλοτάτα καιρ
» πλέον μυσαχθ
» θραν πρὸς πάν
» ζυσι. Ἰλὴν,
» σητις.

V E

L' I M

GOVE

V Edute le Fed
lo Stampator
blicare il Libro
tica Marcionis
ti in materia di
l' Imperial Regi
e di Padova.

2

2

41. Aug.

56

76

80

81

54

~~191~~

00

105

1

2

2-95-48-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

00700000

